

பல்கலைக்கழக மானியக்குழு (UGC) அங்கீகாரம் பெற்ற மாத இதழ்

New Centurian Ungal Noolagam ISSN 2394-7535-128

நியூ செஞ்சரியின்

2 நூகல் நூலகம்

New Centurian Ungal Noolagam (Tamil English - Bilingual Monthly)

மாத இதழ்

மலர் : 18

இதழ் : 10

Vol : 18

Issue : 10

www.ncbhpublisher.in

ஜனவரி 2026

January 2026

விலை

Price

₹ 45/-

ஆண்டு சந்தா

Annual Subscription

₹ 540/-

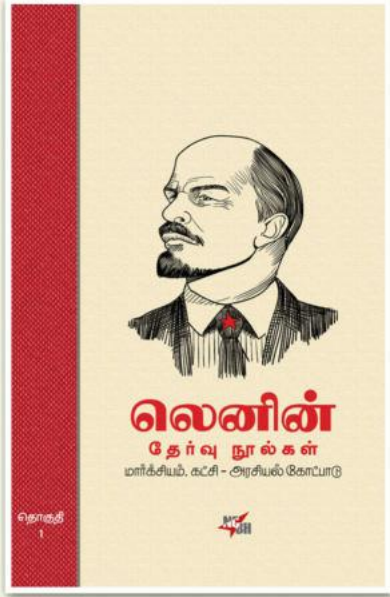

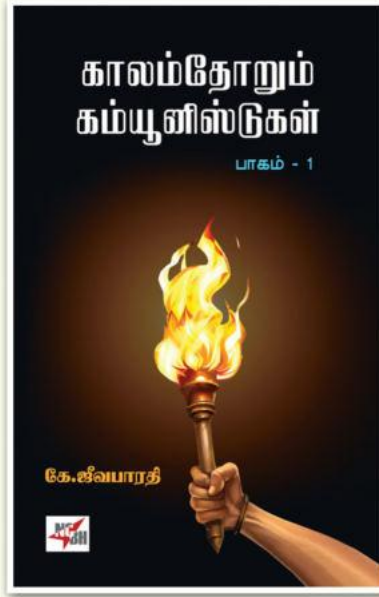
49வது சென்னை புத்தகக் காட்சியில்

நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனத்தின் புதிய வெளியீடுகள்

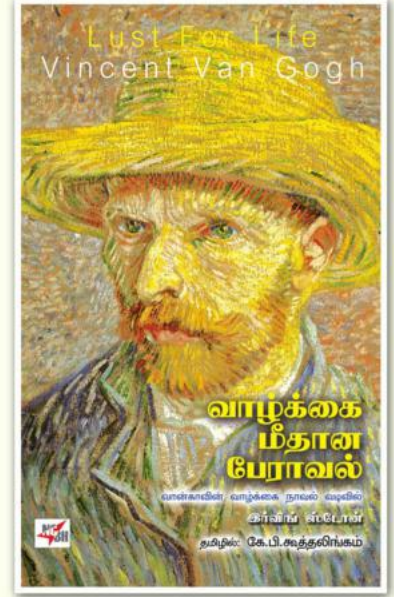
அரங்கு எண்: என்சிபிஎச் - F7

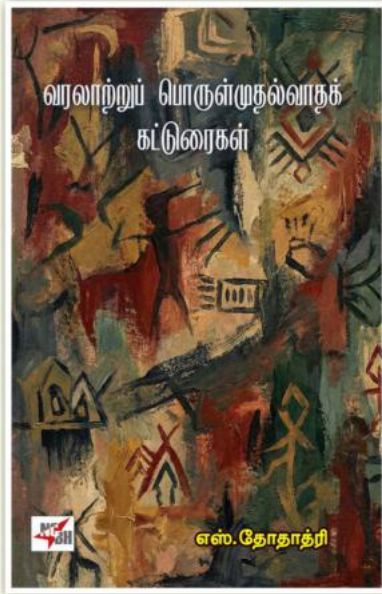
₹ 4275/-
(12 தொகுதிகள்)

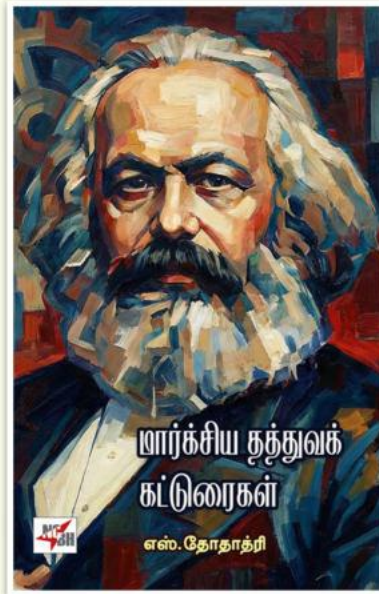
₹ 1000/-
(2 பாகங்கள்)

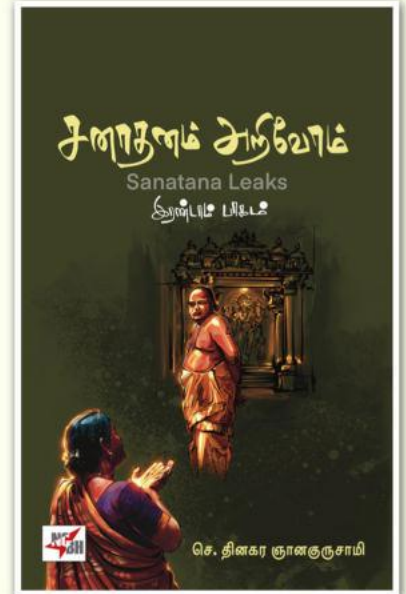
₹ 865/-

₹ 45/-

₹ 35/-

₹ 400/-

நியூ செஞ்சுரி புக ஹவுஸ் (பி) லிட்.,

41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட், அம்பத்தூர், சென்னை - 600 050.

☎ 044 - 26251968, 26258410 | www.ncbhpublisher.in | info@ncbh.in

நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனத்தின் அனைத்து கிளைகளிலும் மற்றும் புத்தகக் கண்காட்சி அரங்குகளிலும் கிடைக்கும்.

கற்றது கைம்மண்ணைவு
கலாநது உகைளவு

நியூ செஞ்சுரிபின்

2 நூல்கள் நூலகம்

மாத இதழ்

திருவள்ளூர்வராண்டு 2055

மலர் - 18 இதழ் - 10 - ஜனவரி 2026

ஆசிரியர்

த. ஸ்டாலின் குணசேகரன்

ஆசிரியர் குழு

க. சந்தானம்

பேராசிரியர் ஆ. சிவசுப்பிரமணியன்

முனைவர் ச. சுபாஷ் சந்திரபோஸ்

முனைவர் ந. முத்துமோகன்

முனைவர் மு. இராமசுவாமி

முனைவர் நா. இராமச்சந்திரன்

முனைவர் பா. ஆனந்தகுமார்

முனைவர் ஞா. ஸ்டீபன்

ப. கு. ராஜன்

முனைவர் இரா. அறவேந்தன்

முனைவர் இரா. காமராசு

முனைவர் உ. அலிபாவா

இதழ் வடிவமைப்பு

கா. குணசேகரன்

நியூ செஞ்சுரி வாசகர் சங்கம்

பதிவு எண் : 21/2005/11/2/2005

16 (142), ஜானி ஜான்கான் ரோடு,

இராயப்பேட்டை, சென்னை - 600 014

ungalnoolagam@gmail.com

இணைய தள முகவரி: www.ncbhpublisher.in

தனி இதழ் ₹ 45. 00, ஆண்டு சந்தா ₹ 540. 00

மாணவர்களுக்கு ₹ 500. 00

ஆயுள் சந்தா ₹ 5400. 00

அயல்நாடு (ஆண்டு சந்தா) ₹ 4050. 00

சந்தா தொகையை

New Century Reader's Sangam

Central Bank of India

Ambattur Branch, Chennai - 600 050

A/c. No. 1035249018

IFSC Code : CBIN0282161

என்ற வங்கிக் கணக்கில் செலுத்தலாம்.

உங்கள் நூலகம் பற்றிய விமர்சனக் கடிதங்கள்,
உங்கள் நூலகத்திற்கான படைப்புகள், கட்டுரைகள்,
நூல் விமர்சனங்கள், மதிப்புரைக்கான நூல்கள்
ஆகியவற்றைக் கீழ்க்கண்ட முகவரிக்கு அனுப்புமாறு வேண்டுகிறோம்.

ஆசிரியர்

உங்கள் நூலகம்

நியூ செஞ்சுரி புக ஹவுஸ், (11) விட .

41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட்,

அம்பத்தூர், சென்னை - 600 050.

தொலைபேசி எண் : 044-26251968, 26258410

1	வரலாற்றுக் கடமையை நிறைவேற்றுவோம்! ஆசிரியர் குழு.....	04
2	படித்துப் பாருங்களேன் மா.சிவகுமார்.....	06
3	இஸ்லாமியப் புதுவகைச் சிற்றிலக்கியங்கள் பேராசிரியர் உ. அலிபாவா	17
4	மக்கள் மனங்களில் வாழும் புலவர் இரா.காமராசு	23
5	தமிழ் நாவல்: ஆய்வுக் களங்களும் ஆய்வுப் போக்குகளும் ந.முருகேசபாண்டியன்.....	31
6	ஐவ்வாது மலைவாழ் பழங்குடிகளும் தொல்லியல் தடயங்களும் அ.கா.ஈஸ்வரன்	41
7	வெண்ணிற இரவுகள் விவரிக்கும் காதலும் மனவெளியும் பாரதிபாலன்.....	47
8	மாணிக்கம் நாவலில் வெளிப்படும் இலக்கண இலக்கியக் கூறுகள் த.கோமதி & முனைவர் இரா.சிவகுமார்.....	53
9	தொன்மத்திற்கும் நவீனத்திற்குமான இணைப்பு ச.தீபிகா.....	58
10	தத்துவ அரங்கியலை நோக்கி மு.இராமசுவாமியின் 'ஏகன் அநேகன்!' நாடகம் முனைவர் ம.கருணாநிதி	61
11	தோல் புதினத்தில் தொழிலாளர்களின் பிரச்சனைகள் கி. அன்பரசி & முனைவர் ச. வனிதா.....	64
12	MARRIAGE CRISIS IN ANITA NAIR'S LESSONS IN FORGETTING K. Nesapriya & Dr. K. Karthikeyan.....	69

வரலாற்றுக் கடமையை நிறைவேற்றுவோம்!

நாற்பத்தி ஒன்பதாவது சென்னைப் புத்தகக் காட்சி வரும் ஜனவரி எட்டாம் தேதியிலிருந்து இருபத்தி ஒன்றாம் தேதி வரை பதினான்கு நாட்களுக்கு சென்னை - நந்தனத்திலுள்ள ஓய்.எம்.சி.ஏ. மைதானத்தில் நடைபெறவுள்ளது.

தென்னிந்தியப் புத்தக விற்பனையாளர் மற்றும் பதிப்பாளர் சங்கம் (BAPASI) நடத்துகிற இப்புத்தகச் சந்தை சுமார் ஆயிரம் புத்தக அரங்குகளை உள்ளடக்கியது. இலட்சக்கணக்கான வாசகர்களை ஈர்க்கவல்லது. ஒரு புத்தகச் சந்தையின் வெற்றியை அளப்பதற்குப் பல அம்சங்கள் உண்டென்றாலும், அச்சந்தையை முன்னிட்டு எத்தனை புதிய புத்தகங்கள் வெளியாகின்றன என்பதைக் கொண்டு மதிப்பிடுவது ஒரு முக்கிய அளவுகோலாகும்.

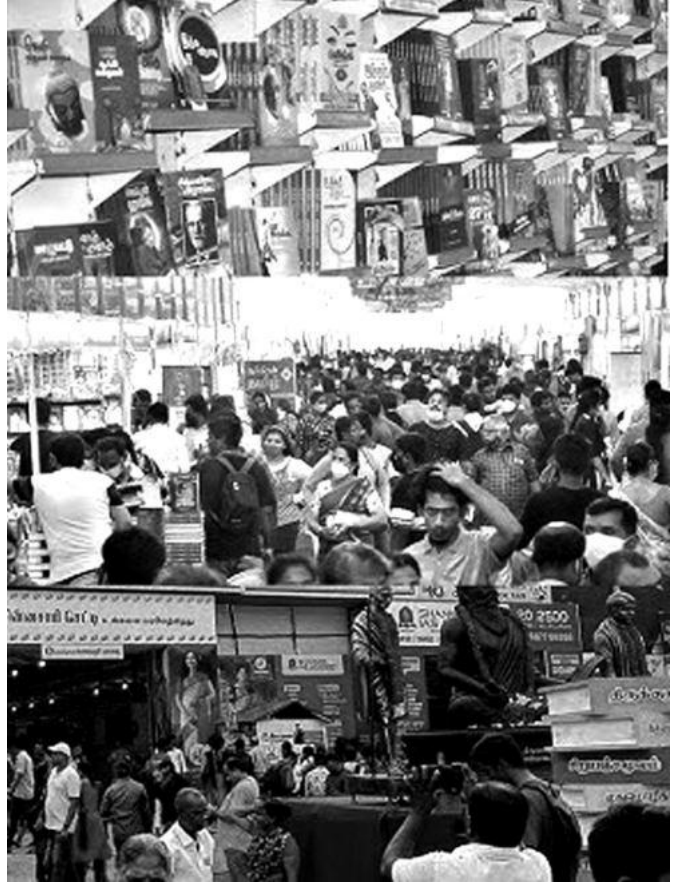
மாநிலத் தலைநகரான சென்னையில் மட்டும் புத்தகச் சந்தை என்பதில் தொடங்கி நெய்வேலி, ஈரோடு, திருப்பூர், மதுரை, கோவை என்று படிப்படியாக நீண்டு இன்று அனைத்து மாவட்டத் தலைநகரங்களிலும் அரசால் நேரடியாகவோ, அரசு உதவியுடன் சமூகநல அமைப்புகளாலோ புத்தகச் சந்தைகள் சிறிதும் பெரிதுமாக நடத்தப்பட்டு வருகின்றன.

இப்போது மாவட்டத் தலைநகரங்களில் மட்டும் என்றிருந்த நிலை மாறி வட்டார அளவிலும், சில இடங்களில் பேரூராட்சி, ஊராட்சி என்ற மட்டங்களிலும் கூட புத்தகச் சந்தைகள் அந்தந்த ஊரின் தன்மைக்கு ஏற்ற வகையில் சில ஆர்வலர்களால் சிறிய அளவில் நடத்தப்படுகின்றன.

நியூ செஞ்சரி புத்தக நிறுவனம் சார்பில் மாநிலத்தின் பல பகுதிகளில் சாலையோரங்களில் புத்தகக் கண்காட்சிகள் ஒரு மாதம், இரண்டு மாதங்கள் என்ற கால அளவில் ஆண்டுதோறும் முறையாக நடத்தப்படுகின்றன. ஏராளமான கல்வி நிலையங்களில் இரண்டு நாட்கள், ஐந்து நாட்கள் என்று மாணவர்களுக்கான கண்காட்சிகள் நடத்தப்படுகின்றன. வேறு சில தமிழ், ஆங்கிலப் பதிப்பகங்களும் புத்தக விற்பனையகங்களும் இவ்வாறு கண்காட்சிகளை நடத்துகின்றன.

புத்துலகை உருவாக்கும் ஆற்றலும் வல்லமையும் புத்தகங்களுக்கே உள்ளன. தமிழ்நாடு படிப்படியாக புத்தகங்களின் மாநிலமாக உருவெடுத்து வருவது மகிழ்ச்சியையும் நம்பிக்கையையும் ஏற்படுத்துகிறது.

நாட்டை, மக்களை முன்னோக்கி அழைத்துச் செல்லும் முற்போக்கு நூல்கள் - உலக அளவிலான அறிவை வளர்க்க உதவும் தலைசிறந்த மொழிபெயர்ப்பு நூல்கள் - மக்களை அறிவியல் கண்ணோட்டத்தோடு சிந்திக்கத் தூண்டும் அரிய நூல்கள் - மக்களிடையே ஒருமைப்பாட்டை, ஒற்றுமையை, ஒருங்கிணைப்பை உருவாக்கும் உன்னத நூல்கள், வரலாற்றுணர்வை வளர்த்தெடுக்கும் நூல்கள், பண்பாட்டுப் புரட்சிக்கு வித்திடும் நூல்கள், மருத்துவத் துறை சார்ந்த மகோன்னத நூல்கள், மக்களுக்கான அடிப்படை உரிமைகளையும் கடமைகளையும் வரையறுத்துச் சொல்லும் சட்ட நூல்கள், தமிழ் இலக்கியத்தையும் உலக இலக்கியங்களையும் ஆழப்பதிய வைக்கும் அற்புத நூல்கள் - கலைகள், தொழில்கள், கல்வி, ஆராய்ச்சி, உள்ளிட்ட அத்தனை துறைகள் சார்ந்த மக்களின் தரத்தை, தகுதியை, சிந்தனையை மேம்படுத்தும் சிறந்த நூல்கள் அதிக எண்ணிக்கையில் புதிது புதிதாகப் பதிப்பிக்கப்பட வேண்டியது காலத்தின் கட்டாயமாகும்.

ஆண்டுக்காண்டு பதிப்பகங்கள் புதிய புதிய நூல்களைப் பதிப்பிக்கும் போதுதான் புத்தகச் சந்தைகளுக்கு உயிர் இருக்கும்.

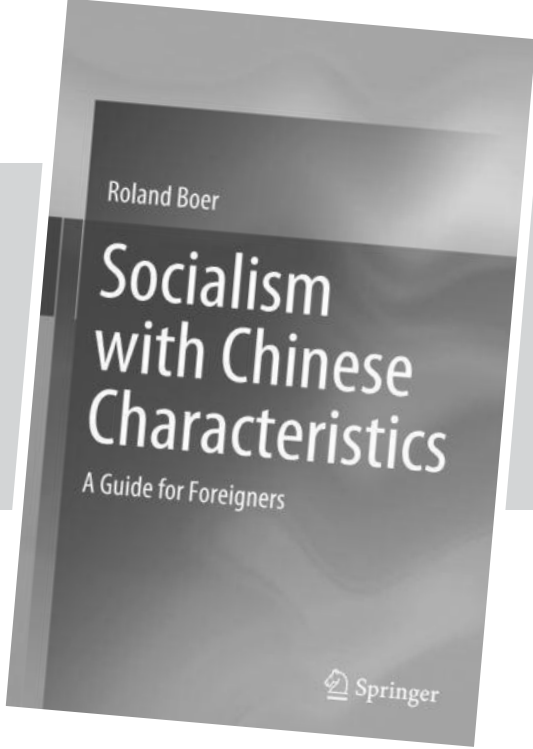
'கடைவிரித்தேன் கொள்வாரில்லை' என்ற நிலை உருவாகாமல் இருக்க வேண்டுமெனில், மக்களின் கரங்களில் புத்தெழுச்சியூட்டும் புதிய நூல்களைத் தவழச் செய்யும் வரலாற்றுக் கடமையை நிறைவேற்ற பதிப்பகங்கள் தயாராக வேண்டும்.

நியூ செஞ்சரி புத்தக நிறுவனம் சென்னைப் புத்தகக் காட்சியை முன்னிட்டு நூற்றுக்கும் மேலான தலைப்புகளில் புதிய நூல்களையும் நூற்றுக்கும் மேலான தலைப்புகளில் மறுபதிப்பு நூல்களையும் பதிப்பித்துள்ளது.

எந்தெந்த நூல்கள் மக்களிடம் செல்வாக்கு பெற்றுள்ளன என்று அறிந்து அவற்றைப் பதிப்பிப்பதோடு, எத்தகைய நூல்கள் சமூகநலன் கருதி மக்களிடம் செல்வாக்கு பெற வேண்டுமோ அத்தகைய நூல்களைத் தேடிப்பிடித்துப் பதிப்பிப்பது, அவற்றுக்குச் செல்வாக்கு தேடித் தர முயற்சிகள் மேற்கொள்வதும் இன்றைய காலத்தின் தேவையாகும்.

- ஆசிரியர் குழு

அறிவியல் சோசலிசத்தின் பாய்ச்சல் - 21 ஆம் நூற்றாண்டு சீனா

சோசலிசம் சீனப் பண்புகள்
ஜி ஜின்பிங் / ரோலண்ட் போயர்

Socialism with Chinese Characteristics
A Guide for Foreigners
Roland Boer

இன்றைய உலக அரசியல் பொருளாதாரத்தில் சீனா தவிர்க்க முடியாத ஓர் ஆற்றலாக உருவெடுத்துள்ளது. சீனாவின் எழுச்சியை எவ்வாறு புரிந்து கொள்வது? இது தொடர்பான எதிரும் புதிருமான உரையாடல்கள் கடந்த 40 ஆண்டுகளாக நடந்து வருகின்றன. அரசியல் பொருளாதாரத் தளத்தில் மட்டுமின்றி, மார்க்சியக் கோட்பாட்டு அடிப்படையிலும் இத்தகைய உரையாடல்கள் தொடர்கின்றன.

- ஜூலை மாதம் உங்கள் நூலகம் இதழில் ஆர்த்தர் க்ரோபரின் சீனப் பொருளாதாரம்: அனைவரும் தெரிந்து கொள்ள வேண்டியவை (China's Economy: What Everyone Needs to Know) என்ற நூல் அறிமுகம் வெளியானது. அது, சீனாவின் இக்கால அரசியல் பொருளாதாரத்தைப் பற்றிய ஒரு விவரிப்பை வழங்கியது.

- கைலே ஃபெர்னாவின் உலகிற்கு சீனா ஏன் தேவை? - வளர்ச்சி, சூழலியல், தகராறு தீர்ப்பு, பொதுவான வளம் (Why the World Needs China? - Development, Environmentalism, Conflict Resolution, Common Prosperity) என்ற நூலைப் பற்றிய அறிமுகக் கட்டுரை அக்டோபர், நவம்பர் மாதங்களில் இரு பகுதிகளாக வெளியானது. இக்கட்டுரை, கடந்த 100 ஆண்டு கால உலக ஏகாதிபத்திய அரசியலில் சீனாவின் மாறி வந்த இடத்தைப் பற்றி விளக்கியது.

மா.சிவகுமார்

உலக வரலாற்றில் சீனாவின் இன்றைய இடம் என்ன?

இந்தக் கேள்விக்கான விடையை, சீனாவின் அரசியல் அமைப்பு, சீனக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் செயல்பாடுகள், அதன் பொருளாதாரக் கொள்கைகள், அயல்நாடுகளுடன் அதன் உறவு ஆகியவை தொடர்பான எடுத்துக்காட்டுகளையும் புள்ளிவிவரங்களையும் வைத்து மட்டும் வந்தடைய முடியாது.

ஏனென்றால்,

“எதார்த்த நிலையைச் சித்தரிப்பதற்கு எடுத்துக்காட்டுகளையோ தனிப்பட்ட புள்ளிவிவரங்களையோ எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது. சமூக வாழ்வின் நிகழ்வுகள் மிதமிஞ்சிய சிக்கல் வாய்ந்தனவாக இருப்பதன் காரணமாக, எடுத்துக்காட்டுகளையோ தனிப்பட்ட புள்ளிவிவரங்களையோ எத்தனை வேண்டுமானாலும் தேர்வு செய்து எந்த முன் கூற்றையும் மெய்ப்பிப்பது எப்போதும் சாத்தியமே.”

- லெனின், ஏகாதிபத்தியம் முதலாளித்துவத்தின் உச்சகட்டம், தேர்வு நூல்கள் தொகுதி 4, பக்கம் 32

மேலே குறிப்பிடப்பட்ட இரண்டு நூல்களும் சீனாவின் வளர்ச்சி, முன்னேற்றம் பற்றிய எடுத்துக்காட்டுகளையும் புள்ளிவிவரங்களையும் தருகின்றன. அவற்றின் அடிப்படையில், “சீனா ஒரு சோசலிச நாடு” அல்லது “சீனா ஒரு முதலாளித்துவ நாடு” அல்லது “சீனா ஒரு ஏகாதிபத்திய நாடு” என்று எந்த முன் கூற்றையும் ஒருவர் மெய்ப்பித்து விடலாம்.

சீனாவின் உண்மையான உள்நாட்டு, வெளிநாட்டு உறவுகளைப் பற்றிப் புரிந்து கொள்வதற்கும் சீனக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் கடந்த கால, நிகழ்கால, எதிர்காலச் செயல்பாடுகளின் போக்கைப் பற்றிப் புரிந்து கொள்வதற்கும் அந்த நாட்டையும் சீனக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியையும் வழிநடத்தும் தத்துவத்தைப் பற்றிய ஆய்வு தேவைப்படுகிறது.

அத்தகைய ஆய்வை வழங்குகிறது, ரோலண்ட் போயர் எழுதிய சீனத் தன்மையிலான சோசலிசம்: அயல்நாட்டவருக்கு ஒரு வழிகாட்டி (*Socialism with Chinese Characteristics: A Guide for Foreigners*) என்ற நூல். அந்த நூலைப் பற்றிய அறிமுகத்தை இந்தக் கட்டுரையில் பார்க்கலாம்.

முந்தைய இரு நூல்களும் “சீனா உள்நாட்டிலும் வெளிநாடுகளிலும் என்ன செய்கிறது?”, “மாறிச்

சென்ற ஏகாதிபத்திய உலகத்துடன் சீனா எவ்வாறு உறவாடுகிறது?” என்ற கேள்விகளுக்குப் பதிலளித்திருந்தால், ரோலண்ட் போயரின் புத்தகம், “ஏன் சீனா இவ்வாறு செய்கிறது?” என்ற கேள்விக்குப் பதிலளிக்கிறது. அதனைத் தத்துவ வழியில், மார்க்சிய-லெனினிய-மாவோ சிந்தனை மரபைச் சார்ந்து வழங்குகிறது.

இந்த மூன்று நூல்களும் சேர்ந்து, சீனாவின் பொருளாதாரம், பன்னாட்டு உறவுகள், அரசியல் தத்துவம் போன்றவற்றை இணைக்கும் ஒரு மார்க்சியக் கண்ணோட்டத்தை வழங்குகின்றன; இக்கால சீனாவின் சிக்கலான நடைமுறையைப் புரிந்துகொள்ள உதவுகின்றன.

விடை காண வேண்டிய கேள்விகள்

21 ஆம் நூற்றாண்டில்

- சீனாவில் சோசலிச உறவுகளுக்கும் உற்பத்தி சக்திகளுக்கும் இடையிலான உறவு என்ன?

- உண்மையிலேயே சீனாவில் சோசலிச உறவுகள் உள்ளனவா?

- சீனாவின் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்கும் சீனக் குடிமக்களுக்கும் இடையிலான உறவு எத்தகையது?

- உலக அரங்கில் சீனாவுக்கும், அமெரிக்கா முதலான ஏகாதிபத்திய நாடுகளுக்கும் இடையில் எத்தகைய உறவு நிலவுகிறது?

- சீனாவுக்கும், மூன்றாம் உலக நாடுகளுக்கும் இடையிலான உறவு எத்தகையது?

சீனாவில் மார்க்சியம்

ரோலண்ட் போயரின் புத்தகம், கடந்த 40 ஆண்டுகளில் சீன மார்க்சிய அறிஞர்களின் ஆய்வுகளைப் பயன்படுத்தி “சீனத் தன்மையிலான சோசலிசம்” என சீனக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி முன்வைக்கும் தத்துவப் பார்வையை விளக்குகிறது. சீன மார்க்சிய அறிஞர்களின் ஆய்வுகள் சீன மொழியில் வெளியாகியுள்ளன. அவை சீனாவுக்கு வெளியில் பிற நாடுகளில், பிற மொழி வட்டங்களில் போதுமான அளவுக்கு ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்படவில்லை. இந்தியாவில் நடக்கும் உரையாடல்களுக்கும் இது பெருமளவு பொருந்தும்.

மார்க்சிய வரலாற்றுப் பொருள்முதல்வாதம் எல்லாக் காலத்துக்கும் எல்லா இடங்களுக்கும் பொருந்தும் மாறாநிலை வடிவத்தைக் கொண்டிருக்கவில்லை. அது, சமூக இயக்கத்தின் மூலம் நடைமுறையில் தன்னை மறுவடிவமைத்துக் கொள்கிறது. அல்லது, வர்க்கப் போராட்டத்தின் மூலம் நிகழும் சமூக இயக்கம் எப்படி புதிய முரண்பாடுகளை உருவாக்குகிறது, அவை

எவ்வாறு தீர்க்கப்படுகின்றன என்பதைக் காட்டும் இயக்கவியலாக மார்க்சிய வரலாற்றுப் பொருள்முதல்வாதம் செயல்படுகிறது.

இதனை மார்க்சம் எங்கெங்கும் கீழ்க்கண்டவாறு முன்வைக்கின்றனர்.

“கம்யூனிஸ்டுகளின் கோட்பாட்டு முடிவுகள், உலகைப் புத்தமைக்க நினைக்கும் இந்த அல்லது அந்தச் சீர்திருத்தாளர் புனைந்து வைத்தோ கண்டுபிடித்தோ கூறிய கருத்துகளை, அல்லது கோட்பாடுகளை எவ்வகையிலும் அடிப்படையாகக் கொண்டவையல்ல.

நடப்பிலுள்ள வர்க்கப் போராட்டத்திலிருந்து, நம் கண்ணெதிரே நடைபெற்று வரும் வரலாற்று இயக்கத்திலிருந்து உதிக்கும் மெய்யான உறவுகளையே இந்த முடிவுகள் பொதுப்படையாக எடுத்துரைக்கின்றன.”

மார்க்ஸ், எங்கெல்லாம், கம்யூனிஸ்ட் கட்சி அறிக்கை, பக்கம் 52 (பாட்டாளிகளும் கம்யூனிஸ்டுகளும் என்ற தலைப்பில்

எதிரெதிர் கூறுகளின் முரணியக்கம் – இயக்கவியல் பொருள்முதல்வாதத் தத்துவத்தின் வளர்ச்சி: லெனின், மாவோ, ஷி ஜின்பிங்

மார்க்சிய இயக்கவியல் பொருள்முதல்வாதத் தத்துவத்தின் “முரண்பாடுகளின் இயக்கம்” என்ற அடிப்படைக் கோட்பாடு, சீனக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் நடைமுறை அரசியல் கருவியாக மாற்றப்பட்டுள்ளது. இந்தக் கண்ணோட்டத்தின்படி, சமூக வளர்ச்சியானது தொடர்ச்சியான முரண்பாடுகளின் வெளிப்பாடும் அவற்றின் தீர்வுமாகும்.

“முறையான பொருளில் சொன்னால், இயங்கியல் என்பது பொருட்களின் முதன்மைச் சாரத்தில் உள்ள முரண்பாட்டைப் பற்றி ஆராய்ந்து கற்பதே ஆகும் என்று லெனின் சொன்னார். இந்த விதி இயங்கியலின் முதன்மைச் சாரமானது என்று லெனின் அடிக்கடி குறிப்பிடுவார். அவர் அதை இயங்கியலின் உட்கரு என்றும் குறிப்பிடுவதுண்டு.”

“இயற்கையின் அனைத்து நிகழ்வுகளிலும் இயக்கப் போக்குகளிலும் (இவற்றில் மனம், சமூகம் ஆகியவை அடங்கும்) முரண்பாடான ஒன்றையொன்று மறுத்து நிற்கின்ற எதிர்மறையான போக்குகளைப் புரிந்து கொள்ளல் (கண்டறிதல்)” என்பது எதிர்மறைகளின் ஒற்றுமை பற்றிய விதியாகும் என்று லெனின் வரையறுத்தார்.”

முரண்பாடு பற்றி என்ற நூலில் மாவோ சே துங்

மாவோ இந்தச் சிந்தனையை சீன சமூகத்திற்குப் பொருத்தும்போது, நகரம்-கிராமம், உற்பத்தி-பங்கீடு, அரசியல்-பொருளாதாரம் போன்ற அனைத்துமே ஒரு பெரும் இயக்கத்தில் ஒன்றிணைகின்றன என்று விளக்கினார். அவரது “முதன்மை முரண்பாடு” பற்றிய பகுப்பாய்வு சீனக் கொள்கை வடிவமைப்பின் மையமாக மாறியது.

21ஆம் நூற்றாண்டில் ஷி ஜின்பிங் இந்த மரபை முன்னெடுத்துச் செல்கிறார். 2017இல் நடந்த 19 ஆம் கட்சிக் காங்கிரசில் அவர் “புதிய யுகத்துக்கான சோசலிசம்” (Socialism for the New Era) என்ற கருத்துநிலையை வெளியிட்டது, முரண்பாடு பற்றிய தத்துவத்தின் அரசியல் வடிவமாகும்.

பொருளாதாரம், அரசியல், தத்துவம் – முரண்பாட்டின் இயக்கம்

- பொருளாதாரம்: சந்தைப் பொருளாதாரத்தின் செயல்திறனைப் பயன்படுத்துவதற்கும் (உற்பத்தி சக்திகளை வளர்த்தல்), சமூகத்தின் ஒட்டுமொத்த சோசலிச நோக்கத்துக்கும் (உற்பத்தி உறவுகளைப் பாதுகாத்தல்) இடையிலான முரண்பாடு இணக்கப்படுத்தப்படுவது:

சீனாவின் “சோசலிச சந்தைப் பொருளாதாரம்” சோசலிசத்துக்கு மாறிச் செல்லும் கட்டத்தில் இந்த முரண்பாட்டைக் கையாள்வதற்கான நடைமுறை வடிவமாகும்.

- அரசியல்: கட்சியின் வழிகாட்டலின் கீழான பல்வேறு சமூகப் பிரிவுகளிடையேயான முரண்பாடுகளைக் கண்டறிந்து, அவற்றுக்கு இடையேயான சமநிலையைக் கண்டறியும் ஓர் அமைப்பாக சீன அரசமைப்பு செயல்படுகிறது. மாவோவின் “முரண்பாட்டின் இரண்டு பக்கங்களையும்” புரிந்துகொள்ளும் கோட்பாடு இங்கு அரசியல் நடைமுறையாக வெளிப்படுகிறது.

“சீனத் தன்மையிலான சோசலிசம்” என்பது ஒரு மாறாநிலை இலக்கு அன்று; மாறாக, அது ஓர் இயக்கநிலைப் பயணம். இந்தப் பாதையில், சீனக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, சமூக வளர்ச்சியின் பொருள்முதல்வாத விதிகளுக்கு ஏற்ப, முரண்பாடுகளை அடையாளம் கண்டு, முன்னுரிமை அளித்து, அவற்றுக்கு இணக்கம் காண முயல்கிறது. க்ரோபர் விவரித்த பொருளாதாரக் கட்டமைப்புகளும், ஃபெர்ரனா பகுப்பாய்வு செய்த பன்னாட்டு உறவுகளும், இந்த அடிப்படைத் தத்துவ இயக்கவியலின் வெளிப்பாடுகளே.

சீனத்தன்மையிலான சோசலிசம் நூலின் உள்ளடக்கம்

இந்நூலில் 11 இயல்கள் இடம்பெறுகின்றன. இவை மேலே பட்டியலிடப்பட்ட கேள்விகளுக்கான விடைகளை வழங்குகின்றன.

1. அறிமுகம்: சீனாவின் தனித் திறனாக மார்க்சியம்

மார்க்சியத் தத்துவமும், கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் பொதுச் செயலாளர் ஒரு கோட்பாட்டாளராக இருப்பதன் அவசியமும் வலியுறுத்தப்படுகின்றன. மேற்கத்தியக் கருத்தினங்களைப் பயன்படுத்தி சீனாவைப் புரிந்துகொள்ள முயலும் தவறு விமர்சிக்கப்படுகிறது.

2. தெங் ஷியாவ் பிங்-ஐ வாசித்தல்

சிந்தனையை விடுவித்தல் - எதிலிருந்து? எதற்காக? மெய்விவரங்களிலிருந்து உண்மையைத் தேடுதல். உற்பத்திச் சக்திகளை விடுவித்தல்.

3. முரண்பாடு பற்றிய பகுப்பாய்வு - அதன் வரலாறு, பொருள், பயன்பாடு.

லெனின், இயக்கவியல் பொருள்முதல்வாதம், மாவோ சேதுங்

4. சீர்திருத்தம் - திறந்த கொள்கையின் மார்க்சிய அடிப்படை

குடும்பப் பொறுப்பு, 1990களின் அத்துமீறல்கள், முதலாளித்துவ நாடுகளுடனான உறவு, உள்நாட்டு வர்க்க முரண்பாடுகள், பன்னாட்டு வர்க்க முரண்பாடுகள், ஹாங்காங், மக்காவ் பகுதிகளுக்குப் பொருத்தப்பட்ட “ஒரு நாடு: இரண்டு ஒழுங்கமைப்புகள்” என்ற கோட்பாடு

5. சீனாவின் சோசலிசச் சந்தைப் பொருளாதாரம் - திட்டமிட்ட பொருளாதாரம்

திட்டமிடல் - சந்தை இரண்டுக்கும் இடையேயான முரணியக்கத்தின் பகுப்பாய்வு, சோசலிசத்தின் பொதுவான தன்மையும் குறிப்பான தன்மையும், திட்டமிடலையும் சந்தைப் பொருளாதாரத்தையும் தாண்டிச் செல்லும் இயக்கவியல் பாய்ச்சல்

6. மிதமான வளம் படைத்த சமூகத்தை நோக்கி... அல்லது சோசலிச நவீனமயமாக்கம்

நான்கு நவீனப்படுத்தல்கள், மகத்தான ஐக்கியம்-ஒத்திசைவு, இரண்டு நூற்றாண்டு இலக்குகள்

7. இறையாண்மை, மனித உரிமைகள் குறித்த சீன மார்க்சிய அணுகுமுறை

பொய்யான பொதுமைப்படுத்தல்கள், - மண்ணுக்கேற்ற பொதுமைப்படுத்தல், மனித

உரிமைகள் குறித்த மேற்கத்திய தாராளவாத மரபு, இறையாண்மை - வெஸ்ட்ஃபாலியா முதல் காலனியாக்கம் வரை

8. நடைமுறையில் சோசலிச சனநாயகம்

தேர்தல் சனநாயகம். மக்கள் மாநாடுகள், கலந்துரையாடும் சனநாயகம், வேர்மட்ட சனநாயகம், சிறுபான்மை தேசியங்கள், சட்டத்தின்படியான ஆட்சி, கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் தலைமை

9. கோட்பாட்டில் சோசலிச சனநாயகம்

மார்க்ஸ் & எங்கெல்ஸ் - பாரிஸ் கம்யூன், லெனின் - சனநாயகத்தின் உச்சநிலை வடிவம், ஸ்டாலின் - கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் தலைமை, மாவோ சேதுங் - புதிய சனநாயகம், தெங் ஷியாவ் பிங் முதல் ஷி ஜின்பிங் வரை - சனநாயக மத்தியத்துவம் பற்றிய சிக்கல்

10. மார்க்ஸ் & எங்கெல்ஸ் குறித்து ஷி ஜின்பிங்

ஷி ஜின்பிங் சிந்தனை, சீனாவில் மார்க்சியம் - அறிவியல் சோசலிசம், காலனிய எதிர்ப்புப் போராட்டங்கள், மார்க்சைப் படித்தல்

11. தொகுப்பாக

அயல்நாட்டவருக்கு ஒரு வழிகாட்டி, சோசலிச அமைப்பு, பண்பாட்டுத் துணிச்சல்

உற்பத்திச் சக்திகள் - உற்பத்தி உறவுகள்: முரண்பாட்டின் வளர்ச்சி

உற்பத்திச் சக்திகளின் வளர்ச்சிக்கும் சோசலிச உற்பத்தி உறவுகளுக்கும் இடையிலான முரண்பாட்டைச் சீனக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி எவ்வாறு கையாண்டு வருகிறது என்பதைப் பற்றிச் சுருக்கமாகப் பார்க்கலாம். இது “சீனாவின் சோசலிசச் சந்தைப் பொருளாதாரம் - திட்டமிட்டப் பொருளாதாரம்” என்ற இயல் 5இல் இடம் பெறுகிறது.

அ. சந்தைப் பொருளாதாரத்தை முதலாளித்துவம் என்ற கட்டமைப்பிலிருந்தும், திட்டமிட்டப் பொருளாதாரத்தை சோசலிசம் என்ற கட்டமைப்பிலிருந்தும் பிரித்துப் பகுப்பாய்வு செய்தல்

சீன மார்க்சிய அறிஞர் யூ சூயாவ் 1979 ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதத்தில் ‘ஒரு சோசலிஸ்ட் சந்தைப் பொருளாதாரம் குறித்து உரையாட ஒரு முயற்சி’ எனும் கட்டுரையை வெளியிட்டார். இதில் சந்தையை முதலாளித்துவத்திலிருந்து அவர் பிரிக்கிறார். பொதுவுடைமையின் கீழும் சந்தைப்

பொருளாதாரம் செயல்பட முடியும் என்று அவர் முன்மொழிந்தார்.

- சந்தைப் பொருளாதாரத்தில் மதிப்பு விதியின் முதன்மை.

முதலாளித்துவத்தில் மதிப்பு விதியானது தொழிலாளர்களைச் சுரண்டுவதற்கும் முதலாளிகள் மூலதனத்தைத் திரட்டுவதற்குமான அடித்தளமாகப் பயன்படுகிறது. சோசலிசக் கட்டமைப்பில் மதிப்பு விதியானது, உற்பத்தி ஆதாரங்களை சமூகத்தின் தேவைக்கேற்ப பங்கீடு செய்வதற்கு உதவுகிறது; மாறிவரும் தொழில்துட்பங்கள், நுகர்வு விருப்பங்கள் போன்றவற்றுக்கு உற்பத்தியைத் தகவமைப்பதற்கான கருவியாகப் பயன்படுகிறது. ஒட்டுமொத்த சோசலிச அரசியல் கட்டமைப்பின் கீழ் மதிப்பு விதியின் ஒழுங்கீனமான சந்தைச் செயல்பாடு சமூக நோக்கத்தையும் நலனையும் நோக்கித் திருப்பி விடப்படுகிறது.

“சோசலிசச் சந்தைப் பொருளாதாரம் அடிப்படை சோசலிச அமைப்புடன் ஒருங்கிணைக்கப்பட்டுள்ளது. சோசலிசச் சந்தைப் பொருளாதாரத்தை நிறுவுவதன் நோக்கம், அரசின் பேரளவு கட்டுப்பாட்டின் கீழ் சமூகத்தின் வள ஆதாரங்களைப் பிரித்து ஒதுக்குவதில் சந்தைக்கு ஓர் அடிப்படை வகிபாகத்தை வழங்குவதாகும்” என்று சீனக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி வகுத்தளித்தது. (சீனக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் மையக் குழு 1993, 2)

- முதலாளித்துவக் கட்டமைப்பு என்பது இலாப நோக்கத்தையும், அதற்கான மூலதனத் திரட்டலையும், முதன்மைப்படுத்துகிறது. சோசலிசக் கட்டமைப்பு என்பது இலாப நோக்கத்தைக் கீழ்நிலைப்படுத்தி மூலதனத் திரட்டலை ஒட்டுமொத்த சமூகத்தின் தேவைக்கேற்ப இணக்கப்படுத்துகிறது.

- சந்தைப் பொருளாதாரம் அல்லது பொருளாதாரத் திட்டமிடல் முதலியவற்றை கருவிகளாகக் கருத வேண்டும். இந்தக் கருவிகள் முதலாளித்துவத்தின் கீழ் மூலதனத்தின் நலன்களுக்குச் சேவை செய்கின்றன; சோசலிசத்துக்கு மாறிச் செல்லும் கட்டத்தில் ஒட்டுமொத்த நாட்டின் நலன்களுக்குச் சேவை செய்யும்படி ஒழுங்குபடுத்தப்படுகின்றன.

- இந்த அணுகுமுறையின் முதன்மையான நோக்கம் உற்பத்திச் சக்திகளைக் கட்டவிழ்த்து விடுதல் ஆகும். சோசலிசத்தைக் கட்டியமைப்பதில் முதன்மையான கடமை உற்பத்திச் சக்திகளை

முழு வளர்ச்சியடைவதற்கான வழிகளைக் கண்டறிவதாகும்.

“நவீன அறிவியலில் கடைசியாக வந்த கண்டுபிடிப்புகளின் அடிப்படையில் அமைந்த பெருவீத முதலாளித்துவப் பொறியியல் இல்லாமல் சோசலிசத்தைப் பற்றிச் சிந்திக்கவே முடியாது. உற்பத்தியிலும் பங்கீட்டிலும் ஒன்றிணைக்கப்பட்ட தரத்தை மிக மிகக் கண்டிப்புடன் பின்பற்றி வருமாறு பல கோடிக்கணக்கான மக்களைப் பயிற்றுவிக்கும் திட்டமிட்ட அரசு அமைப்பு இல்லாமல் அதைப் பற்றிச் சிந்திக்கவே முடியாது.” (லெனின், பண்ட வரி பற்றி)

என்று லெனின் கூறியதை இங்கு பொருத்திப் பார்க்கலாம்.

ஒரு நாட்டை சோசலிச நாடு என்று சொல்வதன் அடிப்படை என்ன?

சந்தைப் பொருளாதாரம் அல்லது திட்டமிட்ட பொருளாதாரம் எந்த அமைப்புக்குச் சேவை செய்கிறது? அவற்றைப் பயன்படுத்தும் அரசு அமைப்பின் தன்மை என்ன என்பது முதன்மையானது.

சந்தைப் பொருளாதாரம் உற்பத்தி சக்திகளின் வளர்ச்சிக்கு உதவுகிறதா அல்லது சோசலிசத்தைக் கட்டியமைக்கும் நாட்டின் ஒட்டுமொத்த தேசிய வலிமையின் மேம்பாட்டிற்கு உதவுகிறதா அல்லது மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை மேம்படுத்த உதவுகிறதா என்பதன் அடிப்படையிலேயே அதனை மதிப்பிட வேண்டும்.

- (1) ஒட்டுமொத்த சோசலிச அமைப்பில் பல்வேறு கூறுகள் உள்ளன; ஆனால், அந்த அமைப்புக்குள் பொதுவுடைமை என்ற கருத்துநிலை பொருளாதாரத்தின் மையமான இயக்கியாக வலுவாகத் தொடர்கிறது;
- (2) அரசு சார்பு நிறுவனங்கள் மற்றும் தனியார் நிறுவனங்கள் இரண்டுமே உயிர்த்துடிப்புடன் இருக்க வேண்டியது அவசியம் எனினும், அவற்றின் முக்கிய நோக்கம் என்ன விலை கொடுத்தாவது இலாபம் அடைவது அல்ல; மாறாக, சமூக நலனும், அனைத்து மக்களின் தேவைகளையும் நிறைவு செய்வதுமே ஆகும். சுருக்கமாக, அது ‘மக்களை மையமாகக் கொண்டது’.
- (3) ஒவ்வொருவரும் தம் திறனுக்கேற்பவும், ஒவ்வொருவருக்கும் அவரது

மற்றும் உற்பத்தி சக்திகளது ஒட்டுமொத்த தொகையைச் சாத்தியமான முழு வேகத்தில் அதிகமாக்கும். [அழுத்தம் சேர்க்கப்பட்டது] (கம்யூனிஸ்ட் கட்சி அறிக்கை, பக்கம் 61-62)

நீதி என்பது திட்டமிடப்பட்ட பொருளாதாரம், பொது உடைமை, வளங்களின் சமமான பகிர்வு மற்றும் வேலைக்கேற்ற ஊதியம் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் தோன்றுகிறது (1930களில் சோவியத் ஒன்றியத்தில் ஏற்கெனவே உருவாக்கப்பட்ட சோசலிசத்தின் வரையறை (போயர் 2017)); செயல்திறன் என்பது சந்தைப் பொருளாதாரத்தின் அம்சமாகும்; அது வளங்களைப் பிரித்து ஒதுக்குவதையும் புத்தாக்கத் திறனையும் ஊக்குவிக்கிறது.

நீதியும் செயல்திறனும் முதலாளித்துவ அமைப்பில் உள்ளதுபோல் ஒன்று-அல்லது-மற்றொன்று என்ற தேர்வாக இல்லை. மார்க்சிய மரபில் அதுவும் இதுவும் என்ற முறையில் செயல்படுவது உறுதி செய்யப்படுகிறது.

உற்பத்திச் சாதனங்களின் முதல்நிலையாக தனியார் உரிமையை வைப்பதன் மூலம் முதலாளித்துவத்தின் கீழ் உள்ள சந்தைப் பொருளாதாரம் 'கட்டுக்கடங்காத காட்டுக் குதிரை' போன்று அழிவுகளை ஏற்படுத்துகிறது. நீதியைக் கையாள முடியாமல், நெருக்கடிகளையும் சமூக இருமுனைப்படுத்தலையும் அநீதியையும் உருவாக்குகிறது. மாறாக, ஒரு சோசலிசக் கட்டுமானத்தில் சந்தைப் பொருளாதாரத்தின் செயல்திறன், பொது உடைமையைக் கொண்ட திட்டமிடப்பட்ட பொருளாதாரத்தின் நீதி ஆகிய இரண்டும் உள்ளன.

அரசு சார்பு நிறுவனங்கள் (SOEs) கலப்பு உரிமைத்துவம் என்ற முறையில் ஆழமான சீர்திருத்தத்தைக் கண்டுள்ளன. பொது-தனியார் உரிமைக்கான இந்த அணுகுமுறையை முதலாளித்துவத்தின் கீழ் செயல்படும் அரசு நிறுவனங்களைப் போன்று கருதக்கூடாது. முதலாளித்துவத்தின் கீழ் அவை பொருளாதார நெருக்கடிகளின் போது 'நிலைப்படுத்திகள்' ஆகவும், பெரும் முதலாளிகளின் பைகளை மேலும் நிரப்பவும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன (ஹெ 2016, 105-106). மாறாக, சோசலிசக் கட்டமைப்பில் பொதுத்துறை நிறுவனங்கள் 'அனைத்து மக்களுக்கும் சொந்தமானவை, அவை அனைவருக்கும் செழிப்பை உறுதிசெய்வதில் கவனம் செலுத்துகின்றன (சீனக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, மத்தியக் குழு, 2013, 1).

வரலாற்று வழியில், முதலில் சமத்துவத்திற்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டது; ஆனால், அது வறுமையின் சமத்துவமாக இருந்தது. சீர்திருத்தம் மற்றும் திறந்தநிலைக் கொள்கையின் இடைக் காலகட்டத்தில், செயல்திறன் முதன்மையானதாக இருந்தது. அது, 1990கள் தொடங்கி 2008-09 வரை வருமான ஏற்றத்தாழ்வு, பரவலான ஊழல், எதிர்ப்புப் போராட்டங்கள், சட்டத்தின் ஆட்சியை மீறுதல், நம்பிக்கையின்மை, சாத்தியமான மோதல் ஆகியவற்றுக்கு வழிவகுத்தது.

கடந்த 15 ஆண்டுகளில் சமத்துவத்துக்கும் செயல்திறனுக்கும் இடையிலான முரண்பாடு சமத்துவம் என்ற பக்கத்தில் அழுத்தம் பெற்று வருகிறது.

இந்த இயக்கவியல் சமன்பாட்டின் நடைமுறை விளைவுகள் என்ன?

கடந்த நாற்பது ஆண்டுகளில் உலகின் மிக ஏழ்மையான நாடுகளில் ஒன்று என்ற நிலையிலிருந்து மிகச் செழிப்பான நாடுகளில் ஒன்றாக சீனா மாறியுள்ளது; 80 கோடி மக்களை வறுமையிலிருந்து விடுவித்தது; புத்தாக்கத் திறன், பல துறைகளில் உலகளாவிய தொழில்நுட்ப முன்னிலை, சூழல் நாகரிகத்தின் 'சீன வேகம்', உலக அரங்கில் பண்பாட்டு நம்பிக்கையின் முன்னேற்றம் ஆகிய அனைத்தும் எதிர்காலத்தினுள் ஓர் இயங்கியல் (dialectical) தாவலாக அமைகின்றன.

சில எளிய புள்ளிவிவரங்கள் இவற்றைச் சுட்டிக் காட்டுகின்றன: 1949இல் ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு தேச விடுதலை, பிரபுத்துவ எதிர்ப்பு உள்நாட்டு விடுதலை பெறுவதற்கு முன்பு, சீனாவில் 97% மக்கள் வறுமையில் வாழ்ந்தனர். சராசரி ஆயுட்காலம் 35 ஆக இருந்தது. 72 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு முழுமையான வறுமையின் கடைசி மிச்சமும் அழிக்கப்பட்டு விட்டது. சராசரி ஆயுட்காலம் 79 ஆண்டாக அதிகரித்துள்ளது.

இறுதியாக, பாட்டாளி வர்க்கக் கட்சி அரசியல் அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றி தக்க வைத்துக் கொள்வது மாபெரும் பாய்ச்சலாகும். அதிலிருந்து ஓரடி பின்னுக்கு எடுத்து வைத்து, முதலாளிகளுக்கு சலுகை வழங்குவது என்ற முறையைப் பயன்படுத்தி சமூக உற்பத்தியை ஊக்குவித்து, சோசலிசத்தை நோக்கிய பயணத்தை வலுப்படுத்துவது அறிவியல் சோசலிசக் கொள்கைகளுக்கு இணக்கமானதே என்று லெனின் கூறியதையும் இத்துடன் இணைத்துக் கொள்ளலாம்.

இது தொடர்பாக, சோவியத் ரசியாவில் சோசலிசத்தைக் கட்டமைப்பது தொடர்பாக லெனின் எழுதிய பண்ட வரி பற்றி என்ற

கட்டுரையில் இருந்து சில பத்திகளைப் பார்க்கலாம்.

“அரசு அல்லாத தனியார் பரிவர்த்தனையை - அதாவது, வர்த்தகத்தை, அதாவது இலட்சக்கணக்கான சிறு உற்பத்தியாளர்கள் இருக்கும்போது தவிர்க்க முடியாத முதலாளித்துவ வளர்ச்சியை முற்றிலும் தடைசெய்ய முயல்வது, தாளிட்டு அடைப்பது என்பது ஒரு வழி. ஆனால், அத்தகைய கொள்கை முட்டாள்தனமாக இருக்கும்; அதைச் செயல்படுத்த முயலும் கட்சிக்குத் தற்கொலையாக இருக்கும்.”

“மாற்று வழி (இது அறிவார்ந்த சாத்தியமான ஒரே இறுதிக் கொள்கை) முதலாளித்துவ வளர்ச்சியைத் தடைசெய்ய முயல்வதோ தாளிட்டு அடைப்பதோ அல்ல; மாறாக, அதை அரசு முதலாளித்துவத்தை நோக்கிக் கொண்டு செலுத்துவதாகும். பொருளாதார முறையில் இது சாத்தியம். ஏனெனில், எங்கெல்லாம் கட்டற்ற வர்த்தகமும் பொதுவாக முதலாளித்துவத்தின் கூறுகளும் - பல்வேறு வடிவிலும் அளவிலும் - உள்ளனவோ அங்கெல்லாம் அரசு முதலாளித்துவம் நிலவுகிறது.”

“சோவியத் அரசு, பாட்டாளி வர்க்க சர்வாதிகாரம் இரண்டையும் அரசு முதலாளித்துவத்துடன் இணைக்க முடியுமா? இவை ஒன்றோடொன்று ஒத்துப்போகின்றவையா?”

“சோசலிசத்துடன் ஒப்பிடும்போது முதலாளித்துவம் ஒரு சாபக்கேடே. மத்திய கால சமுதாயம், சிறுவீத உற்பத்தி, சிறுவீத உற்பத்தியாளர் பரவி இருப்பதால் தோன்றும் அதிகார வர்க்கத் தீங்குகள் ஆகியவற்றுடன் ஒப்பிடும்போது முதலாளித்துவம் ஒரு வரப்பிரசாதமாகும். சிறுவீத உற்பத்தியில் இருந்து சோசலிசத்துக்கு நேரடியாகக் கடந்துசெல்ல இன்னும் இயலாமல் இருக்கும் அளவு சிறுவீத உற்பத்தியும் பரிவர்த்தனையும் என்ற முறையின் இன்றியமையாத விளைவாக, குறிப்பிட்ட அளவு முதலாளித்துவம் தவிர்க்க முடியாதது. அதன்படி, நாம் முதலாளித்துவத்தை (குறிப்பாக, அதை அரசு முதலாளித்துவச் செல்வழிகளில் நெறியாளுகை புரிவது மூலம்) சிறு உற்பத்திக்கும் சோசலிசத்துக்கும் இடையிலான இடைநிலை இணைப்பாக, உற்பத்திச் சக்திகளை அதிகரிக்கும் ஒரு சாதனமாக, ஒரு பாதையாக, ஒரு முறையாகப் பயன்படுத்த வேண்டும்.”

“தனியார் முதலாளித்துவம் சோசலிசத்துக்கு உதவுவது என்பது முரண்மெய்யாக இல்லையா ?

“இல்லவே இல்லை. உண்மையில், இது ஒரு மறுக்க முடியாத பொருளாதார மெய்ப்பாடு ஆகும்.”

“பரிவர்த்தனை என்பது வர்த்தகச் சுதந்திரம் ஆகும்; இது முதலாளித்துவம் ஆகும். சிறு உற்பத்தியாளரின் சிதறுண்ட நிலையைச் சமாளிப்பதற்கு இது நமக்கு உதவும், அதிகார வர்க்கத்தின் தீமைகளை எதிர்த்துப் போராட ஓரளவு உதவும் என்ற அளவில் இது பயனுடையது. இதை எந்த அளவுக்குச் செய்ய முடியும் என்பதை நடைமுறை அனுபவம் தீர்மானிக்கும். பாட்டாளி வர்க்கம் தனது கரங்களில் ஆட்சி அதிகாரத்தை உறுதியாக வைத்திருக்கும் வரை, போக்குவரத்தையும் பெருவீதத் தொழில்துறையையும் முழுக் கண்காணிப்பில் வைத்திருக்கும் வரை பாட்டாளி வர்க்க ஆட்சி அதிகாரத்துக்கு அபாயம் எதுவும் கிடையாது.”

★★★

ரோலண்ட் போயர் எழுதிய இந்நூலின் சுருக்கத்தை, “சோசலிசம் சீனப் பண்புகள் - ஜி ஜின்பிங், ரோலண்ட் போயர்” என்ற தலைப்பில் சிந்தன் புகல் தமிழில் வெளியிட்டுள்ளது.

ரோலண்ட் போயர் பற்றிய விளக்கக் குறிப்பு:

பெயர்: ரோலண்ட் போயர் (Roland Boer)

தேசியம்: ஆஸ்திரேலியர்

துறை: மதக் கோட்பாடு, மார்க்சிய தத்துவம், அரசியல் பொருளாதாரம், சீன ஆய்வுகள்.

பிறப்பு: 1961.

விருது: 2014 ஆம் ஆண்டு டாய்ச்சர் நினைவு விருது பெற்றவர்.

தற்போதைய பதவி: சீனாவில் உள்ள தாலியன் தொழில்நுட்பப் பல்கலைக் கழகத்தின் மார்க்சியப் பள்ளியில் ஆசிரியராகப் பணியாற்றுகிறார்.

முக்கியப் பங்களிப்பு: சீனாவின் தத்துவ, அரசியல் மற்றும் பொருளாதார மாதிரியை மார்க்சியக் கோட்பாட்டின் வழியாகப் பகுப்பாய்வு செய்யும் முன்னணி அறிஞர்களில் ஒருவர். அவரது ஆக்கங்கள் சீனக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் கோட்பாட்டுப் புத்தாக்கங்களுக்கு அடிப்படையாக உள்ள ஆழமான, முறைபாடான மார்க்சிய விளக்கங்களை முன்வைக்கின்றன.

கட்டுரையாளர்: மார்க்சிய செயல்பாட்டாளர், மொழிபெயர்ப்பாளர்.

அஞ்சலி!

காபிக் குவளையை
மழைநீரில்
கழுவிக்கொண்டிருக்கிறேன்
நான்...

அம்மாசத்திரம் சரவணனுக்கு அஞ்சலி!

வியாகுலன்

கவிதைகளில் விக்ரமாதித்யன் அண்ணாச்சி அவர்களையும் சிறுகதைகளில் வண்ணதாசன் அவர்களையும் தனது ஆதர்சனமான குருக்களாய்க் கருதி படைப்பிலக்கியத்தில் ஈடுபட்ட நண்பர் அம்மாசத்திரம் சரவணன் அண்மையில் நம்மை விட்டுப் பிரிந்தார். அவருக்கு எனது அஞ்சலி. அம்மாசத்திரம் சரவணன் முதலில் ஒரு படைப்பாளி. அதனைத் 'தெற்குப் பார்த்த வீடு' என்ற தனது சிறுகதைத் தொகுதி மூலமாக நிரூபித்தவர். அடுத்ததாக, ஒரு நல்ல விமர்சகர். உங்கள் நூலகம் இதழ்களில் அவர் எழுதிய விமர்சனக் கட்டுரைகளே அதற்கு உதாரணம். மூன்றாவதாக, ஒரு தேர்ந்த ரசனை உள்ளம் கொண்ட வாசகர்.

எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக நல்ல நண்பர். சிறந்த கணவர். அன்பான தகப்பன். மனுஷபட்சம் மிகுந்த ஒரு மனிதனால்தான் இத்தனை அந்தஸ்துகளை அடைய முடியும்.

இன்னொரு முகமும் சரவணனுக்கு இருக்கிறது. காலத்தோடும், கற்பனைகளோடும் சொற்களோடும் படிமங்களோடும் விளையாடத் தெரிந்த கவிஞன் என்ற அடையாளம்.

பொழுதுகளைக் கவிதையாக்கத் தெரிந்த அற்புதமான கலாமனம் சரவணனிடமிருந்தது.

இந்நேரம் மழை உரத்துப் பெய்து கொண்டிருக்கிறது. ஒரு குவளை காபியை அருந்தியபடி வேடிக்கை பார்க்க இயல்கிறது - இப்போது.

“சின்னசின்ன மழைத்துளிகள் சேர்த்து வைப்பேனோ...” ரஹ்மான் இசைப் பாடல் நினைவுக்கு வருகிறது.

“விண்ணிலிருந்து இழையறாத மழை ஊசிகள் தரையிறங்குகின்றன. தாழம்பூக் குடைப்பிடித்து அதோ உன் அபிதா

போகிறாள்” என்ற வண்ணநிலவனின் கவிதையை அசைபோடுகிறது மனசு. “இடிஇடிக்கும் போது அருகிலிருந்து தம்பி ‘அர்ஜுனா அர்ஜுனா...’ என்கிறான். காபிக் குவளையை மழைநீரில் கழுவிக் கொண்டிருக்கிறேன் நான். உடலைத் தொடும் லேசான சாரல். என்ன இதமாயிருக்கிறது!”

இது சரவணனுடைய கவிதை. இதில் கவிதையையும் சிறுகதையையும் மனித மனதின் தேர்ந்த ரசனையையும் காட்சிப்படுத்தியிருப்பார்.

இப்படி நல்ல எழுத்துக்களைத் தந்து கொண்டிருந்த அன்பு நண்பர் சரவணனிடம் சிறுபத்திரிகை மீதும் சிறுபத்திரிகையில் இயங்கிக் கொண்டிருந்த படைப்பாளர்களிடமும் நல்ல நட்பு இருந்தது.

திருவண்ணாமலையிலிருந்து பவா. செல்லத்துரையும் கருப்பு கருணாவும் இணைந்து நடத்திய நம் தினமதி நாளிதழின் சென்னைப் பதிப்பின் ஆசிரியராக ஐந்து ஆண்டுகள் பணிபுரிந்தவர். நல்ல புதினங்களைத் தேர்ந்து வெளியிடுகிற தமிழினி பதிப்பகத்தின் முக்கிய புதினங்களை மெய்ப்புப் பார்த்தவர். யூமா. வாசுகி, ஜெயமோகன், பிரான்ஸிஸ் கிருபா போன்ற படைப்பாளிகளின் நூலருவாக்கத்திற்குத் துணைநின்றவர்.

கும்பகோணத்தில் இயங்கிவரும் காவேரி கலை இலக்கிய அமைப்பு, தாழ்வாரம் இலக்கிய அமைப்பு போன்ற அமைப்புகளில் சரவணனின் செயல்பாடு என்றைக்கும் நிலைக்கத்தக்கது.

கோணங்கி, எஸ்.ராமகிருஷ்ணன், விக்ரமாதியன் போன்ற படைப்பாளிகளின் அன்பையும் பிரான்ஸிஸ் கிருபா, கண்ணகன், T.கண்ணன், யூமாவாசுகி ஆகிய படைப்பாளிகளின் நட்பையும் பெற்றவர்.

ஒரு படைப்பாளிக்கு சிலரோடு வாய்க்கும் பொழுதுகள் தனது படைப்பாற்றலைத் தூண்டுகிற உன்னதத்தைக் கொடுக்கும். அப்படியொரு உன்னதம் அம்மாசத்திரம் சரவணன்.

ஒரு பத்திரிகையாளராக உங்கள் நூலகம் இதழில் அம்மாசத்திரம் சரவணன் எடுத்த நேர்காணல்கள் உங்கள் நூலகம் இதழுக்கு ஒரு அழகைக் கொடுத்தன.

சி.எம்.முத்து, கண்மணி குணசேகரன், ஆ.சிவசுப்பிரமணியன், சு.தமிழ்ச்செல்வி, பாமா, அ.மார்க்ஸ், சு.நரேந்திரன், எஸ்.ஜெயசீல ஸ்டீபன், மார்கு இப்படி நிறைய ஆளுமைகளை நேர்காணல் செய்தவர். அந்த நேர்காணல்களின் கேள்விகளை இப்போது நினைத்துப் பார்க்கும் போது, என்.சி.பி.எச். நிறுவனம் “ஜி.சரவணன் நேர்காணல்கள்” என்ற ஒரு நூலையே கொண்டு வரலாம். இனி வரவிருக்கும் இளைஞர்களுக்கு அந்த நேர்காணல்கள் வேறொரு வடிவத்தைக் கொடுக்கும். என்.சி.பி.எச். வெளியீடுகளில் அவர் செலுத்திய அக்கறையும் உழைப்பும் அலாதியானவை.

தோழர் தா.பாண்டியன் அவர்களின் நூலருவாக்கத்தில் சரவணனின் உழைப்பைக் கண்டு தோழர் தா.பாண்டியன் அவர்கள் தனது ஆறாவது விரல் என்று சரவணனின் உழைப்பின் பெருமிதத்தைச் சொல்லியிருந்தார்.

அ.மார்க்ஸ், கலை விமர்சகர் தேனுகா, சி.எம்.முத்து, பேரா.இரா.காமராசு போன்ற ஆளுமைகளின் அன்பை நேரடியாகப் பெற்றவர்.

படைப்பாளிகளையும், கருத்தியலாளர்களையும் விமர்சிக்கும் பாங்கும் அவரிடமிருந்தது. விமர்சனக் கோட்பாடுகளுக்குட்பட்டு தனது கருத்துக்களை ஆழமாக, பிடிவாதமாக முன்வைத்த விமர்சகர் சரவணன்.

எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, 1996இல் விளிம்பு என்ற சிற்றிதழை தனது நண்பர்கள் ஜி.பி.இளங்கோவன், கார்ல் மார்க்ஸ் ஆகிய நண்பர்களோடு இணைந்து நடத்தி சிற்றிதழ் இயக்கத்திற்கு வலுசேர்த்தவர்.

ஏறத்தாழ முப்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்பான தனது இளமைக்காலத்தில் படைப்புகளின் மீதும் சிற்றிதழ்ச் செயல்பாடுகளின் மீதும் தெளிவானதொரு நம்பிக்கையை வைத்து தனது கண்களின் தீட்சண்யத்துக்குள் அவற்றை ஒளிர வைத்தே தனது வாழ்நாளை ரசனையோடு கடந்து சென்ற கலைஞன் அம்மாசத்திரம் சரவணன்.

இப்போது யாரிடமேனும் அந்த விளிம்பு என்ற சிறுபத்திரிகை இருந்தால் ஒரு முறை காட்டுங்கள்! பார்க்க ஆசையாக இருக்கிறது. அதனைப் பார்ப்பதும் அம்மாசத்திரம் சரவணனைப் பார்ப்பதும் ஒன்றுதான்.

நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.,

அரங்கு எண்கள்

F7

587 - 588

443 - 444

257 - 258

320

312-313

CHENNAI
BOOK
FAIR

10%
சிறப்பு கழிவு

ஆவது சென்னை
புத்தகக்
காட்சி 2026

ஜனவரி 08 முதல் ஜனவரி 21 வரை
நந்தனம் YMCA மைதானம்

தினசரி காலை 11 மணி முதல் சூரவ 8.30 மணி வரை

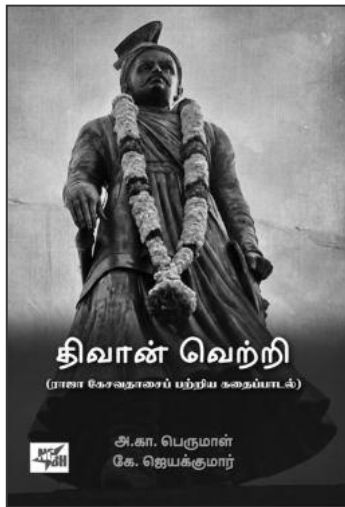
அனைவரும் வருக... வருக...!

☎ 044 - 26251968, 26258410, 26359906, 28490027 | www.ncbhpublisher.in | email: info@ncbh.in

49வது சென்னை புத்தகக் காட்சியில்
நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனத்தின் புதிய
வெளியீடுகள்

அரங்கு எண்:
என்சிபிஎச்
F7

₹ 140/-

₹ 200/-

நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.,

41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட், அம்பத்தூர், சென்னை - 600 050.

☎: 044-26251968, 26258410 Email: info@ncbh.in | www.ncbhpublisher.in

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் காலச் சூழல்களுக்கேற்பப் பல்வேறு இலக்கியங்கள் தோன்றி வளர்ந்துள்ளன. அவ்வாறு இடைக்காலத்தில் தோன்றித் தமிழுக்கு வளம் சேர்த்த தொண்ணூற்றாறுக்கும் மேற்பட்ட சிற்றிலக்கியங்கள் தமிழில் உள்ளன. இவற்றுள் சிற்றிலக்கியங்களுக்கான வித்துகள் தொல்காப்பியத்தில் உள்ளன. தொல்காப்பியத்தில்,

"குழவி மருங்கினும் கிழவ தாகும்"¹

என்ற நூற்பா பிள்ளைத் தமிழுக்கும்,

"ஊரொடு தோற்றமும் உரித்தென மொழிப
வழக்கொடு சிவணிய வகைமை யான"²

என்ற நூற்பா 'உலா' இலக்கியத்திற்கும்,

"கூத்தரும் பாணரும் பொருநரும் விறலியும்
ஆற்றிடைச் காட்சி உறழத் தோன்றிப்
பெற்ற பெருவளம் பெறாஅர்க் கறிவுறீகிச்
சென்று பயனெதிரச் சொன்ன பக்கமும்"³

என்ற நூற்பா ஆற்றுப்படைக்கும் வித்தாக அமைந்த பகுதிகளாவன. "தொல்காப்பியத்தின் புறப்பொருள் துறைகளான இயன்மொழி வாழ்த்து, நொச்சி மாலை, உழிஞை மாலை ஆகியவை பிற்காலத்தில் தனிச் சிற்றிலக்கியங்களாக வளர்ச்சியுற்றன"⁴ என்று கூறுவர். தொல்காப்பியர் தொடர்நிலைச் செய்யுட்குரிய வனப்பு எட்டனுள் 'விருந்து' என்ற வனப்பு பற்றி,

இஸ்லாமியப் புதுவகைச் சுற்றிலக்கியங்கள்

“

இஸ்லாமியர்களை இஸ்லாம் அல்லாதோர் எதிர்த்துப் போராடிய நிகழ்வுகளை படைப்போர் (படை, போர்) இலக்கியம் எடுத்துரைப்பதாக அமைந்துள்ளது. இஸ்லாமிய அடிப்படையில் தோன்றிய படைப்போர் இலக்கியங்கள் இஸ்லாத்தை எதிர்த்த பகைவர் தலைவனின் பெயரைக் கொண்டே இயற்றப்பட்டுள்ளது.

”

பேராசிரியர் உ. அலிபாவா

"விருந்தே தானும்
புதுவது கிளந்த யாப்பின் மேற்றே"⁵

என்று குறிப்பிடுகிறார். இந்நூற்பா புதியதாகப் படைக்கப்படுகின்ற இலக்கியங்களைப் பற்றிப் பேசுகிறது.

இஸ்லாமிய இலக்கியங்கள்

வணிகத்தின் பொருட்டும், இஸ்லாமிய மார்க்கத்தை உலகில் வாழ்கின்ற மக்களுக்கெல்லாம் அறிவிக்கும் பொருட்டும் பல நாடுகளுக்குச் சென்ற இஸ்லாமியர்கள் தமிழகத்திற்கும் வந்தனர். இங்கு வந்து மக்களோடு மக்களாக ஒன்றினர். மக்கள் வாழ்க்கையோடு ஒன்றியது மட்டுமன்றி, தமிழ் இலக்கிய உலகிலும் கால்பதித்தனர்.⁶ இந்நூலின் வாயிலாக இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத்தையும் தோற்றுவித்தனர். மேலும் இஸ்லாமியத் தமிழ்ப் புலவர்கள் தமிழில் உள்ள எல்லா இலக்கிய வடிவங்களிலும் இலக்கியங்களைப் படைத்ததுடன் முனாஜாத்து, கிஸ்ஸா, நாமா, மஸ்அலா, படைப்போர் முதலிய இஸ்லாமியர்களுக்கேயுரிய தனிவகை இலக்கிய வகைமைகளையும் படைத்துத் தமிழ்ப் படைப்புலகில் வெற்றியும் கண்டனர்.

இஸ்லாமியச் சிற்றிலக்கியங்கள்

அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்னும் நான்கு பொருட்களைப் பற்றிப் பேசுவன பேரிலக்கியங்கள். இவற்றுள் ஒன்றோ பலவோ குறைந்து வருவன சிற்றிலக்கியங்கள். இரண்டாயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட தலைப்புக்களைப் பெற்றுள்ள இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியங்களுள் சிற்றிலக்கியங்கள் மட்டும் எழுநூறுக்கும் மேற்பட்ட அளவில் தோன்றியுள்ளன. "இவைகள் பெரும்பாலும் கோவை, சதகம், கலம்பகம், அந்தாதி, மாலை, பிள்ளைத்தமிழ், தூது, பதிகம், இன்னிசை, குறவஞ்சி, தசரத்தினம், அலங்காரம், சரமகவி, பல்சந்த மாலை, வாயுறை வாழ்த்து, திருமண வாழ்த்து, ஒருபா ஒருபஃது, பஃஹொடை, ஆற்றுப்படை, பள்ளு, சதுர்ப்பிரபந்தம், மஞ்சரி முதலான இன்னபிற தமிழ்ச் சிற்றிலக்கியப் பிரிவுகளையே சார்ந்துள்ளன."⁷

இஸ்லாமிய இலக்கியங்களின் தோற்றுவாயாக அமைந்த மாலை என்னும் சிற்றிலக்கியமே, இஸ்லாமியச் சிற்றிலக்கிய உலகில் சிறப்பிடம் பெறுகின்றது. பல்சந்த மாலையாகத் தொடங்கிய மாலை என்னும் சிற்றிலக்கியம் இருநூறுக்கும் மேற்பட்ட அளவில் பெருகியுள்ளது.

"இஸ்லாம், தமிழுலகில் இடம்பெறத் தொடங்கியதும் இஸ்லாமியத் தமிழ்ச் சிற்றிலக்கியத்தின் தொடக்கமும் பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டுக்கு முன்னர் நிகழ்ந்துள்ளது எனலாம்.

இஸ்லாமியத் தமிழ்ச் சிற்றிலக்கியங்கள் கி.பி. பன்னிரண்டு, பதினைந்து, பதினாறு, பதினேழு, பதினெட்டு, பத்தொன்பது, இருபதாம் நூற்றாண்டுகளாகிய ஏழு நூற்றாண்டுக் கால எல்லைக்குட்பட்டன ஆகும்"⁸ என்று இஸ்லாமியத் தமிழ்ச் சிற்றிலக்கியங்களின் காலத்தை வரையறுக்கின்றனர்.

இவ்வாறு பரந்துபட்ட கால அளவில் தோன்றிய இஸ்லாமியத் தமிழ்ச் சிற்றிலக்கியக்கியங்கள், தமக்கு மட்டுமேயுரிய புதிய இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய வடிவங்களையும் பெற்றுச் சிறந்து விளங்குகின்றன.

முனாஜாத்து, கிஸ்ஸா, நாமா, மசாலா, படைப்போர் முதலியன இவ்வாறு தோன்றியன. இவை இஸ்லாமியர்கள் தமிழ் இலக்கிய உலகிற்கு வழங்கிய கொடை ஆகும்.

இஸ்லாமியர்கள் தமிழுக்கு ஆற்றிய பங்களிப்பினைத் தொடக்க காலத்தில் தோன்றிய தமிழ் இலக்கிய வரலாற்று நூல்கள் குறிப்பிடவில்லை. அந்தந்தக் காலத்தில் எழுதப்பட்ட அந்தந்த இலக்கிய வடிவங்களுக்கேற்ப யாப்பமைதிகளையும் ஏனைய இலக்கண வரையறைகளையும் பெற்று அமைந்த இஸ்லாமியச் சிற்றிலக்கியங்களில் அறபு, பாரசீக மொழிச் சொற்கள் அதிகம் காணப்படுகின்றன. சமயக் கருத்துக்களை மக்களுக்கு எடுத்தியம்புவதை நோக்கமாகக் கொண்டு எழுதப்பட்ட சிற்றிலக்கியங்களில் பெரும்பாலும் பாட்டுடைத் தலைவராக நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் இடம்பெற்றுள்ளார்கள். இவர்களுடன் மற்ற இறையடியாளர்களும் இடம் பெற்றுள்ளனர். உருவமற்ற, ஈடு இணையற்ற இறைவனாக அல்லாஹ் இருப்பதால் அவனைப் பாட்டுடைத் தலைவனாகக் கொண்டு எந்த ஓர் இலக்கியமும் எழுதப்படவில்லை.

புதுவகைச் சிற்றிலக்கியங்கள்

தமிழ் இலக்கியத்தில் பல்வகைச் சிற்றிலக்கியங்கள் உள்ளன. அவ்வகைச் சிற்றிலக்கியங்கள் அனைத்தையும் இஸ்லாமியப் பாவலர்கள் படைத்துத் தமிழுக்கு வளம் சேர்த்துள்ளனர்.

தமிழ்ச் சிற்றிலக்கிய வகைமைகளைச் சாராத சிற்றிலக்கிய வகைகளையும் இஸ்லாமியத் தமிழ்ப் புலவர்கள் படைத்துள்ளனர். அவற்றுள் ஐந்து வகைச் சிற்றிலக்கியங்கள் மிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்த சிற்றிலக்கியங்களாகக் கருதப்படுகின்றன. அவையாவன:

1. படைப்போர்
2. முனாஜாத்

3. கிஸ்ஸா
4. மஸ்அலா
5. நாமா

என்பனவாகும்.

இவ்வைந்து புதுவகை இஸ்லாமியச் சிற்றிலக்கியங்களுள் படைப்போர் தமிழ்ச் சொற்றொடரால் அழைக்கப்படும் சிற்றிலக்கிய வகையாகும்.

முனாஜாத், கிஸ்ஸா, மஸ்அலா ஆகிய மூன்றும் அறப்புப் பெயரால் அழைக்கப்படும் சிற்றிலக்கியங்களாகத் திகழ்கின்றன.

‘நாமா’ பாரசீக் சொல்லால் அழைக்கப்படும் இஸ்லாமியச் சிற்றிலக்கியமாகும்.

படைப்போர்

இஸ்லாமியர்களை இஸ்லாம் அல்லாதோர் எதிர்த்துப் போராடிய நிகழ்வுகளை படைப்போர் இலக்கியம் எடுத்துரைப்பதாக அமைந்துள்ளது. படை, போர் என்னும் இரண்டு சொற்களாலான ‘படைப்போர்’ என்னும் சொற்றொடர் அடிப்படையில் ஒன்றைக் கூறுவதாகவே உள்ளது. இஸ்லாமிய அடிப்படையில் தோன்றிய படைப்போர் இலக்கியங்கள் இஸ்லாத்தை எதிர்த்த பகைவர் தலைவனின் பெயரைக் கொண்டே இயற்றப்பட்டுள்ளது.

இஸ்லாமியத் தமிழ்ப் புலவர்கள் தமக்கென வகுத்துக் கொண்ட இலக்கியக் கோட்பாடுகளை மையமிட்டுப் படைக்கப்பட்ட தனித்துவமான இலக்கிய வகையான படைப்போர் இலக்கிய வகை இஸ்லாமிய மார்க்கக் கோட்பாடுகளும் தமிழ் இலக்கிய மரபுகளும் கலந்த புதிய இலக்கிய வகையாகும்.

இவ் இலக்கிய வகைக்குத் தோற்றப் பின்புலமாக இஸ்லாமிய மார்க்க நெறியின் தோற்ற வளர்ச்சி வரலாற்றுப் பின்புலங்களே முதன்மைக் காரணங்களாக அமைந்துள்ளன. அவ்வச் சூழல்களில் நிகழ்ந்த போர்களே இவ்விலக்கிய வகையின் தோற்றத்திற்கு அடிப்படைக் காரணங்களாக உள்ளன.

இப்போர்கள் அனைத்தும் இஸ்லாமிய வரலாற்றில் தற்காப்பிற்காக மேற்கொள்ளப்பட்ட போர்களேயன்றி வலிந்து மேற்கொள்ளப்பட்ட போர்கள் அல்ல என்பதையும் உணர்தல் வேண்டும். திருக்குர்ஆனும் நபிமொழிகளும் போர்களை வலியுறுத்தவில்லை; தற்காப்பிற்காகவே அவற்றை மேற்கொள்ள அவை அறிவுறுத்துகின்றன.

அறபுமொழி இலக்கியங்களிலும் இஸ்லாமிய மார்க்கத்தில் நடைபெற்ற போர் பற்றிய செய்திகள் யாவும் பதிவாகியுள்ளன.

சக்கூன் படைப்போர்

படைப்போர் இலக்கியங்களுள் காலத்தால் முந்தியது ‘சக்கூன் படைப்போர்’ ஆகும். இந்நூல் இயற்றப்பட்ட விவரங்களை இந்நூலின் ஆசிரியரான வரிசை முகியித்தீன் புலவரே நூலில், “ஹிஜ்ரி 1098, 1686 ஆம் வருடம் ஆவணி மாதம் இருபத்தி ஐந்தாம் தேதி, வெள்ளிக்கிழமை நண்பகல் நேர குத்துபா தொழுகைக்குப் பின்னரே சக்கூன் படைப்போர் அரங்கேற்றம் செய்யப்பட்டுள்ளது” என்று குறித்துள்ளார்.

‘சக்கூன் படைப்போர்’ இஸ்லாம் அல்லாத கூட்டத்தாருக்கும் இஸ்லாமியர்களுக்கும் இடையே நடைபெற்ற போரினையே பாடுகின்றது.

இப்படைப்போரில் இஸ்லாம் அல்லாத கூட்டத்தாரின் தலைவனாக சக்கூன் என்பவனே திகழ்கிறான். ஈராக் நாட்டின் தலைவனான சக்கூனிடத்துப் பெருமானார் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் இஸ்லாமிய ஏகத்துவக் கொள்கையை வலியுறுத்த வேண்டி மேற்கொண்ட முயற்சியின் பயனாகவே இப்போர் நிகழ்கின்றது.

போரின் இறுதியில் சக்கூனும் அவனது கூட்டத்தாரும் தோற்றுவிட்டனர்; பிறகு இஸ்லாத்தின் ஓரிறைக் கொள்கையினை ஏற்றுக் கொண்டனர். அவனிழந்த நாடு அவனிடமே மீண்டும் அளிக்கப்படுகிறது. அவன் இஸ்லாத்தின் வழியில் ஆட்சி புரிவதாக சக்கூன் படைப்போர் நிறைவு பெறுகிறது.

ஐந்து படைப்போர்

படைப்போர் இலக்கிய வரிசையில் ஐந்து படைப்போர் என்பது காலத்தால் இரண்டாவது நிலையில் தோன்றிய படைப்போர் இலக்கியமாகும்.

ஐந்து படைப்போரின் உட்பிரிவுகளாக,

1. இபுனியன் படைப்போர்
2. உச்சி படைப்போர்
3. வடோச்சி படைப்போர்
4. தாகி படைப்போர்
5. இந்திராயன் படைப்போர்

ஆகிய படைப்போர் இலக்கியங்கள் இடம்பெற்றுள்ளன.

மேற்காணும் இவ் ஐந்து படைப்போர் இலக்கியங்களின் பெயர்களில் இடம்பெற்றிருக்கும் இபுனியன், உச்சி, வடோச்சி, தாகி, இந்திராயன் முதலான பெயர்கள் அவ்வப் போர்களில் இஸ்லாம் அல்லாதாரின் கூட்டத்திற்குத் தலைமையேற்று வரும் தலைமை மாந்தரின் பெயர்களே.

இறவுசுல்கூல் படைப்போர்

‘இறவுசுல்கூல் படைப்போர்’ என்ற இந்நூல் குஞ்சுமூசு லெப்பை ஹாஜி ஆலிம் புலவரவர்களால் பாடப்பட்டது. “பூவாறு” என்னும் நகரைச் சேர்ந்த இவர் செய்யிது முகம்மதென்பவரின் புதல்வராவார்.

கல்வி, கேள்விகளில் சிறந்து விளங்கிய இறவுசுல்கூல் பெயரிலமைந்த படைப்போருக்கு ‘சல்கா படைப்போர்’ என்னும் பெயரும் உண்டு.

‘சல்கா’ என்ற பெண்ணின் வரலாற்றை இந்நூல் சிறப்பாக எடுத்துரைக்கின்றது.

இந்நூல் இஸ்லாத்தை எதிர்த்துப் போராடிய சல்காவின் தந்தை இறவுசுல்கூல் என்பவனைப் பற்றி மட்டுமன்றி கற்பு நாயகி என்று அழைக்கப்படுகின்ற ‘சல்கா’ அல்லாஹுத் தஆலாவின் உண்மைத் திருத்தாதர் முஹம்மது (ஸல்) அவர்களுடைய இயற்கை ஆற்றலை அறிந்து இஸ்லாத்தின் மீது ‘ஈமான்’ எனும் நம்பிக்கை கொண்டு இஸ்லாத்தைத் தழுவிவதைப் பற்றியும் குறிப்பிடுகின்றது.

சையிதத்துப் படைப்போர்

இஸ்லாமியப் படைப்போர் இலக்கியங்களில் காலத்தால் மூன்றாவதாகத் தோன்றிய படைப்போர் இலக்கியமாகத் திகழ்வது சையிதத்துப் படைப்போர் ஆகும். ‘இறவுசுல்கூல் படைப்போர்’ எனும் நூலை இயற்றிய குஞ்சுமூசுப் புலவரே இந்நூலையும் இயற்றியுள்ளார். இவர் பெண்களைத் தலைமை மாந்தராகப் பெற்றுச் சிறக்கும் படைப்போர் இலக்கியங்களைப் படைத்துள்ளார்.

இஸ்லாமியப் படைப்போர் இலக்கியங்களுள் சையிதத்துப் படைப்போர், இறவுசுல்கூல் படைப்போர் ஆகிய இரண்டு படைப்போர் இலக்கியங்கள் மட்டுமே போர் நிகழ்வுகளைப் பெண்கள் தலைமையேற்று நடத்தும் இலக்கியங்களாகத் திகழ்கின்றன.

இவை தவிர, அப்துல் காதிர் புலவர் இயற்றிய காசீம் படைப்போர், வாலை அப்துல் காதிர் சாகிப் புலவர் இயற்றிய மலுக்கு முலுக்கின் படைப்போர், செய்யது முகம்மது புலவர் இயற்றிய நபுஸுப் படைப்போர், அ.லெ.அ. அமீது இயற்றிய இபுலீசுப் படைப்போர், காளை ஹஸனலிப் புலவர் இயற்றிய வரலாற்றுப் பிரசித்தி பெற்ற கர்பலா களப்போரினை விவரிக்கும் ஹுசைன் படைப்போர் ஆகிய படைப்போர் இலக்கியங்களும் இன்ன பிற நூல்களும் இஸ்லாமியப் புலவர்களால் படைப்போர் இலக்கியங்களாகப் படைக்கப்பட்டுள்ளன.

முனாஜாத்து

‘முனாஜாத்து’ என்னும் அறபுச் சொல்லுக்கு இரகசிய உரையாடல் (Secret Conversation with Allah)

என்பது பொருள்; வழிபாட்டுப் பிரார்த்தனை என்பதும் முனாஜாத்துப் பாடல்களுக்குப் பொருந்தும். ‘புகழ்ந்திரப்பு’ என்பதையும் முனாஜாத்துக்குரிய கருத்தாகக் கொள்ளலாம்.

முனாஜாத்துப் பாடல்கள் பாடாத இஸ்லாமியப் புலவர்களே இல்லை எனும் அளவிற்கு இஸ்லாமியப் புலவர்கள் எண்ணிறந்த முனாஜாத்து இலக்கியங்களைப் படைத்துள்ளனர். பாடப்பட்ட பாட்டுடைத் தலைவர்களின் பெயர்களிலேயே இம் முனாஜாத்து இலக்கியங்களின் பெயர்கள் அமைந்திருக்கும்.

அல்லா பேரில் முனாஜாத்து, நசூலுல்லா பேரில் முனாஜாத்து, பாத்திமா (றலி) அவர்கள் பேரிலான முனாஜாத்து, அஹ்லனுல் முனாஜாத்து, ஆற்றங்கரை நாச்சியார் முனாஜாத்து, குணங்குடி மஸ்தான் சாகிபு வலியுல்லா ஞானப் புதையல் அறபு முனாஜாத்து, குத்பு நாயகர் புகழ் முனாஜாத்து, ஹக்கு பேரில் முனாஜாத்து, மீரான் சாஹிபு முனாஜாத்து போன்று பல முனாஜாத்து இலக்கியங்கள் இஸ்லாமிய இலக்கியத்திற்கு வளம் சேர்க்கின்றன.

கிஸ்ஸா

‘இஸ்லாம்’ என்னும் அறபுச் சொல்லுக்குக் ‘கதை’ என்பது பொருளாகும். ‘கிஸ்ஸா’ என்னும் சொல் ‘கஸஸ்’ என்னும் அறபு அடிச் சொல்லிலிருந்து தோன்றியது. ‘கஸஸ்’ என்பதற்கு அறபு மொழியில் ‘கதையுரைத்தல்’ என்னும் பொருள் உள்ளது.

தமிழில் நாட்டுப்புறக் கதைகள், கதைப் பாடல்கள் எவ்வாறு பழமையும் முதுமையும் பெற்றுத் திகழ்கின்றனவோ அது போலவே அறபு மொழியில் ‘கிஸ்ஸா’ திகழ்கிறது.

தமிழில் தோன்றிய முதல் ‘கிஸ்ஸா’ இலக்கியம் சைத்துன் ‘கிஸ்ஸா’. இதனை கி.பி. 1874 இல் ஷெக்லெப்பை என்பார் இயற்றியுள்ளார். இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத்தில் இருபதுக்கும் மேற்பட்ட கிஸ்ஸா இலக்கியங்கள் தோன்றியுள்ளன.

சைத்துன் கிஸ்ஸா, அய்யூப் நபியினுடைய கிஸ்ஸா, முகம்மது அனீபு கிஸ்ஸா, சுல்தான் இபுறாகிமுடைய கிஸ்ஸா, யூசுபு நபி கிஸ்ஸா, குலேபகாவலி கிஸ்ஸா, தமிழல் அன்ஸாரி அவர்களின் கிஸ்ஸா முதலிய கிஸ்ஸாக்கள் இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியங்களுள் இடம்பெற்றுள்ளன.

மஸ்அலா இலக்கியங்கள்

‘மஸ்அலா’ என்னும் அறபுச் சொல்லிற்கு ‘வினாவிடை’ என்பது பொருளாகும். ‘மஸ்அலா’

என்னும் அறபுச் சொல் 'ஸூஆல்' (Su'al) - (கேள்வி) எனும் அறபு வேர்ச் சொல்லிருந்து தோன்றியதாகும். அறபு மொழியில் 'மஸ்அலா' என்பதன் பிறிதொரு பொருள் 'பிரச்சனை' என்பதாகும். ஆகவே புதுவகை இஸ்லாமியத் தமிழ்ச் சிற்றிலக்கிய வடிவங்களுள் ஒன்றான 'மஸ்அலா' என்பதற்கான நேரடியான பொருள் பிரச்சனை அல்லது வினாவிடை என்பதாகும்.

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் காலத்திலேயே இஸ்லாமிய மார்க்கம் குறித்த ஐயங்களைத் தீர்த்துக் கொள்வதற்கு மார்க்க அறிஞரை அணுகி அவரிடம் வினா எழுப்பி விடைபெறுவது வழக்கமாக இருந்தது. அந்த வகையில், இஸ்லாமிய மார்க்கம் தொடர்பான - இஸ்லாமிய அடிப்படைக் கொள்கைகள் தொடர்பான ஐயங்களை வினாவாக எழுப்பி விடை பெறும் இலக்கியமாக இவ் இலக்கிய வகை இருக்கின்றது.

கி.பி. 1572இல் தோன்றிய ஆயிர மஸ்அலாவென்று வழங்கும் அதிஜயபுராணம், தவத்துது என்னும் வெள்ளாட்டி மஸ்அலா (கி. பி.1856), நூறு மஸ்அலா (கி.பி. 1876) ஆகிய மஸ்அலா நூல்கள் இஸ்லாமியத் தமிழ் மஸ்அலா இலக்கியங்களுள் புகழ்பெற்றுத் திகழ்கின்றன.

நூறு மஸ்அலாவோ இலக்கியச் சுவை மிகுந்தும் மொழிநடையில் ஏனைய இரு மஸ்அலாக்களிலிருந்து சிறந்தும் காணப்படுகின்ற புகழ்பெற்ற நூலாகும்.

நாமா

'நாமா' (Nama) என்னும் இச்சொல் நாமே (Nameh) என்னும் பாரசீகச் சொல்லின் தமிழ் வடிவமாகும். பாரசீக மொழியில் 'நாமே' என்னும் சொல் கதை அல்லது நூல் அல்லது தொடர் வரலாறு எனப் பொருள்படுகிறது.

பாரசீக மொழியில் 'நாமே' என்னும் சொல் ஒரு குறிப்பிட்ட இலக்கியப் பிரிவினைக் குறிப்பதற்குப் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

பல்வேறு செய்திகளை ஒரு தொடர் நிகழ்வுகளாகப் படைத்துக் காட்டும் ஓர் இலக்கிய வகையாகவும் இவ் இலக்கிய வகை திகழ்கிறது.

இஸ்லாமியத் தமிழ்ப் புலவர்களின் இஸ்லாமியக் கருத்துகளையும் வரலாறுகளையும் தமிழிலக்கியப் பரப்புதல் வேண்டும் என்ற ஆதங்கமே நாமா என்னும் புதுவகை இலக்கியங்கள் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் இடம் பெறுவதற்குக் காரணமாயிற்று என்பார் ம. முகம்மது உவைஸ்.

முதன்முதலில் தமிழில் நாமா இலக்கிய வகையைப் படைத்த பெருமை ஐயம்பேட்டை

மதார் சாஹிப் புலவர் அவர்களையே சேரும். இவர் 1751 ஆம் ஆண்டு மிஹாஜ் நாமா என்னும் இலக்கியத்தைப் படைத்தார். இந்நூலில் புலவர் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களைப் பாட்டுடைத் தலைவர்களாகக் கொண்டு 1758ஆம் ஆண்டு சையது முஹம்மது அண்ணாவியார் அவர்களால் 'அலிநாமா' பாடப்பட்டுள்ளது.

இதற்குப் பின் 1799ஆம் ஆண்டு மாலிக் சாஹிப் என்பார் தொழுகை நாமாவை இயற்றியுள்ளார். 1868இல் ஆகிற்று நாமா இயற்றப்பட்டுள்ளது.

'சக்கராத்து நாமா', ஆகாயத் நாமா, இபுலீசு நாமா, தஜ்ஜால் நாமா, நசீகத்து நாமா, ஹக்கீகத் நாமா, முனாஜாத் நாமா, கல்ஸர் நாமா போன்ற முப்பதுக்கும் மேற்பட்ட நாமா நூல்கள் கிடைத்துள்ளன. இவை இஸ்லாமிய இலக்கிய வகைகளுள் குறிப்பிடத்தக்க இடத்தினையும் பெறுகின்றன.

படைப்போர், முனாஜாத்து, கிஸ்ஸா, மசாலா, நாமா உள்ளிட்ட ஐந்து இஸ்லாமியப் புதுவகை இலக்கியங்கள் மட்டுமன்றி திருமண வாழ்த்து என்று ஓர் இலக்கிய வகையும் 'நொண்டி நாடகம்' என்றோர் இலக்கிய வகையும் இஸ்லாமியர்கள் படைத்த புதுவகை இலக்கியங்களாக இடம்பெற்றுள்ளன.

இவ்விலக்கியங்கள் அனைத்தும் தமிழ்ச் சிற்றிலக்கியங்களுக்கு அணிசேர்ப்பதுடன் தமிழன்னைக்குப் புதிய அணி ஆபரணங்களைப் படைத்த பெருமையையும் பெற்றுத் திகழ்கின்றன.

அடிக்குறிப்புகள்

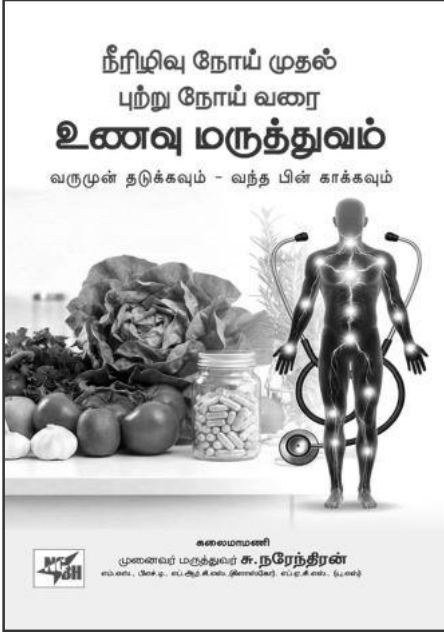
1. க.வெள்ளைவாரணன் (உ.ஆ.), தொல்காப்பியம் புறத்திணையியல் உரைவளம், நூ.24,ப.289.
2. மேலது., நூ.25, ப. 292.
3. மேலது., நூ.30, ப. 333.
4. ந.வீ.செயராமன், சதக இலக்கியங்கள், ப. 10.
5. க. வெள்ளைவாரணன் (உ.ஆ.), தொல்காப்பியம் செய்யுளியல் உரைவளம், நூ. 231, ப.1028.
6. ம.முகம்மது உவைஸ், பீ.மு. அஜ்மல்கான், இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, தொகுதி 1, பக்.84-88
7. மேலது., தொகுதி 3, ப.14
8. மேலது.இ ப.15.

கட்டுரையாளர் : தலைவர், தமிழியல்துறை, பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகம், திருச்சிராப்பள்ளி

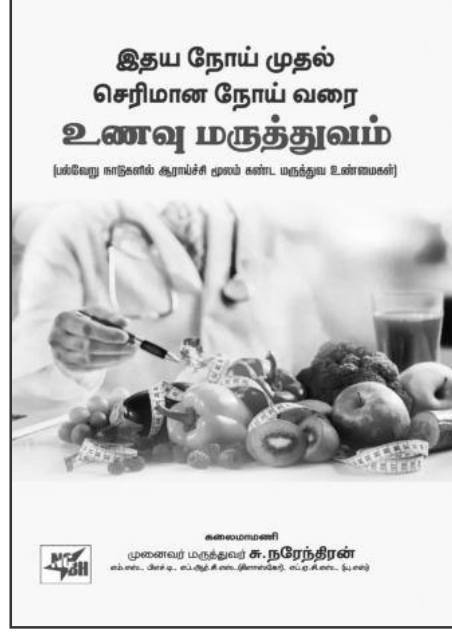

49வது சென்னை புத்தகக் காட்சியில்
நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனத்தின்
புதிய வெளியீடுகள்

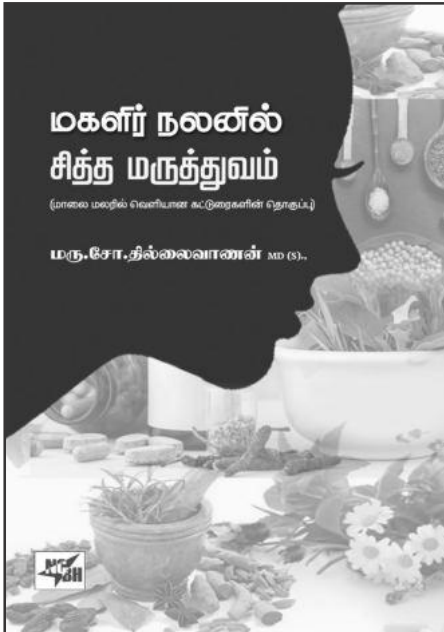
அரங்கு எண்:
என்சிபிஎச்
F7

₹ 245/-

₹ 190/-

₹ 145/-

₹ 190/-

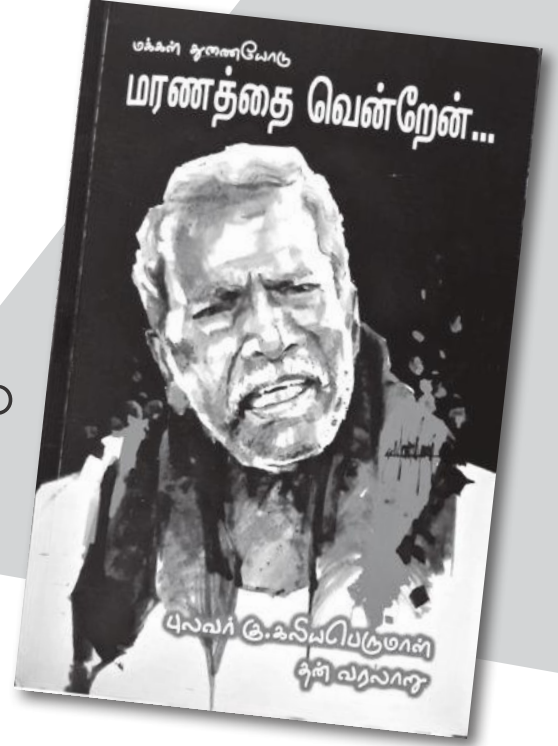

நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.,

41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட், அம்பத்தூர், சென்னை - 600 050.

☎: 044-26251968, 26258410 Email: info@ncbh.in | www.ncbhpublisher.in

மக்கள் மனங்களில் வாழும் புலவர்

மக்கள் துணையோடு மரணத்தை
வென்றேன் / புலவர் கு. கலியபெருமாள்/
தமிழ் நிலம் / 2006.

தன் வரலாற்றைச் சமூக வரலாறாக மாற்றியவர் புலவர் கு.கலியபெருமாள். 'மக்கள் துணையோடு மரணத்தை வென்றேன்' (2006) இவரின் தன் வரலாற்றுச் சுருக்கமாக வெளிவந்துள்ளது.

கு.கலியபெருமாள் 04.03.1924ல் அஞ்சலை - குஞ்சான் ஆகியோருக்கு மகனாகப் பிறக்கிறார். தென்னாற்காடு (கடலூர்) மாவட்டம், விருத்தாச்சலம் வட்டம், பெண்ணாடம் அருகிலுள்ள செளந்தர சோழபுரம் எனும் ஊர் இவருடையது. இவரின் குடும்பம் ஓரளவு வசதி வாய்ப்பும் ஆள்பலமும் மிக்கது.

ஒன்னரை வயதிலேயே தாயை இழந்து அத்தையின் வளர்ப்பிலும், ஊர் அம்மைகள் உபசரிப்பிலும் வளர்கிறார். சோழபுரத்தில் தொடக்கக் கல்வியும், பெண்ணாடம் நடுநிலைப் பள்ளியில் அடுத்தும் பயில்கிறார். 1942ஆம் ஆண்டு எட்டாம் வகுப்பு தேர்ச்சி பெறுகிறார்.

பின்னர், மயிலம் சிவஞான பாலையா சுவாமிகள் மடத்தினர் நடத்திய கல்லூரியில் புதுமுக வகுப்பில் சேர்கிறார். வீர சைவ முறைப்படி இம்மடமும் கல்லூரியும் நடந்தன. 1943ல் தேர்வு எழுதி திருச்சிராப்பள்ளி செல்கிறார். அங்கு தந்தை பெரியார் இயக்கத்தவர் தொடர்பு கிடைக்கிறது. கல்லூரி நடைமுறைகளில் ஆன்மீகம், மாணவ வேறுபாடுகள் ஆகியவை குறித்து இவர் தனி நிலை எடுக்கிறார். இது மயிலம் கல்லூரியில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகிறது. 1945ஆம் ஆண்டு இளம் புலவர் தேர்வில் தேர்ச்சி பெறுகிறார். தொடர்ந்து, அங்கேயே பயிலக் கல்லூரி

இரா.காமராசு

முதல்வர் வலியுறுத்தியும், மாற்றுச் சான்றிதழ் பெற்றுக்கொண்டு திருவையாறு அரசர் கல்லூரியில் சேர்கிறார். இங்கு பார்ப்பன ஆதிக்கம் நிலவுகிறது. இந்நிலையில், 'புத்துலகச் சிற்பகம்' எனும் மாணவர் அமைப்பு உருவாக்கப்படுகிறது. இதன் தலைவராக கலியபெருமாள் ஆகிறார். இதிலிருந்து இவரின் சமுதாயப் பொதுவாழ்வு தொடங்குகிறது எனலாம். கல்லூரியில் சமூக நீதிக்காகப் பல போராட்டங்களை முன் எடுக்கிறார்கள். 1946இல் திருவையாற்றில் தந்தை பெரியாரை அழைத்துக் கூட்டம் நடத்துகிறார். இதில் நாவலர் நெடுஞ்செழியன், கி.வீரமணி ஆகியோரும் பங்கேற்கின்றனர்.

1949ஆம் ஆண்டில் திருவட்டத்துறையைச் சேர்ந்த இராமசாமி அவர்களின் மகள் வாலாம்பாள் அம்மையாரைத் திருமணம் செய்து கொண்டார். இது விருப்பத் திருமணம். பின்னர் பொன்பரப்பி உயர்நிலைப் பள்ளியில் தமிழாசிரியராகப் பணியில் சேர்ந்தார். 1951ஆம் ஆண்டு சென்னை சைதாப்பேட்டை ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரியில் சேர்ந்து ஆசிரியர் பயிற்சியை முடித்தார். பொன்பரப்பியிலிருந்து புதுக்கோட்டை மாவட்டம் அரிமழம் எனும் ஊருக்குப் பணியிட மாற்றம் தந்தார்கள். எனவே சமுதாய, அரசியல் ஆர்வம் காரணமாக ஆசிரியர் பணியிலிருந்து விலகி, விவசாயத்தில் ஈடுபட்டார் (1952).

திருவையாறு கல்லூரியில் பயின்ற போதே பொதுவுடைமை இயக்கம், விவசாயிகள் போராட்டம், நில உச்சவரம்புப் போராட்டம் ஆகியவை இவருக்கு அறிமுகமாயின. இரணியன், சிவராமன், களப்பால் குப்பு போன்றவர்களின் தியாக வரலாற்றையும் உள்வாங்கி இருந்தார்.

இந்தப் பின்புலத்தில், 1954ஆம் ஆண்டில் இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியில் புலவர் கலியபெருமாள் இணைகிறார். பல மக்கள் போராட்டங்களில் பங்கேற்கிறார். 1962ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற பொதுத்தேர்தலில் இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி சார்பில் விருதாச்சலம் சட்டமன்றத் தொகுதியில் போட்டியிடுகிறார். 1964ஆம் ஆண்டு இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி பிளவுபட்டது. இத்தருணத்தில், தமிழ்நாட்டில் இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டம் தீவிரமானது. இதில் பங்கேற்று புலவர் பதினைந்து நாட்கள் சிறையில் இருக்கிறார்.

1965ஆம் ஆண்டு பெண்ணாடம் சர்க்கரை ஆலை தொழிற்சங்கத் தலைவராகிறார். தொடர்ந்து தொழிலாளர், விவசாயிகள் உரிமைப்

போராட்டங்களில் முன்னணி வகிக்கிறார். இச்சமயம் சி.பி.ஐ. (எம்) கட்சித் தொடர்பில் இருக்கிறார். அதுவும் சிறிது காலத்தில் முறிகிறது. கட்சியிலிருந்து நீக்கப்படுகிறார்.

1968ஆம் ஆண்டு நக்சல் பாரி இயக்கத்தில் புலவர் கலியபெருமாள் இணைகிறார். 1969இல் முதல் மாநில மாநாடு நடக்கிறது. நக்சல் பாரி இயக்கத் தலைவர் சாருமஜும்தார் வருகையும், வழிகாட்டலும் நடக்கின்றன. பல்வேறு தீவிர நடவடிக்கைகள் திட்டமிடப்படுகின்றன. நிலவுடைமைக்கு எதிரான உழைக்கும் மக்களின் போராட்டங்கள் முன்னெடுக்கப்பட்டன.

1970ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி 22ஆம் நாள் புலவரின் தென்னந்தோப்பில் வெடிகுண்டு தயாரிப்பில் ஈடுபட்டிருந்த சர்ச்சில், கணேசன், காணியப்பன் ஆகிய மூவரும் வெடி விபத்தில் மரணிக்கிறார்கள். அப்போது புலவரும் காயம் பட்டார். சம்பவம் வெளியில் தெரிந்து பரபரப்பானது. காவல்துறை வேட்டை நடந்தது. தொடர்ந்து புலவர் தலைமறைவானார். குடும்பம் அலைக்கழிப்புக்கு உள்ளானது. தலைமறைவில் இயக்கப் பணி தொடர்ந்தது. தோழர் தமிழரசன் அறிமுகமாகிறார். அழித்தொழிப்புகள் பல நடைபெறுகின்றன.

1971 ஏப்ரல் 30ல் புலவர் கலியபெருமாள் கைது செய்யப்படுகிறார். சிறையிலும், நீதிமன்றத்திலும் போராட்டங்கள் தொடர்கின்றன. குடும்பமே சிறைப்படுத்தப் படுகின்றது.

1972ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி 22ஆம் நாள் புலவர் கலியபெருமாள், அவரது மூத்த மகன் வள்ளுவன் ஆகிய இருவருக்கும் மரண தண்டனை எனத் தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டது. மேலும் புலவரின் மைத்துனி (மனைவியின் அக்கா) அனந்தநாயகி, புலவரின் இளைய மகன் நம்பியார், தம்பி மாசிலாமணி, ராஜமாணிக்கம், ஆறுமுகம் ஆகியோருக்கு ஆயுள் தண்டனை விதிக்கப்பட்டது.

சிறைக்குள் மனித உரிமை சார்ந்து பல போராட்டங்கள் புலவரால் முன்னெடுக்கப்படுகின்றன. இவரின் மூத்த மகன் தமிழரசி - அமிர்தலிங்கம் திருமணமும் சிறையில் வைத்தே நடக்கிறது. மரண தண்டனை ரத்து செய்ய இயக்கம் நடத்தப்படுகிறது. பல்வேறு போராட்டங்களில் ஈடுபட்டோர் சிறைக்கு வருவது, அவசர நிலைக்கால நிலைமைகள், தமிழரசன் வருகை, தப்பிக்க முயற்சி, சிறைக்குள் விடுதலைப்புலிகள் தலைவர் பிரபாகரன் உட்பட

பலருடன் சந்திப்பு, பரோலில் விடுதலை ஆவது, பிள்ளைகளின் திருமணம், அரசியல் மாறுபாடு - தேசிய விடுதலை, மா. இலெ. கட்சியிலிருந்து நீக்கம், பிற இயக்கங்கள், 1987 - 89 கொடைக்கானல் தொலைக்காட்சி நிலையத் தகர்ப்பு, மீண்டும் தலைமறைவு, தமிழர் தேசிய இயக்கம் என இவரின் வாழ்வு நிகழ்நிரல் ஓட்டமாக இதில் உள்ளது. 16.05.2007இல் புலவர் கு. கலியபெருமாள் இயற்கையில் கலந்தார்.

‘விடுதலை’ என்பதன் குறியீடாக வாழ்ந்தவர் புலவர்.எண்பத்து மூன்று ஆண்டுகள் வாழ்ந்தவர். சுமார் அறுபதாண்டுகள் மக்களுக்காக உழைத்தவர். சாதி, வர்க்கம், சுரண்டல் கொடுமைகளுக்கு எதிரான ‘போராட்டம்’ என்பதை வாழ்முறையாக வரித்துக் கொண்டவர். தான் மட்டுமல்ல; தன் குடும்பத்தினர், உறவினர்கள் என எல்லோரையும் சிறைக் கொடுமைகளுக்கு ஒப்புக் கொடுத்தவர். செயலும், சிந்தனையும் இணைந்து நின்றவர். மக்கள் இயக்கங்களை அமைப்பதில் வெற்றி பெற்றவர். இந்தச் சிறு நூலில் தன்னை முன்னிலைப்படுத்திக் கொள்ளவில்லை. அன்றையச் சமூகச் சூழலில் தான் மேற்கொண்ட அரசியல் போராட்டத்தின் சில சுவடுகளை இதில் பதிவு செய்துள்ளார்.

ஊர்ப்பாலில் வளர்ந்தேன்

புலவர் கலியபெருமாள் கைக்குழந்தையாக இருக்கும் போதே தாயை இழந்தார். ஊரில் உள்ளவர்கள் தாய்ப்பால் ஊட்டி அவரை வளர்த்தார்கள். இந்த நன்றி உணர்ச்சிதான் தன்னை மக்களுக்காக அர்ப்பணிக்க உந்தித் தள்ளியது என்கிறார். “தாயை இழந்த நான் அத்தை பெரியம்மையின் அரவணைப்பில் வளர்ந்தேன். அப்பொழுது தாய்ப்பாலின்றி இருந்த எனக்கு ஊரில் பாலூட்டும் தாய்மார்கள் எல்லாம் தம் பிள்ளையைப்போல் எண்ணி பாலூட்டினார்களாம்! பெற்ற அன்னை என்னை விட்டுச் சென்றபோது ஊரிலுள்ள அன்னையரெல்லாம் என்னை அள்ளி அணைத்துக் கொண்டார்கள். எனக்கு எத்தனை தாய்கள்! எத்தனை உறவினர்கள்! ஊரே எனக்குச் சொந்தம். உலகமே எனக்கு உறவு. மனிதகுலம் முழுவதுமே என் ரத்தம்தான். 'இந்த மக்களுக்கு நீ என்ன செய்யப் போகிறாய்?' காலத்தின் குரலாய் எப்போதும் என் நெஞ்சில் எதிரொலிக்கும் கேள்வி இது. இதுதான் என்னை வழிநடத்துகிறதோ? மக்களிடம் செல்; மக்களிடமிருந்து கற்றுக்கொள்; 'அவர்களின் விடுதலைக்காக உயிரையும் கொடு!' என்று என் மனத்தின் குரல் என்னுள் எப்போதும்

ஒலித்துக் கொண்டே இருப்பதற்கு முகம் தெரியாத எத்தனையோ தாய்மார்கள் ஊட்டிய பாலும் பாசமும்தான் காரணமா?” (ப. 44)

திருநீறும் நாமமும்

மயிலத்தில் பயிலும் போது அங்கிருந்த மட நடைமுறைகள் புலவரைச் சினம் கொள்ள வைத்தன. அவர்களின் வழக்கத்தில் குறுக்கீடு செய்த ஒரு நிகழ்வைச் சுவையுடன் பதிவு செய்கிறார்: “1944 ஆம் ஆண்டு நான் இளம் புலவர் இரண்டாம் ஆண்டு படித்துக் கொண்டிருந்தேன். அப்பொழுது வகுப்பிற்கு வரும் மாணவர் வீரசைவ மதக்குறியான திருநீறு பூசிக்கொண்டுதான் வரவேண்டும் என்று கடுமையாக எச்சரிக்கை செய்தார்கள். இந்தப் பிரச்சனையை எப்படி எதிர்கொள்வது என்பதைப் பற்றி எனது நண்பர்களுடன் ஓரிடத்தில் ஆலோசனை நடத்தினோம். அப்பொழுது நான் 'அவர்கள் மதக்குறியுடன்தானே வரச்சொல்கிறார்கள். நாமும் மதக்குறியிட்டே செல்லலாம். ஆனால், திருநீறுக்குப் பதில் நாமம் போட்டுக்கொண்டு செல்லலாம் என்ற கருத்தை முன்வைத்தேன். என்னுடைய கருத்தை நண்பர்களும் ஏற்றுக்கொண்டார்கள். அடுத்தநாள் ஒரு பகுதி மாணவர்கள் நெற்றியில் நாமம் போட்டுக்கொண்டு வகுப்பிற்குச் சென்றோம். அதனைக் கண்ட கல்லூரி முதல்வர் கடுங்கோபம் கொண்டார். "என்னை நீங்கள் மிகவும் அவமதித்து விட்டீர்கள், இனிமேல் நீங்கள் வகுப்பிற்கு வரும்பொழுது திருநீறு பூசாவிட்டாலும் பரவாயில்லை, நாமம் மட்டும் போட்டுக்கொண்டு வரவேண்டாம் என எங்களைப் பணிவோடு கேட்டுக்கொண்டார்.” (ப. 46)

இரட்டைக் குவளைமுறை எதிர்ப்புப் போராட்டம்

இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியில் சேர்ந்த பின்னர், இவர் நடத்திய போராட்டங்களில் முதன்மையானது சாதி இழிவு, தீண்டாமைக்கு எதிரானதாக அமைந்தது. வர்க்கத்துடன், சாதியையும் இணைத்து எதிர்ப்பதை இவரின் தொடக்கக் காலமே சுட்டி நிற்கிறது. “பெண்ணாடம் பகுதியில் தேனீர்க் கடைகளில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்குத் தனிக் குவளையும், மற்ற சாதியினருக்குத் தனிக் குவளையும் வைத்திருந்தார்கள். தேனீர்க் கடைகளில் நிலவிய இந்த இரட்டைக் குவளை முறையை நான் கடுமையாக எதிர்த்தேன். அதேபோல் முடிதிருத்தும் நிலையங்களிலும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு முடிதிருத்தும் உரிமை மறுக்கப்பட்டது. இந்த நிலைமைகளைப் போக்கி தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்குத் தேனீர்க் கடை,

முடிதிருத்தும் நிலையங்களில் சம உரிமை கிடைக்க நான் தலைமையேற்று இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் போராட்டம் நடத்தினேன். பிறகு தேனீர்க் கடைகளில் இரட்டைக் குவளை முறையும் ஒழிக்கப்பட்டது. முடி திருத்தும் நிலையங்களிலும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு சமஉரிமை கிடைத்தது. தாழ்த்தப்பட்ட மக்களிடையே பெரிய அளவில் விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தியது.” (ப.50)

கோணலாகிய முதல் நடவடிக்கை

நக்சல் பாரி இயக்கத்தில் இருந்த போது தனிநபர் அழித்தொழிப்பு, சொத்துக்களைச் சூறையாடுதல், விளைபொருளை மக்களுக்குப் பங்கிட்டுத் தருதல் போன்ற நடவடிக்கைகள் திட்டமிடப்பட்டு அரங்கேற்றப்பட்டன. இவற்றில் ஓரிரு நிகழ்வுகளை புலவர் ஆங்காங்கே சுட்டிச் செல்கிறார் : “1969-ஆம் ஆண்டில் தமிழகத்தில் நக்சல்பாரி இயக்கத்தின் முதல் பறிமுதல் நடவடிக்கையை திருச்சி மாவட்டம் முத்துகுளத்திலிருந்த கோபால கிருஷ்ண ரெட்டியின் வீட்டில் செய்வது என்று நானும் தோழர் கோதண்டராமனும் முடிவு செய்தோம். அந்தப் பறிமுதல் நடவடிக்கைக்காக ஒரு நாள் இரவு நான், கோதண்டராமன் மற்றும் 15 தோழர்களுடன் சென்றோம். கோபால கிருஷ்ண ரெட்டி கைத்துப்பாக்கி ஒன்றை வைத்திருந்தான். அந்தக் கைத்துப்பாக்கியையும் பறிமுதல் செய்ய வேண்டும் என்று நாங்கள் திட்டமிட்டுச் சென்றோம். நாங்கள் கோபாலகிருஷ்ணரெட்டியின் வீட்டின் பின்புற சுவர்ஏறி குதித்துச் சென்று, அங்கு காவலுக்கு இருந்தவர் தப்பிச் சென்று வெளியில் சொல்லாமல் இருக்க முதலில் அவரைக் கட்டிவைத்துவிட வேண்டும் என்று திட்டமிட்டிருந்தோம். ஆனால், காவலுக்கு இருந்தவர் தப்பிச் சென்று ஊருக்குள் சத்தமிட்டு ஊரையே கூட்டி விட்டார். கிராமத்திலிருந்து மக்கள் எல்லோரும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து எங்களைத் துரத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். கோபாலகிருஷ்ணரெட்டியின் வீட்டில் பறிமுதல் செய்யச் சென்றது நாங்கள்தான் என்பது மக்களுக்குத் தெரியாது. திருடர்கள் யாரோ வந்துவிட்டார்கள் என்று நினைத்துக் கொண்டு தான் மக்கள் திரண்டுவந்து விட்டார்கள். நாங்கள் அங்கிருந்து தப்பித்து ஓடிவருகின்றோம்.” (ப.58 - 59)

வெடிகுண்டுத் தயாரிப்பும் விபரீதமும்

புலவர் சிறைப்படுத்துவதற்கும், இவர்களின் செயல்பாடுகள் வெளியில் தெரிவதற்கும் காரணமாக அமைந்தது ‘வெடிகுண்டு தயாரிப்பு’ சம்பவம். இதில் ஈடுபட்ட சர்ச்சில், கணேசன், காணியப்பன்

ஆகிய மூவரும் படித்தவர்கள். தொழில்நுட்பம் தெரிந்தவர்கள். சமூக விடுதலைக்காகத் தங்களை அர்ப்பணித்தவர்கள். அவர்களின் கொடுமான மரணம், இதில் இறுதியாக சர்ச்சிலின் வாக்குமூல வரிகள் ஆகியவற்றை புலவர் இப்படிப் பதிவு செய்கிறார்: “1970-ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி 22-ஆம் நாள் எங்கள் தென்னத் தோப்பில் தோழர்கள் சர்ச்சில், கணேசன், காணியப்பன் ஆகிய மூவரும் வெடிகுண்டு தயார் செய்யும் பணியில் ஈடுபட்டார்கள். அப்பொழுது அங்கு வேறு யாரும் வந்துவிடக்கூடாது என்பதற்காக நான் சற்று தூரம் தள்ளி அமர்ந்து கொண்டிருந்தேன். தோழர்கள் வெடிகுண்டு தயாரிக்கும் பணியில் மும்முரமாக ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். ஆம், அப்பொழுதுதான் கண்ணிமைக்கும் நேரத்தில் அந்தக் கொடுமை நடந்து விட்டது. வெடிகுண்டு தயாரிக்கும் தொழில்நுட்பக் கேட்டால் அந்த வெடிவிபத்து நடந்தே முடிந்துவிட்டது. என்னுடைய முகத்திலும், கால்களிலும் மருந்துத் துகள்கள் தைத்துத் தூக்கி வீசப்பட்டதில் என்னுடைய பல் சிதறிக் குருதி வெள்ளத்தில் நினைவிழந்து கிடந்தேன்.

அப்பொழுது எங்களுக்கு உணவு எடுத்துவர எனது மூத்த மகன் வள்ளுவன் வீட்டிற்குச் சென்றிருந்தார். குண்டு வெடித்ததும் 2 கி.மீ. சுற்றளவிற்கு நிலத்தில் கடுமையான அதிர்வு ஏற்பட்டிருக்கின்றது. வெடிச்சத்தம் கேட்டவுடன் உணவு எடுத்துவர சென்றிருந்த வள்ளுவன் ஏதோ விபரீதம் நடந்து விட்டிருக்கிறது என்று நினைத்து அவசரமாகத் தோட்டத்திற்குத் திரும்பி வந்து என்னைத் தூக்கி நிறுத்துகிறார். நான் நினைவு திரும்பிப் பார்க்கும்போது எல்லாமே நடந்து முடிந்து விட்டிருந்தது. மூவரும் தூக்கி வீசப்பட்டு, ஆளுக்கொரு திசையில் குருதி வெள்ளத்தில் கிடந்தார்கள். தோழர்கள் கணேசனும், காணியப்பனும் மரணித்து தியாகிகளாகி இருந்தார்கள். தோழர் சர்ச்சில் மட்டும் கால், கை எல்லாம் துண்டிக்கப்பட்டு முடமாக ரத்த வெள்ளத்தில் குற்றுயிரும், கொலை உயிருமாய்த் துடித்துக் கொண்டிருந்தார். அந்த நிலையிலும் தோழர் சர்ச்சில் என்னைத் தாங்கிக்கொண்டிருந்த வள்ளுவனிடம் என்ன நடந்தது என்று கேட்கிறார். தோழர் கணேசனும், காணியப்பனும் மரணம் அடைந்துவிட்டார்கள். நீங்களும் புலவரும் மிக மோசமாகப் பாதிக்கப்பட்டுள்ளீர்கள் என்று வள்ளுவன் சொல்லியுள்ளார். அதன் பின் தண்ணீர் வேண்டும் என்று தோழர் சர்ச்சில் கேட்க,

வள்ளுவன் கொடுத்த தண்ணீரைக் குடித்தவுடன் ‘இனி நம் இயக்கத் தோழர்கள் இதுபோன்ற விஷப்பயிற்சியில் ஈடுபட வேண்டாம். தலைவர் இயக்கத்தை வழிநடத்துவார். ஆயுதப் போராட்டம் வெல்க! நக்சல்பாரி போராட்டம் வாழ்க! புரட்சி ஓங்குக! தோழர் ‘மாவோ’ வாழ்க! தோழர் சாரம்கும்பத்தார் வாழ்க!’ என்று முழக்கமிட்ட சில வினாடிகளில் தோழர் சர்ச்சில் மரணித்துவிட்டார்.” (ப. 63 - 64)

பின்னொரு சந்தர்ப்பத்திலும் மக்கள்திரள் இயக்கத்துக்கும், தனிநபர் அழித்தொழிப்பு இயக்கத்துக்குமான மாறுபாட்டினைப் புலவர் சுட்டுவார். நக்சல் பாரி, தீவிர இயக்கம் மக்களைத் தயாரிக்காமல், ஆயுதப் பயிற்சி தராமல் களத்தில் இறக்கியது மற்றும் வெகுமக்கள் அமைப்புகள் - தானே கட்டியமைத்த தொழிலாளர், விவசாயிகள் அமைப்புகளைப் பற்றி அக்கறையின்றி ஆயுதப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டது பற்றியுமான சுயவிமர்சனத்தையும் புலவர் கூறிச் செல்கிறார்.

அலைக்கழிக்கப்பட்ட குடும்பம்

புலவரின் அரசியல் சமுதாய விடுதலைச் சமரில் அதிகம் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் அவரது குடும்பத்தினர்தான். அதுவும் பெண்கள் கூட அதிகத் தொல்லைக்குள்ளாக்கப்பட்டனர். அநேகமாக, தமிழக அரசியல் வரலாற்றில் கணவன் - மனைவி - மகன்கள் - மகள்கள் - உறவினர்கள் எனப் பலரும் சிறைப்படுத்தப்பட்டுத் தண்டிக்கப்பட்ட ஒரே நபராக புலவர் கலியபெருமாள் திகழ்கிறார். அவர் குடும்பத் துயரின் சிறு துளிகள்...

“ஆடுதுறை ராஜமாணிக்கம் அவர்களின் பாதுகாப்பில் இருந்த என் துணைவியார் வாலாம்பாள் அவர்களை 1970ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாத அளவில் காவல்துறையினர் கைது செய்துவிட்டார்கள். அவரைக் கும்பகோணம் கிளைச் சிறையில் 12 நாட்களும், விருத்தாசலம் கிளைச் சிறைச்சாலையில் ஒரு மாதமும் நீதிமன்றஅடைப்புக் காவலில் வைத்திருந்தனர். கடலூர் காவல்நிலையத்தில் தினமும் காலை மாலை 1½ ஆண்டுகள் நிபந்தனைக் கையெழுத்திட்டு வந்தார். அப்பொழுது என் இளைய மகன் நம்பியார் அதிராம்பட்டினம் கல்லூரியிலும், என் மகள்கள் தமிழரசி, கண்ணகி, அஞ்சுகம் ஆகியோர் அரியலூர் நிர்மலா உயர்நிலைப் பள்ளியிலும் படித்துக்கொண்டிருந்தார்கள்.

என்னுடைய துணைவியாரின் சகோதரி அனந்தநாயகியின் கணவர் கொ.இரா. விசுவநாதன்

அவர்கள் சட்ட மன்ற உறுப்பினராக இருந்தபொழுது அரியலூர் அருகிலுள்ள லிங்கத்தடி மேட்டில் வள்ளலார் கல்வி நிறுவனத்தைத் தொடங்கி நடத்திவந்தார்கள். அவருடைய மறைவிற்குப் பிறகு அனந்தநாயகி அம்மையார் பொறுப்பில் அந்தக் கல்வி நிறுவனம் நடந்துவந்தது. அந்தப் பள்ளியில் எனது மகள்கள் மூன்று பேரையும் சேர்த்துப் படிக்க வைத்துக்கொண்டிருந்தார். அப்பொழுது மாவட்டக் காவல்துறைக் கண்காணிப்பாளர் (எஸ்.பி.) அனந்தநாயகி அம்மையாரின் வீட்டிற்குச் சென்று புலவர் கலியபெருமாளின் மகள்களை நீங்கள் பாதுகாப்பு கொடுத்துப் படிக்க வைக்கக்கூடாது என்று மிரட்டியுள்ளார். ஆண் பிள்ளைகள் என்றால் கூட எப்படியாவது அவர்களைப் பாதுகாத்துக் கொள்வார்கள். இவர்களோ வயதுக்கு வந்த பெண்பிள்ளைகளாக இருக்கின்றார்கள்; இவர்களை அரசுப் பாதுகாப்பில் படிக்க வைத்தால் எனக்கு ஆட்சேபணை இல்லை என்று அனந்தநாயகி சொல்லியுள்ளார். கொலைகாரரின் பிள்ளைகளுக்கு எங்களால் பாதுகாப்பு கொடுக்க முடியாது. உங்கள் பாதுகாப்பில் நீங்கள் வைத்திருந்தால், கடுமையான தண்டனையை அனுபவிக்க வேண்டி வரும் என்று காவல்துறை அதிகாரி எச்சரித்திருக்கிறார்.” (ப.66 - 67)

சிறைச்சாலையில் தப்பித்தல் முயற்சி

புலவரின் வாழ்வில் பல தீவிரமான, நுட்பமான வேலைகள் உண்டு. ஒரே ரூ சம்பவங்களை இந்நூலில் பதிவு செய்கிறார். “ஒருமுறை சிறைச்சாலையிலிருந்து தப்பிக்கும் நோக்குடன் வெடிகுண்டுகள் தயார் செய்யத் தீப்பெட்டிகள் வாங்கும் முயற்சியைத் தொடங்கினோம். காவலர் ஒருவரின் உதவியால் தீப்பெட்டிகளை வாங்கினோம். தீக்குச்சியிலிருந்த மருந்தை எடுத்துக்கொண்டு குச்சியை எறிந்துவிட்டோம். சிறைக் கதவுகளில் இருந்த இரும்புக் கம்பிகளை ஒருபுறமாகப் பாதிக்கு மேல் அறுத்து வைத்திருந்தோம். அருகில் இருந்த வேப்ப மரத்தில் இரண்டு நீளமான கம்புகளை ஒன்றாகக் கயிற்றால் கட்டி அதை வராண்டாவிற்கு முன்னால் இருந்த திடலில் புதைத்து வைத்துவிட்டோம். தீக்குச்சி மருந்தைக் கொண்டு சில வெடிகுண்டுகளைத் தயார் செய்தோம். அதை மண்பானையில் போட்டு எதிரில் இருந்த திடலில் புதைத்து வைத்துவிட்டோம்.

சிறையிலிருந்து தப்பிச் செல்ல கயிறு தயாரிக்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டோம். அப்பொழுது தோழர்கள் கனமான கயிறு தயார் செய்ய வேண்டும் என்று

சொன்னார்கள். ஆனால், நான் மெல்லிய கயிறு கொண்டுதான் தப்பிச் செல்ல வேண்டும் என்று சொன்னேன். அப்பொழுது எங்களோடு திருச்சி மத்திய சிறையிலிருந்த சீவலப்பேரி பாண்டி (பாண்டித்தேவர்) தப்பிச் செல்லும் போது மெல்லிய கயிறு கொண்டுதான் தப்பிச் சென்றார் என்பதைத் தோழர்களுக்குச் சொன்னேன். அதனால் கனமான கயிற்றைப் பயன்படுத்தினால் தப்பிக்கும் முயற்சியில் தோல்வி ஏற்படும் வாய்ப்புள்ளது என்று நான் சொன்னேன். தோழர்கள் எல்லோரும் ஒரே நிலையில் இருந்தார்கள். அதனால் நானும் உங்களோடு வரத் தயார் என்று சொல்லிவிட்டேன். பிறகு போர்வையின் (பெட்ஷீட்) நூலைக் கொண்டு கயிறு தயார் செய்து கொண்டோம்.” (ப.103)

தோழர் கல்யாணசுந்தரமும் பாவலரேறு பெருஞ்சித்திரனாரும்

புலவர் மீதும், அவர் வட்டார மக்கள் மீதும் கட்டவிழ்க்கப்பட்ட காவல்துறை அத்துமீறல் அடக்குமுறைக்கு எதிராக கம்யூனிஸ்ட் தலைவர் எம்.கல்யாணசுந்தரம் போராடியதைப் புலவர் கனிவுடன் நினைவுகூர்கிறார்.

சிறையில் இருந்தபோது (1981) ஈழத் தமிழர்களைச் சந்திக்க வந்த பாவலரேறு பெருஞ்சித்திரனாரைச் சந்தித்ததையும் பின்னர் வாழும் காலம் வரை உணர்வோடு கலந்து நின்றதையும் பதிவு செய்கிறார்.

விடுதலைப்புலிகள் தலைவர் பிரபாகரனுடன் சந்திப்பு

விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத் தலைவர் பிரபாகரனைச் சிறையில் சந்தித்த அனுபவத்தை இப்படிப் பதிவு செய்து உள்ளார்:

“சென்னை பாண்டி பஜாரில் பிரபாகரன் அணிக்கும் முகுந்தன் அணிக்கும் மோதல் ஏற்பட்டு பிரபாகரனைக் காவல்துறையினர் கைது செய்து சென்னை மத்திய சிறையில் அடைத்தார்கள். பிரபாகரனை எங்கள் அறைக்கு அருகிலேயே அடைத்தார்கள். இராகவன் என்பவரும் பிரபாகரனுடன் கைதாகி சிறைக்கு வந்தார். ராகவன் என்னிடம் பேசும்போது ‘எங்கள் விடுதலைப் போராட்டத்தை நீங்கள் ஆதரிக்கின்றீர்களா?’ என்று கேட்டார். ‘ஆம், உங்கள் விடுதலைப் போராட்டத்தை ஆதரிக்கின்றேன்’ என்று சொன்னேன்.

‘உங்கள் கட்சி ஆதரிக்கின்றதா?’ என்று இராகவன் கேட்டார். ‘எங்கள் கட்சி ஆதரிக்கவில்லை’ என்று சொன்னேன். ‘வங்கதேச

விடுதலையை ஆதரித்த சீனா, எங்கள் விடுதலைப் போராட்டத்தை ஆதரிக்குமா?’ என்று கேள்வி எழுப்பினார். ‘அதைப் பற்றியெல்லாம் நீங்கள் யோசிக்காதீர்கள். சீனாவிற்கும், இலங்கைக்கும் நல்ல உறவு இருக்கின்றது. மாவோ எழுதிய இராணுவப் படைப்பு என்ற நூலிலிருந்து படிப்பினைகளைப் பெற்று உங்கள் விடுதலைப் போராட்டத்தை முன்னெடுத்துச் செல்லுங்கள்’ என்று வழி காட்டினேன். நானும் பிரபாகரனும் 8 மாதங்கள் ஒரே சிறையில் இருந்தோம். அவர் பகுதியிலிருந்து பிரபாகரன் பெரும்பாலும் என்னுடன் பேசுவார். அதன் பின் விடுதலையாகிச் சிறையிலிருந்து சென்று விட்டார்கள். என்னை மருத்துவ மனைக்கு அழைத்துச் செல்லும் போது பிரபாகரன் என்னை இரண்டு முறை வெளியில் சந்தித்து நலம் விசாரித்தார்.” (ப.113)

சாதி சமத்துவத்துக்கான முயற்சி

இவரின் விடுதலைக்குப் பின் சொந்த வட்டாரத்தில் வாழ்ந்தார். பழ. நெடுமாறன் அவர்களின் தமிழர் தேசிய இயக்கத்தில் இருந்தார். அத்தருணத்தில் வட தமிழ்நாட்டில் வன்னியர் சங்கம் - பாட்டாளி மக்கள் கட்சியாக உருவெடுத்தது. வன்னியர்களுக்கும் ஆதி திராவிடர்களுக்கும் சிக்கல் நீடித்தது. புலவர் கலியபெருமாள் இப்பகுதியில் அமைதி நிலவ, சமூக ஒற்றுமை ஏற்பட முயற்சிகள் மேற்கொண்டார். இதனை அவர், வன்னியர் சங்கத்தை ஆரம்பித்து வடமாவட்டங்களில் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களின் உரிமைக்காகவும், வளர்ச்சிக்காகவும் மருத்துவர் இராமதாஸ் போராடினாலும், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் உரிமைக்காகவும் குரல் கொடுத்தார். தான் சார்ந்த இனமக்களின் உரிமைக்காக அரசாங்கத்தோடு மட்டுமே மோதினார். பெரும்பான்மை மக்கள்தொகை கொண்ட பிற்படுத்தப்பட்ட, தாழ்த்தப்பட்ட சமூகம் இணக்கமாகச் செயல்படுவதன் மூலம் அரசியல் அதிகாரத்தைப் பெற முடியும் என்பதை இராமதாஸ் உணர்ந்து வெளிப்படுத்தி வந்தார்.

வர்க்கப் புரட்சிதான் இறுதித் தீர்வு என்ற எண்ணத்தில் நாம் செயல்பட்டாலும், அவ்வப்போது நடக்கும் நடப்பு அரசியலையும் கவனித்து, ஜனநாயக மனித உரிமைப் பணிகளிலும் என்னை ஈடுபடுத்திக்கொள்வோம். தாழ்த்தப்பட்ட மக்களிடையே அப்போது பிரபலமாகச் செயல்பட்டு வந்தவர்களில், காட்டுமன்னார்குடியைச் சேர்ந்த இளையபெருமானும் ஒருவர். இவர் தமிழக

காங்கிரஸ் கட்சியின் தலைவராகவும் இருந்து பக்குவப்பட்டவர். இவரிடம் வறுமையில் உழன்று, கல்வியிலும் வேலைவாய்ப்பிலும் பின்தங்கியுள்ள தாழ்த்தப்பட்ட, பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களின் ஒற்றுமை குறித்துப் பேசினேன். ஆங்காங்கே, அவ்வப்பொழுது இவ்விரு இன மக்களிடையே நடக்கும் பூசலை, மோதலைத் தணிப்பதற்கு ஏதாகிலும் செய்யவேண்டும் எனக் கேட்டுக்கொண்டேன். இது குறித்து நல்ல பண்பாளரும், உண்மையான ஜனநாயக வாதியும், மனித உரிமை ஆர்வலரும் ஆன பழ.நெடுமாறனிடமும் பேசினேன். மருத்துவர் இராமதாசிடமும் பேசினேன். இதன் தொடர்ச்சியாக, சிதம்பரத்தில் ஒரு இடத்தில் இராமதாஸ் அவர்களும் இளையபெருமாள் அவர்களும் சந்தித்துப் பேசினார்கள். பழ.நெடுமாறன் அவர்களும் உடனிருந்து, இதில் பெரும்பங்கு ஆற்றினார். விடிய விடிய பேசி ஒருவித இணக்கமான உடன்பாடும் ஏற்பட்டது. ஆனாலும், சில தினங்களில் தன்னுடன் இணைந்து செயல்பட்ட சில தலைவர்கள் தன்னோடு இதில் உடன்பட்டுப் போகவில்லை என்று திரு. இளையபெருமாள் பின்வாங்கி விட்டார். இது வெளியில் தெரியாத ஒரு சரித்திரம்.” (ப. 134)

புலவர் கலியபெருமானின் விடுதலைக்காக, மரண தண்டனை ஒழிப்புக்காக இந்திய அளவில் பல முற்போக்கு மனித உரிமையாளர்கள், வழக்கறிஞர்கள், நீதிபதிகள் உதவினர். இதில் மார்க்சிய அறிஞர் எஸ். வி. ராஜதுரை, வழக்கறிஞர் ஏ. எம். இப்ராஹிம், பேராசிரியர் ரஜ்னி கோத்தாரி, மனித உரிமைப் போராளி கே.ஜி. கண்ணபிரான், பத்திரிகையாளர் கண்ணியாம்பர்தேசி, நீதிபதிகள் பி.என்.பகவதி, வி.ஆர்.கிருஷ்ண அய்யர் போன்றவர்கள் முக்கியமானவர்கள்.

புலவர் கலியபெருமாள் மற்றும் தோழர்கள் விடுதலை குறித்த நீதிமன்ற நடவடிக்கையை, “இந்த வழக்கில் நீதிபதிகள் திரு.ஆர்.என். பகவதி, திரு. வி.ஆர். கிருஷ்ணைய்யர் ஆகியோர் வழக்கின் நியாயத் தன்மையை ஏற்றுக் கொண்டு சம்பந்தப்பட்ட கைதிகளை மனிதாபிமானத்துடன் விடுதலை செய்ய வேண்டும் என்று பலமுறை தமிழக அரசுக்கு ஆணையிடுகின்றார்கள். ஆனாலும், உச்ச நீதிமன்றத்தின் ஆணைகளைத் தமிழக அரசு செயல்படுத்தாத சூழ்நிலையில், உச்ச நீதிமன்றம் கடுமையான எச்சரிக்கையைத் தமிழக அரசுக்குக் கொடுக்கிறது. அந்த வழக்கில் ஒரு தீர்ப்பில் நீதிபதிகள் ‘சட்டத்தை மதிக்க

வேண்டிய ஆட்சியாளர்களும், அதிகாரிகளும் சட்டத்தை மதிக்காத போது, இந்தச் சட்டத்தை மதிக்க மாட்டோம். இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் நீதி கிடைக்காது. இந்தச் சமூகத்தை மாற்றி அமைப்பதே எங்களது நோக்கம். ஒரே குறிக்கோள் அதற்காகவே ஆயுதப் போராட்டத்தை நாங்கள் கையில் எடுத்திருக்கின்றோம்’ என்று கூறும் இந்தப் புரட்சியாளர்கள் சட்டத்தை மதிக்காதது பெரிய தவறாக எங்களுக்குத் தெரியவில்லை. எனவே, தமிழக அரசு இந்த ஆயுள் கைதிகளை உடனே விடுதலை செய்ய வேண்டும். அப்படிச் செய்ய மாநில அரசு தவறும் பட்சத்தில், உச்ச நீதிமன்றத்தின் ஆணைகள் தமிழக சிறைச் சுவர்களைத் துளைத்துக் கொண்டு சம்பந்தப்பட்ட கைதிகளுக்கு நீதி வழங்கத் தயங்காது என்று கூறியுள்ளார்கள்” என்று குறிப்பிட்டுள்ளார் (ப.112).

மக்களிடம் உருவாகி, மக்களுக்காக உழைத்து, மக்களால் அடையாளப்படுத்தப்பட்டத்தன் வாழ்வின் சாரத்தைப் புலவர் பெருமிதத்துடன் இப்படி முடிக்கிறார்: “என்னைப் பொறுத்தமட்டில் எனது வாழ்வில் எத்தனையோ அடக்குமுறைகளையும், சித்திரவதைகளையும் எதிர்கொண்டுள்ளேன். தூக்குமரத்தின் நிழலில் இருந்து ஒருவாறு தப்பித்துள்ளேன். எனது அரசியல் பணிகளுக்காக எனது குடும்பமே தாங்கமுடியாத கொடுமைகளை எல்லாம் சந்தித்துள்ளது. ஒரு புரட்சியாளன் என்ற முறையில் இவற்றை நான் சாதாரணமாகவே கருதுகிறேன். மரணம் என்பது சாதாரணமானதுதான். அந்த மரணம் இறுதியாக என்னை அணைக்கும் நாள்வரை தமிழ் இனத்தின் விடுதலைக்காக, தமிழ் மொழியின் ஏற்றத்திற்காக, மக்களின் சனநாயக உரிமைகளுக்காக, மனித உரிமைகளுக்காகத் தொடர்ந்து போராடுவதையே எனது இலட்சியமாக நான் பிரகடனப்படுத்துகிறேன்”. (ப.145)

புலவர் சாதி ஆதிக்க மனப்பான்மையில் இருந்து தன்னை விடுவித்துக்கொண்டு சாதி, வர்க்கம் ஆகிய இரண்டாலும் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுடன் நின்றவர். நம் காலத்தில் வாழ்ந்த ஓர் விடுதலை நாயகர் புலவர் கு. கலியபெருமாள் என்பதற்கு இந்நூல் சான்று. புலவர் அதிகம் எழுதியது கிடையாது. ஆனால் மக்கள் மனங்களில் ‘புலவர்’ எழுதப்பட்டுள்ளார் என்பதை அவரின் நூற்றாண்டு நாளில் நினைவுகூர்வோம்.

●
கட்டுரையாளர்: பேராசிரியர் – தலைவர்,
நாட்டுப்புறவியல் துறை, தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்,
தஞ்சாவூர்.

2026 ஜனவரி 8 - 21
YMCA உற்கல்வியியல் கல்லூரி,
நந்தனம், சென்னை
தினசரி காலை 11.00 மணிமுதல்
இரவு 8.30 மணிவரை

49^{ஆவது} சென்னை புத்தகக் காட்சி

ஆசியாவின் பெரிய
**அறிவுத்
திருவிழா**

- 1000 ஆரங்குகள்
- 12 லட்சத்திற்கும் மேற்பட்ட தலைப்புகள்
- ஒவ்வொரு ஆண்டும் 30 லட்சம் புதிய வாசகர்கள்
- 2.25 கோடி வாசகர்கள்

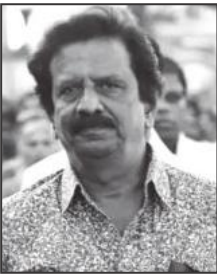
10%
கழிவு
DISCOUNT

The Booksellers' & Publishers' Association of South India
தென்னிந்தியப் புத்தக விற்பனையாளர் மற்றும் பதிப்பாளர் சங்கம்
No. 8, 2nd Floor, Sun Plaza, G.N. Chetty Road, Chennai- 600 006. Tel : 2815 5238
email : bapasimail@gmail.com • website : www.bapasi.com • chennaibookfair

ஆமிடி ராவல்

ஆய்வுக் களங்களும் ஆய்வுப் போக்குகளும்

இந்தியாவில் ஆங்கிலேயரின் காலனியாதிக்க ஆட்சி நிலவிய காலகட்டத்தில் அச்சு இயந்திரத்தின் அறிமுகம், இருப்புப் பாதை அமைத்தல், அஞ்சல் துறை நிறுவுவதல் போன்ற செயல்பாடுகளால், பல்லாண்டுகளாகப் பழமையில் தோய்ந்திருந்த தமிழ்நாட்டு மக்களின் அரசியல், சமூக வாழ்க்கையில் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. அன்றைய காலகட்டத்தில் வைதிக சநாதனத்தின் மேலாதிக்கத்தில் வருணக் கோட்பாடு செல்வாக்குடன் விளங்கிய சூழலுக்கு எதிரான மாற்றுக் கருத்தியல் மெல்லப் பரவிக்கொண்டிருந்தது. கி.பி. 1857ஆம் ஆண்டு சென்னை நகரில் நிறுவப்பட்ட மெட்ராஸ் பல்கலைக்கழகம், தமிழர்களின் உயர்கல்வி கற்றலில் முக்கிய இடம் வகித்தது. திண்ணைப் பள்ளிகளுக்கு மாற்றாக நிறுவப்பட்ட ஆங்கிலேயக் கல்வி நிறுவனங்களில் கல்வி கற்ற தமிழர்கள், தமிழுடன் ஆங்கிலத்தையும் கற்றனர். சிலர் ஆங்கில இலக்கியப் படைப்புகளை ஆர்வத்துடன் வாசித்தனர். ஆங்கிலத்தில் பிரசுரமான நாவல், நாடகம், சிறுகதைபோலத் தமிழில் வெளியாக வேண்டுமெனக் கருதியவர்கள் மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிகளில் ஈடுபட்டனர். டேனியல் டிபோ எழுதிய இராபின்சன் குருசோ நாவல், அதே தலைப்பில் கி.பி. 1850இல் தமிழில் வெளியானது. ஆங்கில நாவல்களும் நாடகங்களும் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பில் வெளியான சூழல், அதுவரை நிலவிய படைப்புகள் பற்றிய மரபான மனநிலையில் மாற்றத்தை உருவாக்கியது. ஒப்பீட்டளவில் செய்யுளைவிட உரைநடையில் வெளியான நாவல்கள், வாசிக்க எளிமையாக இருந்தமையினால், வாசகப் பரப்பு விரிவடைந்தது. ஆங்கிலக் கல்வி பயின்ற மாணவர்கள் பாடத்திட்டத்தில் இடம்பெற்றிருந்த ஆங்கில நாவல் வாசிப்புப் பழக்கம்தான் பின்னர் தமிழில் நாவல் எழுதிட சிலருக்குத் தூண்டுகோலாக விளங்கியது. ஆங்கில நாவல்களைப்போலத் தமிழிலும் நாவல் எழுத வேண்டுமெனக் கருதிய மாயவரம்

ந.முருகேசபாண்டியன்

வேதநாயகம் பிள்ளையின் முயற்சி, கி.பி. 1879ஆம் ஆண்டு பிரதாப முதலியார் சரித்திரம் நாவலாக வெளிப்பட்டது. தமிழில் வெளியான முதல் நாவல் என்று கொண்டாடப்படுகிற பிரதாப முதலியார் சரித்திரம் தனித்துவமானது. ஐரோப்பிய மொழிகளில் இருக்கிற உரைநடை இலக்கியத்தைப் போன்று தமிழ் உள்ளிட்ட இந்திய மொழிகளில் வெளியானால்தான், இந்திய நாட்டில் மாற்றம் ஏற்படும் என்ற கருத்தினை வேதநாயகம் பிள்ளை தனது நாவலில் ஞானாம்பாள் கதைமாந்தரின் வழியாகப் பதிவாக்கியிருப்பது தற்செயலானது அல்ல.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் நிலமாண் உற்பத்தி முறை மெல்லச் சிதலமடைந்த சூழலில் செய்யுள் வடிவிலான காப்பியமும் புராணமும் செல்வாக்கிழந்தன. உரைநடை வடிவிலான நாவல்களைத் தமிழில் ஓரளவு கல்வியறிவு பெற்றிருந்தோரும் ஆர்வத்துடன் வாசித்தனர். 1940களில் குடும்பப் பெண்கள் நாவல்களை வாசிப்பது ஒழுக்கக்கேடானது என்ற பொதுப்புத்தி நிலவியது தனிக்கதை. அன்றையக் காலகட்டத்தில் நாவலாசிரியர்கள் பத்திரிகைகளில் தொடர்கதைகளாக அதிக எண்ணிக்கையில் நாவல்களை எழுதினர்.

அறுபதுகள் தொடங்கித் திறனாய்வாளர்கள் நாவல்களை விமர்சித்தும் அறிமுகப்படுத்தியும் எழுதிய விமர்சனக் கட்டுரைகள் பத்திரிகைகளில் பிரசுரமாயின. எழுபதுகள் காலகட்டத்தில் பல்கலைக்கழகங்களில் ஆய்வாளர்கள் கல்விப்புலம் சார்ந்து முனைவர் பட்ட ஆய்வை மேற்கொண்டபோது, நாவல் இலக்கிய வகைமை சமகாலத்துடன் தொடர்புடையதாகியது. நாவல்களை முன்வைத்து முனைவர் பட்ட ஆய்வேடுகள், ஆய்வுக் கட்டுரைகள் எழுதுதல் பெருகியுள்ள சூழலில் நாவலைப் பற்றி இதுவரை நடைபெற்ற ஆய்வுகளைப் பற்றிய அவதானிப்பையும் இனிமேல் எதிகாலத்தில் நாவலைப் பற்றி மேற்கொள்ள வேண்டிய ஆய்வுக் களங்களையும் கண்டறிய வேண்டியுள்ளது. குறிப்பாக, தமிழாய்வில் நாவலை முன்வைத்து நடைபெறுகின்ற பிற மொழி நாவல்களுடன் தமிழ் நாவல்களை ஒப்பீடு செய்கின்ற ஒப்பிலக்கிய ஆய்வு, பல்துறைகள் ஒருங்கிணைந்த ஆய்வு, கோட்பாட்டுரீதியிலான ஆய்வு போன்றவற்றின் தேவையைக் கண்டறிந்திட வேண்டியுள்ளது. அதேவேளையில், சிறுபத்திரிகை மரபு சார்ந்து உருவாகியுள்ள நாவல் திறனாய்வுப் போக்குகளையும் கருத்தில்கொள்வது அவசியமாகும்.

தமிழில் இதுவரை ஏறக்குறைய 7,000 முனைவர் பட்ட ஆய்வுகள் நடைபெற்றிருக்க வாய்ப்புண்டு என்று தோன்றுகின்றது. ஒப்பீட்டளவில் நாவல் பற்றிய ஆய்வுகளின் எண்ணிக்கை மிகவும்

குறைவுதான். எழுபதுகளில் மதுரை பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த் துறையில் முதுகலைப் பாடத்தில் தற்கால இலக்கியம் தாளில் பத்து நாவல்கள் பாடமாக இடம் பெற்றிருந்தது, நாவல் ஆய்வில் முக்கியமான திருப்புமுனை. மரபிலக்கியத்தை ஆய்வு செய்வதுதான் உயர்வானது என்ற மனநிலையில் மாற்றமேற்பட்டு எழுபதுகளின் இறுதியில் நாவல், சிறுகதை போன்ற புனைவிலக்கியப் படைப்புகளின் பக்கம் ஆய்வாளர்களின் கவனம் திரும்பியது இன்றைய தலைமுறையினர் அறியாதது.

பல்கலைக்கழகங்களில் முனைவர் பட்டத்திற்காக நடைபெற்ற முனைவர் பட்ட ஆய்வுகளைத் தொகுத்து ஆராய்ந்திடும்போது பின்வரும் போக்குகள் முக்கிய இடம் வகிப்பதை அறிய முடிகிறது. அவை:

- ★ ஒட்டுமொத்தமாக, தமிழ்ப் புதினங்களில் கிராமிய வாழ்க்கை / சமூக ஒடுக்குமுறை / உடல் மொழி / கருத்தாடல் நெறி / வர்க்கப் போராட்டம் / அற மதிப்புகள் போன்ற தலைப்புகளில் ஆய்வுகள் நடைபெற்றுள்ளன.
- ★ ஒரு நாவலாசிரியர் எழுதிய நாவல்களைத் தொகுத்து ஆராய்தல்
- ★ சமூக நாவல்கள், கிராமிய நாவல்கள், தலித் நாவல்கள், வரலாற்று நாவல்கள், மகளிர் நாவல்கள் போன்றவற்றின் பின்புலத்தில் வெளியான நாவல்களை ஆராய்தல்
- ★ குறிப்பிட்ட காலகட்டத்தில் வெளியான நாவல்களைப் பற்றிய திறனாய்வு. (எ-கா) எண்பதுகள் காலகட்டம், விடுதலைக்கு முந்தைய நாவல்கள், விடுதலைக்குப் பிந்தைய நாவல்கள், சமகாலத் தமிழ் நாவல்கள்
- ★ குறிப்பிட்ட நிலவெளியில் வெளியான நாவல்களைத் தொகுத்து ஆராய்தல். (எ-கா) கன்னியாகுமரி மாவட்டம்
- ★ இனவரைவியல் நோக்கில் குறிப்பிட்ட வட்டாரத்தில் வெளியான நாவல்கள் பற்றிய ஆய்வுகள்(எ-கா) கரிசல் வட்டாரம், கொங்கு வட்டாரம்.
- ★ வரலாற்று நாவல்கள் பற்றிய ஆய்வுகள்
- ★ அறிவியல் நாவல்கள் பற்றிய ஆய்வுகள்
- ★ அரசியல் இயக்கப் பின்புலத்திலான நாவல்கள் (எ-கா) திராவிட இயக்கம், பொதுவுடைமை இயக்கம்
- ★ தத்துவம் சார்ந்த நாவல்கள் (எ-கா) காந்தியத் தத்துவம்.

நாவல்கள் பற்றிய முனைவர் பட்ட ஆய்வுத் தலைப்புகளைத் தொகுத்து, வகுத்து ஆராய்ந்தபோது பொதுவாக ஆய்வாளர்கள், ஆய்வு மேற்கொண்டிருக்கிற நாவல்கள் பற்றிய

ஆழமான தேடுதலை முன்வைத்திடாமல் பொத்தாம்பொதுவாகச் சொற்களைக் கையாளுதல் பெரிதும் இடம்பெற்றுள்ளதை அறிய முடிகிறது. ஆய்வுத் தலைப்புகளில் இடம்பெற்றுள்ள பெரும்பாலான சொற்கள் ஆய்வுக்கு எந்தவகையில் பொருத்தம் என்ற கேள்வி தோன்றுகிறது. நாவல்கள் ஆய்வில் திறனாய்வைக் குறித்திடப் பயன்பட்டுள்ள சொற்கள் பின்வருமாறு: ஓர் ஆய்வு, ஒரு பார்வை, ஒரு திறனாய்வு, சமுதாயம், சமுதாயச் சிக்கல்கள், சமுதாய மாற்றம், சமூகம், சமூகச் சிக்கல்கள், சமூக நடப்பியல், வாழ்வியல் சிக்கல்கள், மக்கள் வாழ்வியல், விளிம்புநிலையினரின் சிக்கல்கள், பெண்ணியச் சிந்தனை, பெண் சித்திரிப்பு, பாத்திரப் படைப்பு, மனிதநேய நோக்கு, மனித விடுதலை, மனிதநேய நோக்கு, மனிதநேயம், மனித உறவுகள், மனித மதிப்புகள், பன்முகக் கூறுகள், சமூகச் சிக்கல்கள், பாலியல் சிக்கல்கள், பாலியல் பார்வை, மண்ணின் மணம், குடும்ப வாழ்க்கை, குடும்பச் சிக்கல்கள், அவலம், பிறழ்வுநிலை வெளிப்பாடுகள், உளவியல், எதிர்மறை வாழ்வியல், வாழ்வியல் நெறிகள், வாழ்வியல் கூறுகள், நனவோடை உத்தி, மொழிநடை, தொன்மம், புதின இலக்கியத் திறன், ஆளுமை... அட்டவணை இன்னும் நீளும். ஒரு குறிப்பிட்ட நாவலாசிரியருடைய நாவல்களில் படைப்பாளுமை, கருத்தாடல் நெறி, அற மதிப்புகள் போன்று வரையறையறுத்துச் செய்யப்படுகின்ற ஆய்வுகள் மேலோட்டமாக உள்ளன; முழுமையடையவில்லை.

ஆய்வுத் தலைப்பினை முன்வைத்துக் காத்திரமான ஆய்வினை மேற்கொள்ள வேண்டிய சூழலில் பொத்தாம்பொதுவாக ஏதேனும் ஒரு தலைப்பில் நாவல்களை ஆராய்ந்திடும் போக்கு ஏற்புடையதல்ல. ஆய்வுச் சிக்கல் எதுவும் இல்லாதபோது ஆய்வுத் தலைப்பைத் தேர்ந்தெடுப்பதில் தெளிவான பார்வை இல்லாத நிலை நிலவுகிறது. பெரும்பாலான ஆய்வுகளில் கருதுகோள் எதுவும் இல்லை. ஒரு குறிப்பிட்ட ஆய்வில் இதுவரை முன்னர் நிகழ்த்தப்பட்ட ஆய்வுகள் காரணமாக முன்னர் வெளியாகியுள்ள ஆய்வு முன்னோடியாக விளங்கிடும் நூல்கள், ஆய்வுக் கட்டுரைகளைப் பற்றிய தொகுப்பு இல்லாத நிலை, சரியல்ல. போதுமான சான்றாதாரங்கள் இல்லாமல் செய்யப்படுகின்ற ஆய்வுகளில் எந்தவகையான ஆய்வு அணுகுமுறையைத் தேர்ந்தெடுப்பது என்ற குழப்பம் நிலவுகிறது. ஏற்கெனவே உள்ள கோட்பாடுகளையோ கொள்கைகளையோ ஆய்வில் பயன்படுத்தாத போக்கு, சரியல்ல. தருக்க அடிப்படையில் நாவலில் விவாதிக்கப்படுகின்ற கதையாடலை விவாதிக்கின்ற தன்மைக்கு ஆய்வேடுகளில் முன்னுரிமை இல்லை. வெறுமனே நாவலின் கதையை விவரிப்பதோடு பெரும்பாலான

ஆய்வுகள் முடங்கியுள்ளன. ஆய்வாளர் தான் தேர்ந்தெடுத்த நாவல்களைப் பற்றிய ஆய்வுத் தலைப்பு தொடர்பான தகவல்களைத் திரட்டி, தொகுத்து, வகுத்து, விமர்சித்துக் கண்டறிந்த காத்திரமான ஆய்வு முடிவுகள் அழுத்தமாக இல்லை. அதேவேளையில், சில ஆய்வாளர்கள் நாவல்களை முன்வைத்துச் செய்துள்ள முனைவர் பட்ட ஆய்வுகள் காத்திரமாக இருப்பதை இங்குப் பதிவு செய்திட விழைகிறேன். புத்தகமாக வெளியாகியுள்ள சில நாவல் ஆய்வுகள், புதிய போக்குகளை அறிமுகம் செய்வதுடன் ஆய்வாளரின் கடுமையான உழைப்புக்குச் சான்றாகவும் விளங்குகின்றன.

நாவல் ஆய்வில் இதுவரையில் நடைபெற்றுள்ள முனைவர் பட்ட ஆய்வுகளைத் தொகுத்து ஆராய்ந்திடும்போது கண்டறிந்திட்ட முதன்மைப் பிரச்சினை பின்வருமாறு: ஒரு நாவலாசிரியர் எழுதிய நாவல்களை முன்வைத்து ஓர் ஆய்வு அல்லது பன்முக ஆய்வு என்று பல ஆய்வாளர்கள் முனைவர் பட்டத்திற்காக முனைந்திருப்பதால், ஒரே காலகட்டத்தில் ஒரே தலைப்பில் வெவ்வேறு பல்கலைக்கழகங்களில் ஆய்வுகள் நடைபெறுகின்றன. இந்த ஆய்வுப் போக்குகள் சரியல்ல. பல்வேறு பல்கலைக்கழகங்களின் தமிழ்த் துறைகளில் நடைபெற்ற / நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிற முனைவர் பட்ட ஆய்வுகளை இணையத்தின் மூலம் கட்டுப்படுத்திட வேண்டும். அப்பொழுதுதான் ஒரே பொருண்மையிலான ஆய்வு மீண்டும் மீண்டும் நடைபெறாமல் தடுத்திட இயலும்.

நாவல் ஆய்வில் சில முரண்கள்: நாவல் திறனாய்வில் பொதுவாக இடம்பெறுகின்ற முரண்களை அறிந்திட வேண்டியது அவசியம். ஆய்வேடு எழுதுதலில் மேற்கோள்களைப் பொருத்தமாகப் பயன்படுத்துதல் அடிப்படையானது. நாவல் ஆய்வில் தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் இதுவரை நாவலைப் பற்றித் திறனாய்வாளர்கள் நூல்களில் குறிப்பிட்டுள்ள கருத்துகளை மேற்கோள்களாக, தொடர்பில்லாமல் தரும் போக்கு பெரிதும் நிலவுகிறது. எடுத்துக்காட்டாக, நாவலின் கதைமாந்தர்களைப் பற்றிய பல மேற்கோள்களைச் சிலர் ஆய்வில் குறிப்பிடுகின்றனர். நாவல்களில் கதைமாந்தர் படைப்பைப் பற்றிய ஆய்வுகளில் சமூகவியல், உளவியல் போன்ற கோட்பாடுகளைப் பின்பற்றிடாமல், கதைமாந்தரைப் பற்றி மேலைநாட்டுத் திறனாய்வாளர்களான ஐ.ஏ.ரிச்சர்ட்ஸ், இ.எம். பாஸ்டர், ரெனிலவல்லாக், மாத்யூ அர்னால்டு போன்றோரின் கருத்துகளை எவ்விதமான விமர்சனமும் இன்றி அப்படியே குறிப்பிடுவது பொருத்தமன்று.

பெரும்பாலான ஆய்வுகள், நாவலாசிரியர்கள் எழுதிய நாவல்களின் விளக்கங்களாக விளக்கவியல் ஆய்வு என்ற நிலையில் சுருங்கியுள்ளன.

பொதுவாக, நாவலாசிரியரின் நாவல்களை நலம் பாராட்டுதல்தான் ஆய்வில் நிகழ்கின்றது. முன்னர் செய்த ஆய்வேட்டினை நகலெடுத்து அதே ஃபார்முலாவில் மீண்டும் ஓர் ஆய்வேடு அதே அச்சில் வார்த்தெடுக்கிற பணி, இன்று ஆய்வாகச் சிலரால் முன்வைக்கப்படுகிறது. நாவலாசிரியரின் சமூக அக்கறை, இலக்கியப் புலமை, தனித்தன்மை, நாவல்களின் சிறப்புகள் போன்றவற்றை மதிப்பீடு செய்து நாவல்கள் மூலம் கண்டறிந்திட்ட மெய்மைகளையோ கோட்பாடுகளையோ ஆய்வுகள் முன்வைத்திடாத சூழல் நிலவுகிறது.

ஆய்வாளரின் ஆய்வுச் செயல்பாடுகள்

நாவலைப் பற்றிய ஆய்வில் ஈடுபடுகின்ற ஆய்வாளர் இதுவரை நாவல் இலக்கிய வகைமையின் தோற்றம், வரலாறு, உள்ளடக்க ஆய்வு, உத்திகள் ஆய்வு பற்றி திறனாய்வு நோக்கில் எழுதப்பட்டுள்ள பின்வரும் புத்தகங்களை வாசிக்க வேண்டியது அவசியம். க.கைலாசபதி, - தமிழ் நாவல் இலக்கியம், சமூக நாவல்கள் - இரா. தண்டாயுதம், நாவலும் வாழ்க்கையும் - கா.சிவத்தம்பி, நாவல் வளம் - இரா.தண்டாயுதம், தமிழ் நாவலின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும் - கி.வா.ஜகந்நாதன், தமிழ் நாவல்: நூறாண்டு வரலாறும் வளர்ச்சியும் - பெ.கோ.சுந்தரராசன் & சோ.சிவபாதசுந்தரம், தமிழ் நாவல் சமூக நாவல்கள் - தா.வே.வீராச்சாமி, முதல் ஐந்து தமிழ் நாவல்கள் வாசித்திருக்கிறீர்களா? - க.நா.சு., தமிழ் நாவலின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும் - கி.வா.ஜகந்நாதன், நாவல் இலக்கியம் - மா.இராமலிங்கம்... தொடக்ககால நாவல் பற்றிய திறனாய்வு நூல்கள் தொடங்கி, இன்றுவரையிலும் வெளியாகியுள்ள நாவல் பற்றிய விமர்சன நூல்கள் ஆய்வின் செல்நெறியைத் தீர்மானிக்க உதவும். பல்கலைக்கழக நூலகங்களிலுள்ள முனைவர் பட்ட ஆய்வேடுகளையும், பல்கலைக்கழக மான்யக் குழுவின் இணையத் தளத்தில் வெளியாகியுள்ள ஆய்வேடுகளையும் வாசிப்பதன்மூலம் ஆய்வாளர், ஏற்கெனவே நடைபெற்றுள்ள நாவல் ஆய்வுப் பரப்பை அறிந்திட முடியும். அதேவேளையில், அச்சு ஊடகத்தில் பிரசுரமாகியுள்ள ஆய்விதழ்கள், மின்னணு இதழ்கள் போன்றவற்றில் பிரசுரமாகியுள்ள நாவல் பற்றிய கட்டுரைகளும் நாவல் ஆய்வுக் களங்களைக் கண்டறிந்திட வழிவகுத்திடும். நாவல் என்ற வடிவம்தான் இரண்டாயிரமாண்டுத் தமிழிலக்கிய வரலாற்றில் சமகால இலக்கியம் என்ற புரிதலுடன் நாவல்களை அணுகிட வேண்டும். ஆய்வுத் தலைப்பைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கு முன்னர் நாவல் ஆய்வுக் களங்கள் பற்றிய விரிவான தேடல்தான், ஆய்வாளரின் தேடுதலைத் துரிதப்படுத்தும்.

தமிழில் வெளியாகியுள்ள பல்லாயிரக்கணக்கான நாவல்களைத் தொகுத்திடும்போது மக்களின் பொழுதுபோக்குக்காக வாரப் பத்திரிகைகளிலும் மாத வெளியீடாகவும் பிரசுரமாகியுள்ள மேலோட்டமான நாவல்களைக் கருத்தில்கொள்ள வேண்டியதில்லை. 1930கள் தொடங்கி வடுவூர் துரைசாமி ஐயங்கார், ஜே.ஆர்.ரெங்கராஜை, ஆரணி குப்புச்சாமி முதலி, வை.மு.கோதைநாயகி போன்றோர் தொடர்கதைகளாக எழுதி நூற்றுக்கணக்கில் பிரசுரமான நாவல்களை இலக்கியரீதியில் ஆய்வாளர்கள் பெரிதும் ஆய்விற்குட்படுத்துவதில்லை. அன்றைய காலகட்டம் தமிழ் நாவல் உலகின் இருண்ட காலம் என்று நிகழ்ந்துள்ள ஆய்வு, கவனத்திற்குரியது. அந்த வரிசையில் இன்றைக்குத் தமிழில் நூற்றுக்கணக்கில் நாவல்கள் எழுதியுள்ள ரமணிச்சந்திரன், ராஜேஷ் குமார், ராஜேந்திர குமார் போன்ற நாவலாசிரியர்கள் உள்ளனர். அவை வெகுஜனரீதியில் உருவாக்கப்பட்ட மலினமான ரசனைக்குத் தீனி போடும் வகையில் எழுதப்பட்டவை. என்றாலும், குறிப்பிட்ட வெகுஜன நாவலாசிரியரின் நாவல்கள் எப்படி பரந்துபட்ட நிலையில் மக்களை ஈர்த்தன என்று ஆய்வு செய்ய இடமுண்டு. பொதுவாக, கல்விப்புலம் சார்ந்த நிலையில் தமிழ்ச் சமூகத்தில் ஏதோவொரு நிலையில் தாக்கம் அல்லது செல்வாக்கு செலுத்திடும் நாவல்கள்தான் பெரிதும் ஆய்வுக்குட்படுத்தப்படுகின்றன.

தமிழில் இதுவரை வெளியாகியுள்ள நாவல்களைப் பின்வரும் தலைப்புகளில் அணுகி ஆராய்ந்திட வாய்ப்புள்ளது. நாவல்களை வகைமாதிரியாக இங்குத் தரப்பட்டுள்ள பின்வரும் தலைப்புகளின் அடிப்படையில் பகுத்தால், இன்னும் நுணுக்கமாகப் பகுக்கலாம். இந்தத் தலைப்புகள் ஆய்வுக் களங்களின் விச்சை அறிந்திட உதவும்.

தமிழ் நாவல் தோற்றப் பின்புலம்
முதல் நாவல் பிரதாப முதலியார் சரித்திரம்
தொடக்ககாலத் தமிழ் நாவல்களின் போக்குகள்
பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு நாவல்கள்
துப்பறியும், மர்ம நாவல்கள்
வரலாற்று நாவல்கள்
நடப்பியல் நாவல்கள்
அரசியல் நாவல்கள்
காந்தியத் தத்துவமும் நாவல்களும்
விடுதலைப் போராட்ட நாவல்கள்
மார்க்சியத் தத்துவமும் நாவல்களும்
சோசலிச யதார்த்தவாத நாவல்கள்
வர்க்கப் போராட்ட நாவல்கள்
திராவிட இயக்கத்தினரின் நாவல்கள்
நவீனத்துவ நாவல்கள்
பின்நவீனத்துவ நாவல்கள்
பெண் படைப்பாளர்களின் நாவல்கள்
பெண்ணியம் சார்பு நாவல்கள்

பட்டியல் இனத்தினரும் நாவல்களும்
 சூழலியலும் நாவல்களும்
 வட்டார வழக்கு நாவல்கள்
 இனவரைவியல் நாவல்கள்
 அறிவியல் நாவல்கள்
 தத்துவ நாவல்கள்
 சிறுபான்மையினர் நாவல்கள்
 கிறிஸ்தவ நாவலாசிரியர்களின் நாவல்கள்
 இஸ்லாமிய நாவலாசிரியர்களின் நாவல்கள்
 திருநங்கையரின் நாவல்கள்
 ஒப்பியல் நோக்கில் நாவல்கள்
 வரலாற்றை மீட்டுருவாக்கும் நாவல்கள்
 உலகமயமாக்கலும் நாவல்களும்
 புலம்பெயர்ந்தோர் நாவல்கள்
 மலேசியா தமிழ் நாவல்கள்
 ஈழத் தமிழ் நாவல்கள்
 ஈழத் தமிழர் விடுதலைப் போராட்ட நாவல்கள்
 புதிய கோட்பாடுகளின் பின்புலத்திலான
 நாவல்கள்

இருபத்தோராம் நூற்றாண்டு நாவல்கள்

கடந்த 150 ஆண்டுகளாக வெளியாகியுள்ள தமிழ் நாவல்களின் விரிந்த பரப்பையும் பன்முகப் போக்குகளையும் அறிந்தால்தான் ஆய்வாளர் ஆய்வுக்களத்தைக் கண்டறிந்திட முடியும்.

ஆய்வுக் களங்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதில் பின்வரும் வழிமுறைகள் அவசியமானவை. அவை:

பரந்துபட்ட நிலையில் தமிழ் நாவல்களில் நுகர்பொருள் பண்பாடு அல்லது நகரிய வாழ்க்கை என்று ஆய்வு மேற்கொள்ள வேண்டியதில்லை. மாற்றாக, குறிப்பிட்ட நாவலாசிரியரின் நாவல்களில் நகரிய வாழ்க்கை என்று தலைப்பைத் தேர்ந்தெடுக்கலாம். (எ.கா) இந்திரா பார்த்தசாரதி நாவல்களில் நகரிய வாழ்க்கை, விநாயக முருகன் நாவல்களில் நகரமயமாதலின் விளைவுகள்.

வரலாற்று நாவல்களில் சோழர் வரலாறு என்ற ஆய்வுத் தலைப்பைவிட பொன்னியின் செல்வன் நாவல் சித்திரிக்கும் சோழர் வரலாறு என்று ஆய்வின் எல்லையை வரையறுத்திடும்போது ஆய்வு முழுமையடையும். (எ.கா) காவல் கோட்டம் நாவலில் நாயக்கர் கால அரசியல் செயல்பாடுகள்

தமிழ் நாவலையும் பிற மொழி நாவலையும் ஒப்பிட்டு ஆராய்ந்திடும்போது இரு நாவல்களின் கதையாடல்கள் ஒத்திசைந்து இருக்க வேண்டியது அவசியம். (எ.கா) அறிவழகனின் கழிசடை - சாந்தா தத்தின் இருட்டின் மனிதர்கள்: ஒப்பாய்வு; வண்ணநிலவனின் கடல் புரத்தில் - தகழி சிவசங்கரனின் செம்மீன்: நெய்தல் நில வாழ்க்கை.

வரலாற்றை மீட்டுருவாக்கி எழுதப்படுகிற நாவல்களை வரலாற்றுத் தகவல்களின் பின்புலத்தில் ஆராய்தல். (எ.கா) பிரபஞ்சன் எழுதிய மானுடம்

வெல்லும், வானம் வசப்படும் நாவல்களில் ஆனந்தரங்கம் பிள்ளையின் நாட்குறிப்பின் தாக்கம்.

ஒட்டுமொத்தமாக, குறிப்பிட்ட பிரிவினருடைய நாவல்களைத் தேர்ந்தெடுத்து ஏதோவொரு பின்புலத்தில் ஆய்வு செய்தல் முழுமையடையாது. (எ.கா.) மகளிர் நாவல்களில் கூட்டுக் குடும்பச் சிதைவு என்ற ஆய்வுத் தலைப்பைவிட சு.தமிழ்ச்செல்வி நாவல்களில் கூட்டுக் குடும்பச் சிதைவு தலைப்பு என்னும் ஏற்புடையது.

கோட்பாட்டுப் பின்புலத்தில் ஆய்வு மேற்கொள்ளும்போது தமிழ் நாவல்கள் மொத்தத்தையும் பொதுமைப்படுத்தல் கூடாது. (எ.கா.) தமிழ் நாவல்களில் வர்க்கப் போராட்டம் என்ற ஆய்வுத் தலைப்பைவிட கு.சின்னப்ப பாரதியின் நாவல்களில் வர்க்கப் போராட்டம் என்னும் தலைப்பு பொருத்தமானது.

உலகம் அணுக்களால் ஆனது என்று அறிவியல் விளக்குகிறது. மாற்றாக, உலகம் கதைகளால் ஆனது என்ற விளக்கம், நாவல் சமூகத்தில் வகிக்கிற இடத்தைப் பதிவாக்கியுள்ளது நாவல் என்பது ஒருவகையில் சமகாலத்தின் குரலாகவும் கடந்த காலத்தின் மீதான விசாரணையாகவும் எதிர்காலம் பற்றிய வழிகாட்டுதலாகவும் இருக்கிறது. காத்திரமான நாவல் என்பது வெறுமனே பொழுதுபோக்கிற்கான படைப்பு அல்ல என்ற புரிதலுடன் ஆய்வாளர்கள் நாவலை அணுகிட வேண்டியது அவசியம். நாவல் ஆய்வில் ஈடுபடுகின்ற ஆய்வாளர் நாவலை எப்படி அணுகுவது என்பது முக்கியமான கேள்வி. ஒவ்வொரு நாவலும் வாசிப்பின் மூலம் வாசகரை மாறுபட்ட உலகினுக்கு இட்டுச் செல்கின்றது. நாவலின் கதையாடலை முன்வைத்து ஒவ்வொருவரும் உருவாக்கிடும் பிரதிகள் நாவலின் பன்முகத்தன்மைக்கு அடையாளமாகும். சரி, இருக்கட்டும், ஆய்வாளர் எவ்வாறு நாவல்களை அணுகி வாசிப்பது என்ற கேள்வி தோன்றுகின்றது. ஒரு நாவலை வாசிக்கிற ஆய்வாளர் நாவல் எழுதப்பட்ட காலகட்டம், நாவலாசிரியரின் நோக்கம், நாவலில் இடம் பெறும் காலம், நாவல் விவரிக்கிற சமூகப் பின்புலம் போன்றவற்றைக் கவனத்தில்கொள்ள வேண்டும். நாவலின் சமூகப் பங்களிப்பும் சமூகத்தில் நாவல் ஏற்படுத்தியுள்ள தாக்கமும் திறனாய்வில் கணிசமாக ஆதிக்கம் செலுத்துகின்றன. நாவலின் கதைக்களன், கதைப்பின்னல், கதை மாந்தர்கள் படைப்பு, நாவலாசிரியர் கையாண்டுள்ள மொழி, மொழி நடை, போன்றவை அடுத்தநிலையில் முக்கியமானவை. நாவலாசிரியரின் கதைசொல்லலும், கதையாடலில் பயன்பட்டுள்ள உத்திகளும் நாவலைப் பற்றிய புரிதலில் சிறப்பிடம் பெறுகின்றன. ஒரு நாவலைப் பற்றிய விமர்சனமும் இன்னொரு நாவலைப் பற்றிய விமர்சனமும் நாவல்களின் கருத்தியல்களைப்

பொருத்து மாறுபடுகின்றன. எனவே ஒவ்வொரு நாவலுக்குமான தனிப்பட்ட ஆய்வு முறையியலை உருவாக்கிட வேண்டும்.

நாவல் ஆய்வில் அடிப்படையாகப் பின்பற்ற வேண்டிய அணுகுமுறைகள் பின்வருமாறு:

சமூகவியல் அணுகுமுறை: சமூகவியல் கோட்பாடுகளின் அடிப்படையில் நாவல் எழுதப்பட்ட சமூகப் பின்புலம், நாவல் சித்திரிக்கிற சமுதாயப் பிரச்சினைகள், நாவல் சமுதாயத்தில் ஏற்படுத்திய தாக்கங்கள் போன்றன ஆய்வில் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும்.

இனவரைவியல் அணுகுமுறை: நாட்டார் வழக்காற்றியல், இனவரைவியல், மானிடவியல் தன்மைகளுக்கு முன்னுரிமை தந்து வட்டாரப் பின்புலத்திலான நாவல்களை அணுகி ஆராய்தல்.

பாலின அணுகுமுறை: பால் அடிப்படையில் ஒடுக்கப்படும் பெண்களின் சமூக நிலை, பால் ஒடுக்குமுறை, பால் சமத்துவமின்மை, பெண்களின் பாலியல் வேட்கை போன்றவற்றை முன்னிலைப்படுத்திப் பெண் நாவலாசிரியர்கள் எழுதிய நாவல்களை ஆய்வுசெய்தல்.

சாதிய ஒடுக்குமுறை: வைதிக சநாதனம் கட்டமைத்த வருணக் கோட்பாடும் சாதிய உருவாக்கமும், சாதியரீதியில் ஒடுக்குமுறை, சாதிய இழிவில் இருந்து வெளியேறியவர்களின் குரல்கள், ஆதிக்க சாதியினரின் சாதிய அடக்குமுறைகள், பட்டியல் இனத்தார்களுக்குள் நிலவிடும் சாதிய ஏற்றத்தாழ்வுகள், தீண்டாமை போன்றவை சாதியப் பின்புலத்திலான நாவல்கள் ஆய்வில் முக்கியமானவை.

இலக்கிய அணுகுமுறை: நாவல்களின் இலக்கியத் தன்மைகள், நாவலாசிரியரின் மொழி ஆளுகை, மொழி நடை, இலக்கியத்தரம் பற்றிய ஆய்வுகள்

வரலாற்று நாவல்கள்: கடந்த காலத்தில் பயணித்து வரலாற்றுப் பதிவுகளை முன்வைத்து எழுதப்படுகின்ற நாவல்கள் வரலாற்றைப் பற்றிய புதிய பேச்சுகளை உருவாக்குகின்றன. வரலாறும் புனைவும் ஒத்திசைந்து எழுதப்படுகின்ற வரலாற்று நாவல்களைப் பற்றிய ஆய்வுகள்

கோட்பாடுகளின் பயன்பாடு: இயக்கங்களும் கோட்பாடுகளும் நாவல் புனைவில் முக்கிய இடம் வகிக்கின்றன. சமகாலத்தின் வாழ்க்கையையும் அரசியலையும் கேள்விக்குள்ளாக்கிடும் நாவல்களின் ஆக்கத்தில் பின்புலமாக விளங்கிடும் கோட்பாடுகளை முன்வைத்திடும் ஆய்வுகள்.

ஆய்வுக் களங்கள்

இயல், இசை, நாடகம் என்று போற்றப்பட்ட தமிழின் பரப்பு, அறுபதுகளில் தனிநாயகம்

அடிகளாரின் 'தமிழ் கல்ச்சர்' ஆய்விதழ் வெளியீட்டினுக்குப் பின்னர் பத்துறை சார்ந்த ஆய்வாக மாறியது. அடிகளார், இலக்கியம், இலக்கணம் என்று தமிழிலக்கியப் பரப்பினுக்குள் சுருங்கியிருந்த ஆய்வுப் போக்கினைத் 'தமிழாய்வு' என்ற புதிய தளத்திற்குள் விரிவுபடுத்தினார். பண்பாடு, ஒப்பிலக்கியம், மொழியியல், கல்வி, இறையியல், புவியியல், மொழியியல், மெய்யியல், நாட்டுப்புறவியல், கவின் கலைகள், வரலாறு, தொல்லியல், சுவடியியல் என்று பத்துறை சார்ந்ததாகத் தமிழாய்வு மாறியுள்ளது. இன்று தகவல் தொடர்பு, மேலாண்மை, ஊடகவியல், இதழியல் சமூகவியல், உளவியல், அரசியல், மானிடவியல் போன்ற பல்வேறு துறைகளைச் சார்ந்து தமிழாய்வு விரிவடைந்துள்ளது. எனவே, நாவல் ஆய்வு பத்துறை சார்ந்த ஆய்வாக விரிந்திட வாய்ப்புண்டு.

அச்ச ஊடகத்தில் இருந்து இணையவெளியில் தமிழ் நாவல்கள் பிரசுரமாகிக் கொண்டிருக்கின்றன. உலகமெங்கிலும் இருந்து தமிழ் நாவல்கள் மின்னணு ஊடகத்தில் வெளியாகின்றன. மின் இதழ்களில் நாவல்களை நாடு கடந்து அயல் நாடுகளில் வாழ்கின்ற தமிழர்கள் ஆர்வத்துடன் வாசிக்கின்றனர். மின்னணு ஊடகம் மூலம் குறிப்பிட்ட கால இடைவெளியில் பிரசுரமாகும் ஆய்விதழ்கள், நாவல்களைப் பற்றிய காத்திரமான ஆய்வுக் கட்டுரைகளை உலகமெங்கும் கொண்டு சேர்க்கின்றன. இத்தகு சூழலில் ஆங்கிலம் உள்ளிட்ட உலக மொழிகளில் நடைபெறும் ஆய்வுகளை இணையத்தின் வழியாக அறிந்து தமிழாய்வின் தரத்தை உயர்த்திட வேண்டியுள்ளது.

தமிழ்ப் புனைகதை மரபு, கடந்த ஐம்பதாண்டுகளில் பல்வேறு புதிய போக்குகளை ஏற்றுக்கொண்டு, பாய்ச்சலாக மாற்றமடைந்துள்ளது. இலக்கியம் சார்ந்த மேலைக்கோட்பாடுகளைப் படைப்பாக்கத்தில் கையாளுவது வலுவடைந்துள்ளது. மரபு வழிப்பட்ட கதைசொல்லிகளின் ஆக்கங்களுடன் நவீனமான ஆக்கங்களும் இணைந்து தமிழ் நாவலின் பரப்பு வீச்சாகப் பரவியுள்ளது. மொழியின் அதிகப்பட்ச சாத்தியங்களுடன் கதைசொல்லுதல், வாசிப்பின் வழியே கிளர்த்தும் அனுபவங்கள் ஆழமான கருத்தியல் பின்புலமுடையன. 1970களில் 'சோதனை முயற்சி' என்ற நிலையில் அறிமுகமான நாவல் முயற்சிகள், அடுத்த பத்தாண்டுகளில் கோட்பாட்டு நிலையில் புதிய வடிவமெடுத்துள்ளன. எல்லாவற்றுக்கும் மேலைநாடுகளைச் சார்ந்திருக்கும் பின்காலனிய நாட்டினுக்கே உரிய நிலையில் நவீனத் தமிழிலக்கியவாதிகளும் மேலைக் கோட்பாடுகளைத் தமிழுக்கு இறக்குமதி செய்யும் நிலை தொடர்கின்றது. எனினும், காலப்போக்கில் தமிழ் மரபினுக்கேற்ற கதைசொல்லலையும்

மேலைக் கோட்பாட்டினையும் ஒருங்கிணைத்துப் புதியவகைப்பட்ட படைப்புகளைப் படைத்திடுமாறு சூழல் மாறியுள்ளது. நாவலாசிரியர் எம்.ஜி.சுரேஷ் கியூபிச நாவல், தன்பெருக்கி நாவல், தோற்றநிலை மெய்மை நாவல், பல குரல்களின் நாவல், வகைமை மீறும் நாவல் என்று தன்னுடைய நாவல்களைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளார். பின் நவீனத்துவ நாவல்கள், வரலாற்றை மீட்டுருவாக்கும் நாவல்கள், டாக்குமெண்டரி நாவல், கொலாஜ் நாவல், மிகை நடப்பியல் நாவல் என விரிந்திடும் புதிய கோட்பாடுகளின் பின்புலத்தில் நவீனத் தமிழ் நாவல் உலகம் விரிந்துள்ளது. நாவல்களை ஆய்வு செய்திட பல்வேறு திறனாய்வுக் கொள்கைகள் பயன்படுகின்றன. அவை: அறிவியல் நெறி, வகை நெறியியல், வரலாற்றியல், சமுதாயவியல், மொழியியல், பின் காலனியம்.

இலக்கிய இயக்கங்கள் அடிப்படையில் நாவல்களை அணுகிட பின்வரும் கோட்பாடுகள் முதன்மையானவை. அவை: அமைப்பியல், பின் அமைப்பியல், நவீனத்துவம், பின்நவீனத்துவம், நடப்பியல், பெண்ணியம், அறவியல், தலித்தியம், மார்க்சியம், பெரியாரியம், திராவிடம், உளவியல், செவ்வியல், புனைவியல், இருத்தலியல், இயற்கையியல், குறியீட்டியல், படிமவியல், தொன்மவியல், குறிக்கோளியல், அழகியல்.

தமிழ் நாவல் பரப்பு இன்று விரிவடைந்துள்ள சூழலில் பல்வேறு போக்குகளின் அடிப்படையில் விமர்சிக்க வேண்டியுள்ளது. நாவல் என்ற இலக்கியப் பிரதியைச் சமூகம், அரசியல், வரலாறு, பண்பாடு போன்றவற்றின் பின்புலத்தில் பொருத்தி விமர்சிக்க வேண்டும். அப்பொழுதான் நாவலின் இடத்தை மதிப்பிட முடியும். வரலாற்றை மீட்டுருவாக்கிடும் நாவல்கள், உலகமயமாக்கலும் நாவல்களும், புலம் பெயர்ந்தோர் ஆகிய போக்குகளை முன்வைத்து நாவல்களைப் பற்றிய அறிமுகக் கட்டுரைகளும் நாவல்களும் இங்குத் தரப்பட்டுள்ளன. எதிர்காலத்தில் நாவல் ஆய்வில் ஈடுபடவிருக்கின்ற ஆய்வாளர்கள் எத்தகைய நாவல்களைத் தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறோம் என்பதை அறிந்து நாவலைப் பற்றிய பேச்சுகளை உருவாக்கிடுவதற்குச் சான்றுகளாகப் பின்வரும் கட்டுரைகள் நிச்சயம் உதவும்.

வரலாற்றை மீட்டுருவாக்கிடும் நாவல்கள்:

பொதுவாக ஒரு வரலாறு என்று துல்லியமாகச் சொல்லிட இயலாது; பல்வேறு வரலாறுகள் இருக்கின்றன என்று பின் நவீனத்துவம் கட்டமைத்த வரலாற்றுப் பார்வை கவனத்திற்குரியது. இதுவரை சொல்லப்பட்ட வரலாற்றின் பின்னர் பொதிந்திருக்கிற மதம், சாதி, பாலியல் பேதம், பொருளியல் ஏற்றத்தாழ்வு குறித்து ஆராய்ந்திடும்போது, அதிகாரம் எவ்வாறெல்லாம் கட்டமைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைப் புரிந்துகொள்ள முடியும். பிரதிகளை

நுணுக்கமாக ஆராய்ந்தால் பெரும்பான்மையான மக்கள்மீது, ஆட்சியாளர்கள் எப்படியெல்லாம் அதிகாரம் செலுத்தினர் என்பதன் வெளிப்பாடுதான் வரலாறு. காற்றில் அடையாளமற்று மிதக்கிற விளிம்புநிலையினரின் வலிகள், அவமானங்கள், இறப்புகள் குறித்த பதிவுகள், வரலாற்றில் மிகவும் குறைவு. மன்னர்கள் பற்றிய சம்பவங்கள், விவரிப்புகள்தான் வரலாறு என்ற நம்பிக்கை, பாடப்புத்தகங்கள் மூலம் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. மன்னர்கள் பற்றிய அரசியல் தகவல்கள்தான் வரலாறு என்ற பார்வையில் இருந்து மாறுபட்ட நாவலாசிரியர்கள், கடந்த அறுநூறு ஆண்டுகளில் பதிவான ஆவணங்களில் இருந்து திரட்டிய தகவல்களின் பின்புலத்தில் சாமானியர்களை முன்வைத்து நாவல்களை எழுதிடும் முயற்சிகள், தனித்துவமானவை. ஆங்கிலேயரின் காலனியாதிக்கக் காலகட்டத்திய அரசியல் ஆவணங்கள், இயேசு சபைப் பாதிரியார்களின் கடிதங்கள், ஆங்கிலேய இராணுவ அதிகாரிகள் எழுதிய நினைவுக் குறிப்புகள், கெஜட்டியர்கள், மானுவல்கள் போன்ற சமூக ஆவணங்களில் இடம்பெற்றுள்ள வரலாற்றுத் தகவல்கள், நாவலாக்கத்தில் பெரிதும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. அதேவேளையில், வரலாற்றை மீட்டுருவாக்கிட முயலுகிற நாவல்களில் வரலாறு எவ்வளவு? படைப்பாளரின் சொந்தச் சரக்கு எவ்வளவு? போன்ற கேள்விகள் தோன்றுகின்றன. வரலாற்றை மீட்டுருவாக்கிடும் நாவல்களுக்கும் வரலாற்று நாவல்களுக்கும் இடையில் பெரும் வேறுபாடுகள் உள்ளன.

வரலாற்றை மீட்டுருவாக்கிடும் நாவல்கள் (எ-கா) பிரபஞ்சன் - மானுடம் வெல்லும், வானம் வசப்படும், சு.வெங்கடேசன் - காவல் கோட்டம், பூமணி - அஞ்ஞாடி, நாகரத்தினம் கிருஷ்ணா - கிருஷ்ணப்ப நாயக்கர் கௌமுதி, மு.ராஜேந்திரன் - 1801, சாரு நிவேதிதா - நான்தான் ஓளரங்கலேப், புலியூர் முருகேசன் - ஆலம்கீர் ஓளரங்கசீப், ஜெயமோகன் - வெள்ளை யானை

உலகமயமாக்கலும் நாவல்களும்:

உன்னதமான தொழில்நுட்பம், உயரிய தகவல்தொடர்பு, விரைவான போக்குவரத்து என வெளிப்படையாக முன்னிலைப்படுத்தப்படுகிற உலகமயமாக்கல் புதிய பண்பாட்டுப் போக்குகளை அறிமுகம் செய்கிறது. அது, பொருளாதாரம் மட்டுமின்றி இலக்கியம், பண்பாடு, இயற்கை என அனைத்துத் தளங்களிலும் ஆளுகை செலுத்த முயலுகிறது. உலக மக்களை ஒற்றைக்கூரையின் கீழ் கொண்டுவர முயலுகிற உலகமயமாக்கல், நுகர்பொருள் பண்பாட்டினை வலியுறுத்துகிறது. பொருளை வாங்கு, பயன்படுத்து, ரசனையை மாற்று, தூக்கியெறி, புதிய பொருளை வாங்கு என்ற எண்ணத்தை உருவாக்கிட நுகர்பொருள்

பண்பாடு முயலுகிறது. எல்லாவற்றையும் சந்தைப்படுத்தும் ஒற்றைத்தன்மைப் போக்கு, ஊடகங்கள்மூலம் தொடர்ந்து வலியுறுத்தப்படுகிறது. கார்ப்பரேட்டுகளுக்குச் சார்பாக உருவாக்கப்படும் புதிய பண்பாட்டுத் தளங்களினால், இரண்டாயிரமாண்டுப் பாரம்பரியமான தமிழ் மொழியும் தமிழர் பண்பாடும் சிதைவடைய நேரிடும். பழமையானது நடப்பினுக்குப் பொருத்தமற்றது, தேவையற்றது என உருவாக்கப்படுகிற கருத்தியல்கள், தனித்துவத்தை அழிக்கும் வல்லமையுடையன. காட்சி ஊடகங்கள் வம்புப் பேச்சுகளையும் கேளிக்கைகளையும் மட்டும் முன்னிலைப்படுத்தி, அரசியலற்ற தன்மையை உருவாக்குகின்றன. தனிமனிதனின் சுயமான சிந்தனைக்கு மாற்றாகத் தொலைக்காட்சி மூலம் கார்ப்பரேட்டுகள் உருவாக்கிடும் சிந்தனையை ஏற்கும் உடல்கள் திட்டமிட்டு உருவாக்கப்படுகின்றன. ஸ்மார்ட்போன்களின் திரைகளில் மூழ்குவதுடன் 24 மணிநேர Breaking News காண்கிறவர்களின் அசலான சுயசிந்தனை பாதிப்பிற்குள்ளாகியுள்ளது. உணவு, உடை, இருப்பிடம், ஆன்லைன் வணிகம் என எல்லாவற்றிலும் ஒருவனின் பிரக்ஞையிலிருந்து மொழி பற்றிய உணர்வை அகற்றிவிட்டால், பின்னர் கார்ப்பரேட்டுகளுக்குச் சாதமான உடல்களை உருவாக்குவது எளிதாகிவிடும். குறிப்பாக, பெண்ணுடல்கள் முழுக்கப் போகப்பொருளாகிடும் வகையில் சந்தைக்கானவையாக மாற்றப்படும். இதுவரை சமூகம் பல்லாண்டுகளாக உருவாக்கி வைத்திருக்கும் விழுமியங்களை அழிப்பதன்மூலம் எல்லாம் சந்தைக்கானவையாக மாற்றமடையும். சுருங்கச் சொன்னால், உலகமயமாக்கல் என்ற பதாகையின் பின்னால் அமெரிக்கமயம் ஆளுகை செலுத்தும். உடலால் தமிழனாகவும் மனதினால் அமெரிக்கனாகவும் வாழ்கின்ற உடல்களைத் தயாரிப்பதற்கு இலக்கியமும் பயன்படுத்தப்படுகிறது என்பது கசப்பான உண்மை.

உலகமயமாக்கல் என்ற சொல்லின் பின்னர் புதைந்திருக்கிற அரசியல் பற்றிய ஓர்மையுடன் செயல்படுகிற தமிழ்ப் படைப்பாளர்களின் நாவல்கள் கவனத்திற்குரியன. இலக்கியம் என்பது உன்னதமானது; அரசியலுக்கு அப்பாற்பட்டது; மனதின் ஆழத்தைச் சித்திரிப்பது; எவ்விதமான பிரச்சாரத்திற்கும் இடம் அளிக்காதது; தூய பளிங்கு போன்ற கருத்துகள் ஆளுகை செலுத்துகிற நவீனத் தமிழிலக்கியச் சூழலில் இளம் நாவலாசிரியர்கள் மாறுபட்டுச் செயல்படுகின்றனர். புனைவிலக்கியத் தளத்தில் வாழ்க்கையைப் பதிவாக்கிட முயலுகிற நவீனப் படைப்பாளிகள் குடும்பம், கிராமம், காதல் எனக் குறுகிய வட்டத்திலிருந்து விலகித் தமிழரின் வாழ்க்கை இன்று எதிர்கொண்டுள்ள சவால்களைப் படைப்பாக்கிட முயலுகின்றனர். ஒவ்வொரு செயலுக்கும் பின்னர் அரசியல் பொதிந்துள்ளதை

அவதானிக்கிற இன்றைய நாவலாசிரியர்களின் நாவல்கள் சமூக விமர்சனமாக வெளிப்பட்டுள்ளன. இன்று தமிழர்களின் வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகளைப் படைப்பாக்கும்போது, உலகமயமாக்கல் பற்றிப் பதிவாக்குவது தவிர்க்கவியலாதது.

உலகமயமாக்கலும் நாவல்களும்: (எ-கா) சரவணன் சந்திரன் - ஐந்து முதலைகளின் கதை, விநாயக முருகன் - ராஜீவ் காந்தி சாலை, ஆர்.வெங்கடேஷ் - இடைவேளை, லக்ஷ்மி சரவணக் குமார் - உப்பு நாய்கள், எம்.கோபாலகிருஷ்ணன் - மணல் கடிகை, செல்லமுத்து குப்புசாமி - இரவல் காதலி, நட்சத்திரவாசிகள் - கார்த்திக் பாலசுப்பிரமணியன்

புலம்பெயர்ந்தோர் நாவல்கள்: பதினெட்டு, பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டுகளில் சொந்த மண்ணில் நாயைவிடக் கேவலமாக நடத்தப்படுவதைவிட, கங்காணிகளின் பேச்சுகளை நம்பி, தமிழ்நாட்டில் இருந்து ஏதோவொரு நாட்டுக்குக் கப்பலேறிய தமிழர்கள், அங்கே கடினமான வேலைகளில் ஈடுபடுத்தப்பட்டனர். காடுகளை அழித்தல், காப்பி, தேயிலை, ரப்பர் எஸ்டேட் உருவாக்குதல், சாலைகள் போடுதல், கட்டடங்கள் கட்டுதல் போன்ற வேலைகளில் அடிமைகளைப் போல நடத்தப்பட்டனர். ஆங்கிலேயரின் ஆட்சிக்காலத்தில் உலகமெங்கும் கூலிகளாகப் புலம்பெயர்ந்த தமிழர்கள் எதிர்கொண்ட துயரங்கள், இன்றளவும் காற்றில் மிதக்கின்றன. இந்தியாவில் வாழ்ந்த பல்வேறு மொழிகள் பேசுகிறவர்களில் தமிழர்கள் கூட்டம்கூட்டமாகக் கிளம்பிக் கூலி வேலைக்குப் போனதற்குக் காரணம் வெறுமனே வறுமை மட்டுமல்ல; சாதிய இழிவின் அடையாளத்தைத் தொலைதூரப் பிரதேசத்திற்குச் செல்வதன்மூலம் மறந்துவிடலாம் என்ற நம்பிக்கையும் முக்கியக் காரணம். தமிழகத்தில் நடைபெற்ற புலம்பெயர்வுகளைப் பிரிட்டிஷ், பிரெஞ்சுக் காலனியாதிக்க காலப் புலம்பெயர்வு, நாட்டு விடுதலைக்குப் பின்னர் புலம்பெயர்வு என இரண்டாகப் பகுத்து ஆராய வேண்டும்.

புலம்பெயர்தல் என்பது தாயகத்தை மறுவிளக்கம் செய்ய அடிப்படையாக விளங்குகிறது. ஒவ்வொருவருக்குள்ளும் இயல்பாகப் பொதிந்துள்ள இழந்தது குறித்த ஏக்கம், புலம்பெயரும் இடத்தில் ஒப்பீட்டு மனநிலையை உருவாக்குகிறது. நடப்பில் தான் வாழநேர்ந்திடும் சமுதாயத்துடனும் பண்பாட்டுச் சூழலுடனும் ஒருவருக்குள்ள உறவுக்கூறுகளை ஆராய்வதன் மூலம் கடந்த காலத்தினுக்கும் நிகழ்காலத்தினுக்குமிடையே தொடர்பு ஏற்படுகிறது. ஒப்பீடு மூலம் எல்லாவற்றிலும் பூர்வீக நாடு, புகலிட நாடு என்ற முரணில் பண்பாட்டு வேறுபாடுகளை அடையாளப்படுத்துதல் நடைபெறுகிறது.

புலம்பெயர்தல் சூழலில் புகலிட நாட்டில் எதிர்கொண்ட புதிய பழக்கவழக்கங்கள் ஒவ்வொருக்குள்ளும் அழுத்தமான பாதிப்புகளை ஏற்படுத்துகின்றன. பொதுவாக, புலம்பெயர்ந்த நாட்டுச்சூழல் ஒத்துப்போகாத மனநிலையும், பூர்விகநாடு குறித்த ஏக்க மனநிலையும் புலம்பெயர்ந்தோரிடம் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றன. குடும்ப உறவுகள், பாலுறவு, ஆண்-பெண் உறவு, தட்பவெப்பநிலை, மொழி, உணவு போன்றவற்றில் ஏற்படும் புதிய அனுபவங்கள் அன்றாட வாழ்க்கையில் சிக்கலை ஏற்படுத்துகின்றன. புகலிடத்தில் சுய அடையாளம் என்பது தாய்நாட்டைச் சார்ந்திருக்கும் நிலையில், அடையாளச் சிக்கல் தோன்றுகிறது. புலம்பெயர்ந்தோர் குடும்பத்தினரைப் பிரிந்து அயல்நாட்டில் அனுபவிக்கிற தனிமையும், புலம்பெயர்ந்தோரின் நெருங்கிய உறவினர் பிரிவினால் வருந்துகிற துயரமும் முடிவற்றவை .

புலம்பெயர்ந்த நாட்டின் அரசியல், மொழி, சமூக வாழ்க்கைமுறை, அரசியல் சூழல் காரணமாகப் புலம்பெயர்ந்தோர் இரண்டாமிடம் பெறுகின்றனர். பூர்வீகமான நிலத்தைப் பிரிந்த ஏக்கத்திலிருந்து விடுபடவும், மொழி வழிச் சிறுபான்மையினராக அடையாளப்படுத்தப்படும் சூழலில் தாய்மொழியைப் பேசும்படி, பண்பாட்டுக் கூறுகளை அமல்படுத்தவும் இலக்கியப் படைப்புகள் அடிப்படையானவை. புலம்பெயர்ந்தோர் தமது அனுபவங்களைப் பதிவாக்கிடுதல், புலம்பெயர்ந்தோர் பற்றிய தகவல்களைத் தொகுத்து எழுதுதல் எனப் புலம்பெயர்ந்தோர் பற்றிய படைப்புகளைப் பகுக்கலாம். புலம்பெயர்ந்த தமிழர்களின் பெருங்கதையாடலை விவரிக்க ஒப்பீட்டளவில் நாவல் வடிவம் பொருத்தமானது. ஒருகாலகட்டத்தில் நடைபெற்ற சம்பவங்களைத் தேர்ந்தெடுத்துப் புனைவுடன் விவரிக்கும் மொழியானது வாசிப்பில் நெருக்கத்தைத் தருகிறது. புலம்பெயர்ந்த இடத்திற்கு வளமான வாழ்க்கை என்ற கனவுடன் சென்ற தமிழர்கள் சாதி, கோயில், சடங்குகள் எனப் பழமையைப் போற்றினர். வைதிக சநாதன சமயம் புலம்பெயர்ந்த இடத்திலும் ஆதிக்கம் செலுத்தியது வரலாற்றின் விநோதம்தான்.

தமிழர்களின் புலம்பெயர்தலைப் பொருத்தவரையில் கடந்த இரு நூற்றாண்டுகளுக்கும் கூடுதலான காலகட்டத்தில் காலனிய ஆட்சியில் புலம்பெயர்ந்தவர்கள் ஒருபிரிவில் அடங்குகின்றனர். ஈழத் தமிழர் இன விடுதலைப் போராட்டத்தினால் இலங்கைத் தீவில் நிலவிய அரசியல் நெருக்கடி காரணமாகப் புலம்பெயர்ந்தவர்கள் இன்னொரு பிரிவில் அடங்குவர். இந்திய விடுதலைக்குப் பின்னர் வெளிநாடுகளில் வேலை தேடிப்

புலம்பெயர்ந்தவர்கள் கணிசமானவர்கள். இந்திய நிலப்பரப்பிற்குள் தொழில், பணி காரணமாக வாழவேண்டிய சூழலில் மொழிரீதியில் அந்நியமான மனநிலை ஏற்படுகிறது. இதுவும் ஒருவகையில் புலம்பெயர்தல்தான்.

புலம்பெயர்ந்தோர் நாவல்கள் (எ-கா) ப.சிங்காரம் - கடலுக்கு அப்பால், புயலிலே ஒரு தோணி, மீரான் மைதீன் - அஜ்னபி, சண்முகம் - சயாம் மரண ரயில், கரன் கார்க்கி - மரப் பாலம், பிரியா விஜயராகவன் - அற்றவைகளால் நிரம்பியவள், தமிழ் மகன் - வன சாட்சி, மாத்தளை சோமு - கண்டிச் சீமை, சபராணி அய்யுபு - சாரா

எதிர்காலத்தில் நாவல் ஆய்வுகள் காத்திரமான ஆய்வுக்களத்தில் இயங்கிட பின்வரும் செயல்பாடுகள் அவசியமானவை:

- தமிழ் நாவல்களில் கிராம வாழ்க்கை போன்ற பொதுவான தலைப்புகளைத் தவிர்த்தல்.
- சரியான ஆய்வுத் தலைப்பைத் தேர்ந்தெடுத்தல்
- ஆய்வுச் சிக்கலைத் தீர்மானித்தல்
- ஆய்வுக்கருதுகோளை முறையாகத் திட்டமிடல்
- ஆய்வுக்கேற்ற கோட்பாடுகளைக் கண்டறிதல்
- ஆய்வுக்கான முதன்மைச் சான்றுகளையும் துணைமைச் சான்றுகளையும் சேகரித்தல்
- முன்னோடியாக ஆய்விதழ்களில் வெளியாகியுள்ள ஆய்வுக் கட்டுரைகளை மேற்கோள்களாகக் காட்டுதல்.
- ஆய்வு எழுதுதலில் சரியான இலக்கியக் கொள்கையைப் பயன்படுத்துதல்
- கோட்பாடுகளைப் பொருத்தி ஆய்வு மேற்கொள்ளுதல்; ஆய்வு எழுதுதல்
- சமூகப் பின்புலத்தில் நாவல் ஆய்வு பெறுமிடத்தைக் கண்டறிதல்
- ஆய்வு மூலமான நாவல்களின் கதையாடல்களில் பொதிந்திருக்கிற அரசியலையும் சமூகத்தையும் அறிதல்
- தமிழாய்வு தமிழ்ச் சமூகத்துடனும் தமிழர் பண்பாட்டுடனும் தொடர்புடையது என்ற ஓர்மையுடன் ஆய்வில் ஈடுபடுதல்
- இரண்டாயிரமாண்டுத் தமிழிலக்கிய தொடர்ச்சியாக விளங்குகின்ற சமகாலத் தமிழரின் வாழ்க்கை பற்றிய பதிவுகளாக நாவல்கள் விளங்குகின்றன என்ற புரிதல் அவசியம்.

கட்டுரையாளர் :எழுத்தாளர்

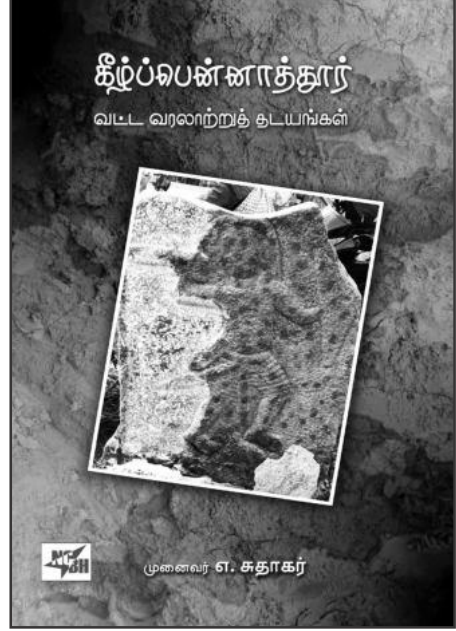

49வது சென்னை புத்தகக் காட்சியில்
நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனத்தின்
புதிய வெளியீடுகள்

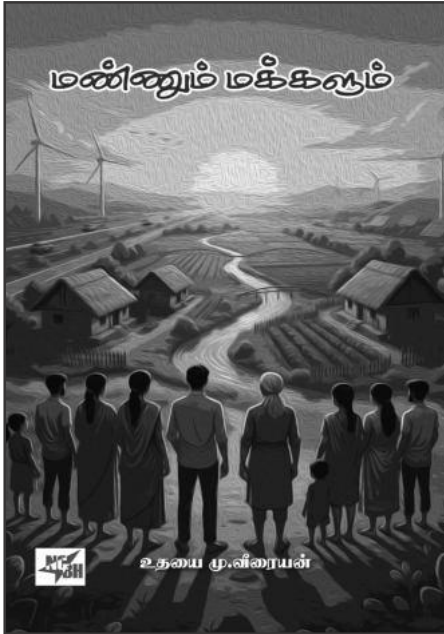
அரங்கு எண்:
என்சிபிஎச்
F7

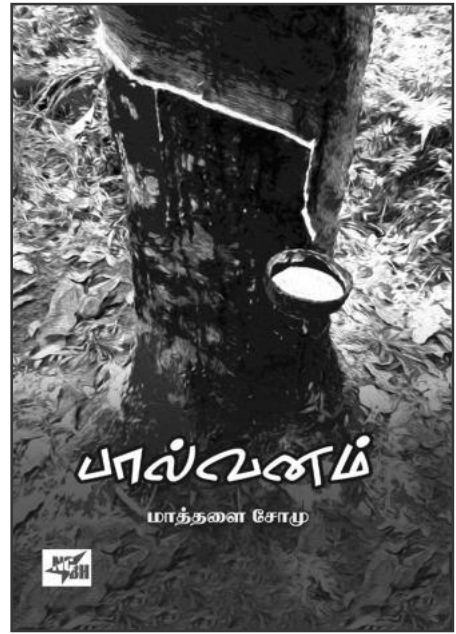
₹ 110/-

₹ 220/-

₹ 160/-

₹ 125/-

நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.,

41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட், அம்பத்தூர், சென்னை - 600 050.

☎: 044-26251968, 26258410 Email: info@ncbh.in | www.ncbhpublisher.in

ஜவ்வாது மலைவாழ் பழங்குடிகளும் தொல்லியல் தடயங்களும்

முனைவர் ரே.கோவிந்தராஜ்
எழுதிய நூல்களின் அறிமுகம்

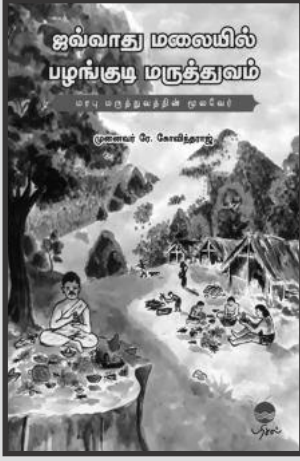
தமிழகத்தில் 37 பழங்குடிகள் இருக்கின்றனர். அவர்கள் மேற்குத் தொடர்ச்சி மலை, கிழக்குத் தொடர்ச்சி மலை, சமவெளி ஆகிய பகுதிகளில் வாழ்ந்து வருகின்றனர். கிழக்குத் தொடர்ச்சி மலைகளில் வாழ்ந்து வருகிற தமிழகப் பழங்குடிகளில் ஏறக்குறைய பாதி அளவு எண்ணிக்கையில் மலையாளிப் பழங்குடிகள் வாழ்ந்து வருகின்றனர். அதனால், மலையாளிப் பழங்குடிகளைப் பற்றி அறிந்துகொள்வது தனித்த கவனம் பெறுகிறது. ஜவ்வாது மலையில் வாழ்ந்துவருகின்ற மலையாளிப் பழங்குடிகளைப் பற்றி முனைவர் ரே.கோவிந்தராஜ் நிறைய நூல்களையும் கட்டுரைகளையும் எழுதிவருகிறார்.

பழங்குடிகளைப் பற்றி அறிவதற்கு ஆய்வாளர்கள் களத்திற்குச் சென்று ஆய்வு செய்ய வேண்டும். முனைவர் ரே.கோவிந்தராஜ் ஆய்வாளர் களத்திலேயே வாழ்ந்தவர், வாழ்கிறவர். இவர் ஜவ்வாது மலையாளிப் பழங்குடியில் பிறந்தவர். ஜவ்வாது மலையில் வாழும் மலையாளிப் பழங்குடிகளைப் பற்றி அறிவதில் இவரது நூல்கள் முதல்நிலை பெறுகின்றன. இங்கே இவரது நான்கு நூல்களின் அறிமுகத்தைப் பார்க்கலாம்.

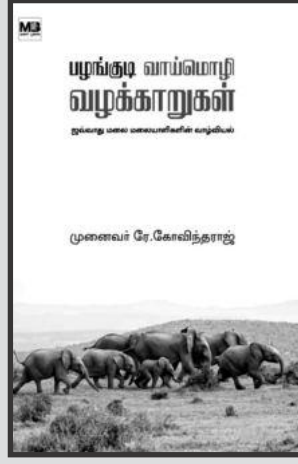
1. ஜவ்வாது மலையில் தொல்லியல் தடயங்கள் என்கிற நூல் 2024ஆம் ஆண்டு வெளிவந்தது. இதில் நூலாசிரியரின் பேட்டியில் உள்ள கருத்துகளை முதலில் பார்ப்போம். கிழக்குத் தொடர்ச்சி மலையில் வாழும் பழங்குடிகள் அனைவரும் மலையாளிகள் என்று அழைக்கப்படுகின்றனர். மலையை ஆள்பவர்கள் மலையாளிகள் என்பதன் அடிப்படையில் இப்பெயர்

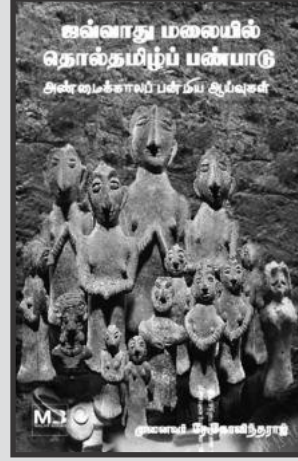
அ.கா.ஈஸ்வரன்

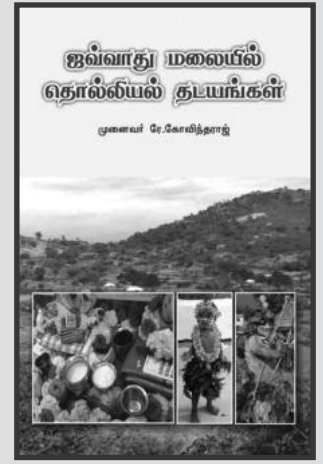
ஜவ்வாது மலையில்
பழங்குடி மருத்துவம்
(விலை-ரூ.150/-)

பழங்குடி வாய்மொழி
வழக்காறுகள்
(விலை-ரூ200/-)

ஜவ்வாது மலையில்
தொல்தமிழ்ப் பண்பாடு
(விலை-ரூ.160/-)

ஜவ்வாது மலையில்
தொல்லியல் தடயங்கள்
(விலை-ரூ.80/-)

வெளியீடு: பரிசல் புத்தக நிலையம், 9382853646- 882576700

வந்ததாகக் கூறப்படுகிறது. இந்த ஜவ்வாது மலை திருவண்ணாமலை, திருப்பத்தூர், வேலூர் ஆகிய மூன்று மாவட்டங்களை உள்ளடக்கிய பகுதியாக இருக்கிறது. 2360 அடி முதல் 3855 அடிவரை கடல் மட்டத்திலிருந்து உயர்ந்து இம் மலை காணப்படுகிறது. இங்கே இரண்டு இலட்சத்துக்கு மேல் மக்கள் வாழ்கின்றனர். ஜவ்வாது மலையாளிகள் வடக்கத்தியர், தெற்கத்தியர் என்கிற இரண்டு உட்பிரிவுகளைக் கொண்டுள்ளனர். இருவர்களுக்கும் இடையில் திருமணங்கள் செய்து கொள்வதில்லை. இம் மக்கள் ஜவ்வாது மலையில் சுமார் 250 க்கும் அதிகமான கிராமங்களில் வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

சங்க இலக்கியத் தொகுப்பின் போது சமஸ்கிருதமயமாதல், வைதீகமயமாதல் ஏற்பட்டது போலவே, தமிழகத்தில் உள்ள பழங்குடி தோற்றத்திலும் வைதீகமயமாதல் காணப்படுகிறது. இதற்கு ஜவ்வாது மலையும் விதிவிலக்கன்று. மகாபாரதக் கதையோடும் இராமாயணக் கதையோடும் இணைத்துக் கூறப்பட்டுள்ளது. இந்தப் போக்கு எந்தக் காலக்கட்டத்தில், யாரால் செய்யப்பட்டது என்பதை ஆய்வு செய்ய வேண்டும். இந்தப் பழங்குடிகளிடம் மட்டுமல்லாது, அனைத்துப் பழங்குடிகளிலும் இந்த நிலை காணப்படுகிறது.

ஜவ்வாது பழங்குடியினரின் மரபுவழி பெண் கடவுளானது திக்கியம்மன், நாச்சியம்மன், காளியம்மன் போன்ற பெயர்களில் காணப்படுகிறது. வேடியப்பன், வேந்தியப்பன் போன்ற ஆண் கடவுள்களும் இருக்கின்றனர். தைமாதப்

பொங்கல் விழாவை இன்றும் சிறப்பாகக் கொண்டாடுகின்றனர். வேட்டையாடுதலும் கூத்தாடுதலும் இவர்களது தொடக்கக்காலத் தொழில்களாக இருப்பதை அறிய முடிகிறது. அன்றைய மக்கள் பன்றியினை உண்டதாகச் சங்க இலக்கியங்களில் குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன. ஜவ்வாது மலையாளிகள் திருமண நாள் அன்று பன்றியினைச் சமைத்து அனைவருக்கும் பரிமாறுகின்றனர். வழிபாடுகளிலும் பன்றிக் கறி பயன்படுத்தப்படுகிறது.

உறவு முறைக்குள் திருமணங்களும் காதல் திருமணங்களும் நடைபெறுகின்றன. காதல் ஏற்றுக் கொள்ளப்படாத நிலையில் உடன்போக்கு சென்று திருமணம் செய்து கொள்ளுதலும் காணப்படுகிறது. திருமணத்தின் போது மாப்பிள்ளை வீட்டார் பெண் வீட்டிற்குப் பரியப் பொருள் கொடுக்கப்படுகிறது. மணமகன் மணமகளுக்குத் தாலி கட்டும் போது மணமகள் மடியில் நீளமான வாள் வைக்கப்படுகிறது. இந்த வாள் வீரத்தையும் வேட்டையாடுதலையும் குறிப்பதாகக் கொள்ளலாம். இந்த இடத்தில் நூலாசிரியர் முதன்மையான குறிப்பொன்றைப் பதிவு செய்துள்ளார். வனச்சட்டத்திற்கு முன்பு காடுகளில் பழங்குடிகள் வாழும் போது காடுகள் பாதுகாப்பாக இருந்ததையும், வனச்சட்டத்துக்குப் பிறகு ஜவ்வாது மலையில் 90% சந்தன மரங்கள் அழிக்கப்பட்டுள்ளதையும் குறிப்பிட்டுள்ளார். மேலும் பேட்டியில், மலைப்பகுதியில் உள்ள பட்டா நிலங்களைச் சமவெளி மக்களுக்கு விற்க, வாங்க நிரந்தரத்தைக் கொண்டு வரவேண்டும் என்கிற கோரிக்கையினை வைத்துள்ளார்.

வனச்சட்டங்கள் பழங்குடிகளின் வாழ்க்கை முறைகளை மாற்றிவிட்டன. இந்நிலையில், இந்தக் கோரிக்கையாவது நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்.

பத்துப்பாட்டு நூல்களில் ஒன்றான மலைபடுகடாம் என்கிற நூலில் நரவமலை குறிக்கப்படுகிறது. இந்த நரவமலை என்பது இன்றைய ஜவ்வாது மலை என்பதை, இந்த மலையில் காணப்படும் கல்வெட்டுகளால் அறியமுடிகிறது. ஜவ்வாது மலை பழங்குடிகளின் தடங்களாக மட்டுமல்லாது, தமிழர்களின் தொல்லியல் தடங்களாகவும் காணப்படுவதை இவரது நூல்களின் மூலம் அறிய முடிகிறது. பழங்குடிகளைப் பற்றிய ஆய்வுக்கும் தொல்லியல் ஆய்வுக்கும் களமாக நரவமலை என்கிற ஜவ்வாது மலை இருக்கிறது.

புதிய கற்காலக் கருவிகள் இந்த ஜவ்வாது மலையில் காணப்படுகின்றன. தமிழகத்தில் **புதிய கற்காலம்** கி.மு.3000 இருந்து கி.மு.1000 வரை நிலவியதாக அறிஞர்கள் கருதுகின்றனர். புதிய கற்காலக் கருவிகளில் இருந்து நாயக்கர் காலம் வரையிலான தொல்லியல் தடயங்கள் இந்த ஜவ்வாது மலையில் பதிந்திருக்கின்றன. இதனால் தான் இந்த மலைப் பழங்குடிகளின் வாழ்வியல் மட்டுமின்றி, தொல்லியல் தடயங்களும் சிறப்பிடம் பெறுகின்றன. ஜவ்வாது மலைப் பகுதிகளான திருப்பத்தூர், திருவண்ணாமலை, வேலூர் ஆகிய இடங்களில் புதிய கற்காலக் கருவிகள் கிடைத்துள்ளன. இந்தப் புதிய கற்காலக் கருவிகள் மாரியம்மன், பிள்ளையார் என்கிற பெயர்களில் வழிபடும் கடவுள்களாக மாற்றப்பட்டுக் கோவில்களில் வைக்கப்பட்டுள்ளன. புதிய கற்காலக் கருவிகளை உருவாக்கும் தொழிற்கூடம் ஒன்று புங்கம்பட்டு நாடு அடுத்த கீழானூர் கிராமத்தில் நாச்சியம்மன் கோவிலுக்குக் கிழக்குத் திசையில் அமைந்திருக்கின்றது.

தமிழகத்தில் **பெருங்கற்காலப் பண்பாடு** கி.மு.1000 முதல் கி.பி.200 வரையிலான காலமாக அறிஞர்கள் கருதுகின்றனர். இந்தக் காலக்கட்டத்தில் கற்களுக்குப் பதிலாக இரும்பைப் பயன்படுத்தத் தொடங்கி உள்ளனர். இந்தக் காலத்தில் இறந்தவர்களின் நினைவாக வைத்திடும் கற்பதுக்கை, கற்கிடை, கற்குறை, பரவல் உயர் பதுக்கை, தொப்பிக்கல், குடைக்கல், நெடுநிலை நடுகல் போன்ற வகைகளாகச் செய்து வைத்தனர். இந்தப் பெருங்கற்காலச் சின்னங்கள் கீழ்செப்பிலி, ஜமுனாமரத்தூர் வட்டம் புலியூர், வால்பாறை மற்றும் அதன் அடிவாரப் பகுதியான ஜொனை மடுவு, புதூர் நாடு அடுத்த கோம்பை

ஆகிய இடங்களில் காணப்படுகிறது. கோம்பை கிராமத்தின் மேற்குப் பகுதியில் ஐம்பதுக்கு மேற்பட்ட கந்திட்டைகள் காணப்படுகின்றன.

குத்துக்கல் இம் மலையின் நம்மியம்பட்டு கிராமத்தின் வடதிசையில் அமைந்துள்ள காளியம்மன் வழிபாட்டுத் தளத்தில் காணப்படுகிறது. இக்கற்களின் உயரம் 10 அடியாகவும் அகலம் ஐந்து அடியாகவும் இருக்கிறது.

கல்வட்டம் இம் மலைப்பகுதியான புங்கம்பட்டு நாடு கல்லாவூர் கிராமத்தில் சின்னவட்டானூர் சலையின் கிழக்குப் பகுதியில் சின்ன அனுமன் வயல் பகுதியில் காணப்படுகிறது. நம்மியம்பட்டுக் கிராமத்தில் உள்ள காளியம்மன் வழிபாட்டுத் தளத்தில் ஏராளமான கல்வட்டங்கள் காணப்படுகின்றன. மேலும் இந்த இடத்தில் நாயக்கர் காலத்து நடுகற்கள் மேல்பட்டு, புளியங்குப்பம், கீழ்காணாவூர் ஆகிய இடங்களில் காணப்படுகின்றன.

பாறை ஓவியங்கள் இம் மலைப் பகுதியில் உள்ள பட்டறைக்காடு என்னும் கிராமத்தின் வடதிசையில் ஓடும் ஆற்றுக்கு அருகிலுள்ள பாறைகளில் கோட்டோவியங்கள் காணப்படுகின்றன. இங்கு இரண்டு குகைத்தளங்களிலும் ஐந்துக்கும் மேற்பட்ட ஓவியங்கள் இருப்பது இந்து (22-01-2022) நாளிதழில் செய்தியாக வெளிவந்துள்ளது. இம் மலைப் பகுதியில் நடுகற்களும் கல்வெட்டுகளும் கிடைத்துள்ளன. இக்கல்வெட்டுகளில் பத்துப்பாட்டில் ஒன்றான மலைப்படுகடாம் நூலில் கூறப்பட்ட நவிரமலை என்கிற பெயர் இங்கு கிடைத்த கல்வெட்டுகளிலும் காணப்படுகிறது. இந்த ஜவ்வாது மலையின் பழைய பெயர் நவிரமலை என்பது இதன் மூலம் உறுதியாவதுடன் மலைபடுகடாம் நூலில் குறிப்பிடப்படும் நவிரமலை என்பது இந்த ஜவ்வாது மலையே என்பதும் உறுதிப்படுத்தப்படுகிறது.

இம்மலையின் ஜமுனாமரத்தூரை அடுத்த கோவிலூர் என்னும் இடத்தில் **நடுகல் கல்வெட்டு** காணப்படுகிறது. கூட்டாத்தூர், மேல்பட்டு, நெல்லிவாசல், சின்னாள்சிலை ஆகிய இடங்களில் நடுகற்கள் கிடைத்துள்ளன. ஜவ்வாது மலை பழங்குடிகளின் வாழ்வியலை மட்டுமல்லாது, சங்க காலம் முதலான தொல்லியல் தடங்கள் காணப்படுவதில் இந்த மலையின் சிறப்பு அடங்கியிருக்கிறது.

2. ஜவ்வாது மலையில் தொல்தமிழ்ப் பண்பாடு என்கிற நூல் 2023 செப்டம்பர் மாதம் வெளிவந்தது. இந்த நூலில் ஆறு அத்தியாயங்கள்

காணப்படுகின்றன. அவை: 1. ஜவ்வாது மலையில் தொல்லியல் தடங்கள், 2. கீழூர் குடியின் சமூக மரபு, 3. கார்த்திகை விளக்கீடு, 4. தொல்வடிவ வேளாண்மை, 5. புழங்கு பொருட்கள், 6. மூலிகை மருத்துவமும் மந்திரம் போடுதலும். ஜவ்வாது மலையோடு பிரிக்க முடியாத தொல்லியல் தடயங்களைப் பற்றித் தகவல்கள் காணப்படுகின்றன. இம் மலையின் தொல்லியல் தடயங்கள் புதிய கற்காலத்தில் இருந்து தொடங்குகின்றன. புதிய கற்காலத்திய கற்களைச் செதுக்கிய தொழிற்கூடங்கள் கீழூர் கிராமத்தில் நாச்சியம்மன் கோவிலுக்குக் கிழக்குத் திசையில் அமைந்திருக்கின்றன. இவை மட்டுமல்லாது, பெருங்கற்கால அமைப்புகளான கற்பதுக்கை, கந்திட்டை, தொப்பிக்கல், நெடுநிலை நடுகல் எனப் பல காணப்படுகின்றன. இவை மட்டுமல்லாது, பாறை ஓவியங்களும் இருக்கின்றன.

எழுத்துகளைக் கொண்ட நடுகற்களும் காணப்படுகின்றன. இந்த நடுகற்கள் பல்லவர், நாயக்கர் காலம் வரை நீடித்த வரலாற்றைக் கொண்டுள்ளன. சங்க கால மக்கள் நடுகல்லைக் கடவுளாக வழிபட்டதைப் போலவே இந்த ஜவ்வாது மலையிலும் நடுகற்கள் வழிபடப்படுகின்றன. வனச்சட்டம் மூலம் வேட்டையாடுதல் தடைசெய்வதற்கு முன்பு, இப் பழங்குடியினர் வேட்டையாடி உணவைச் சேகரித்தனர். இப்போது அதன் நினைவாக ஆடு, பன்றி ஆகிய வளர்ப்பு விலங்குகளைப் பலியிட்டு வணங்குகின்றனர். இம் மலைவாழ் மக்களிடம் பன்றி முதன்மையான பங்கு வகிக்கிறது. பிறப்பு முதல் இறப்பு வரையிலான அனைத்துச் சடங்குகளிலும் பன்றி இறைச்சியை உணவாகக் கொள்கின்றனர். அதற்காகவே ஒவ்வொரு வீட்டிலும் பன்றி வளர்ப்பதற்கென்று பன்றிப் பட்டி இருக்கிறது. வேட்டைச்சாமியைக் குலதெய்வமாக வழிபடுகின்றனர்.

இந்நூலாசிரியர் தொல்லியல் தடங்களை மட்டும் ஆய்வு செய்யாது, தற்போது அங்கே வாழ்ந்து வருகிற மக்களுடன் பேசி பல்வேறு தகவல்களைச் சேகரித்துள்ளார். அந்தத் தகவல்களை அளித்த தகவலாளர்களின் பெயர்களோடு அவற்றைப் பதிவு செய்துள்ளார்.

சங்க கால மக்களிடம் காணப்பட்ட கார்த்திகை விளக்கீடு, ஜவ்வாது மலை பழங்குடிகளிடம் இன்றும் தொடர்ந்து காணப்படுகிறது. கார்த்திகைத் தீபத்திற்கு மூன்று நாட்களுக்கு முன்பே வீட்டுச் சுவர்களுக்குச் சுண்ணாம்பு அடிக்கின்றனர். வீட்டின் உட்பகுதிகளில் மாட்டுச்சாணத்தைத் தண்ணீரில் கரைத்துப் பூசுகின்றனர். உலகமயமாதல், அரசின் தலையீடு போன்றவற்றினால் இத்தகைய நிலைமை தற்போது மாறிவருகிறது. இந்த மாற்றங்கள்

இயற்கையாகவும் செயற்கையாகவும் நிகழ்கின்றன.

ஜவ்வாது மலை பழங்குடியினர் காட்டெரிப்பு என்கிற பழமையான வேளாண்மை முறையினைக் கடைப்பிடிக்கின்றனர். சாமை, கோரை, கேழ்வரகு, துவரை போன்றவற்றைப் பயிரிடுகின்றனர். போக்குவரத்து போன்ற நவீன வசதிகள் வருவதற்குச் சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வரை **பண்ட மாற்று முறை** இருந்தது. புழங்கு பொருட்கள் என்கிற ஒரு தனி அத்தியாயத்தில் அம்மக்கள் பயன்படுத்துகிற பொருட்களைப் பற்றி இந்நூலாசிரியர் எழுதியுள்ளார். மூங்கிலாலான, பிற மரங்களாலான, மண்ணாலான, இரும்பாலான புழங்கு பொருட்களைப் பற்றி விரிவாக எழுதியுள்ளார்.

ஜவ்வாது மலையில் தொல்தமிழ்ப் பண்பாடு என்கிற நூலின் இறுதி அத்தியாயம் மூலிகை மருத்துவத்தைப் பற்றிப் பேசுகிறது. மலையில் வாழும் மக்களுக்கு நவீன மருத்துவ வசதிகள் உடனடியாகக் கிடைக்காத காரணத்தால், பழங்குடி மக்கள் பழைய மூலிகை மருத்துவத்தை இன்றும் மறக்காது தொடர்ந்து பின்பற்றுகின்றனர். மருத்துவத்தில் மூலிகையோடு மந்திரத்தைச் சொல்கின்றனர். இம்மக்கள் பயன்படுத்துகிற மூலிகைகளை அறுபதாக நூலாசிரியர் பட்டியலிடுகிறார். பழங்குடிகளிடம் மூலிகை மருத்துவத்தோடு மந்திரம் இணைந்தே காணப்படுகிறது. அம் மந்திரங்கள் நன்மை செய்யக் கூடியவையாகவும் தீமை செய்யக் கூடியவையாகவும் இருக்கின்றன. பேய் ஓட்டுதல், கண்ணேறு கழித்தல், ஏவல் பில்லி சூனியம் நீக்குதல் போன்றவற்றுக்கும் மந்திரங்கள் இருக்கின்றன. தங்களைத் தீய சக்திகளில் இருந்து காப்பாற்றுவதற்குத் தாயத்து கட்டும் வழக்கமும் காணப்படுகிறது. பாம்பு, மலைத்தேனி, தேள், குளவி, பூரான், சிலந்தி போன்றவற்றினால் ஏற்படும் தீங்குக்கு மருந்துகளும் மந்திரங்களும் இருக்கின்றன.

3. ஜவ்வாது மலையில் பழங்குடி மருத்துவம்

என்கிற நூல் மரபு மருத்துவத்தின் மூல வேர் என்கிற விளக்கத்துடன் காணப்படுகிறது. இந்த நூல் 2022ஆம் ஆண்டு வெளிவந்தது. இந்த நூலில் ஆசிரியர் பண்பாட்டுப் புவியியல், உணவுப் பண்பாடு, பழங்குடி மருத்துவம் ஆகியவற்றை உள்ளடக்கி எழுதியுள்ளார். ஜவ்வாது மலையின் புவியியல் அமைப்பு சந்தன மரங்கள் விளைவதற்கு ஏதுவாக இருக்கிறது. ஆசியக் கண்டத்தில் அதிகமான சந்தன மரங்கள் விளையும் பகுதியாக ஜவ்வாது மலை இருந்து வருவதை இந்நூலாசிரியர் குறிப்பிடுகிறார். இயற்கையாகவே சந்தன மரங்கள் வளர்வதற்கான தட்பவெப்பம் நிறைந்த பகுதியாக இம்மலை உள்ளது. சந்தன மரத்தில்

இருந்து உருவாக்கப்படும் சந்தன திரவியத்தைக் கொண்டு ஜவ்வாது என்கிற பெயர் இம் மலைக்கு வந்திருக்கலாம் என்று கருதப்படுகிறது.

ஜவ்வாது மலை மக்கள் இயற்கையாகக் கிடைக்கும் பொருட்களில் இருந்து மருத்துவப் பொருட்களைப் பெறுகின்றனர். மணத்தக்காளி, முருங்கைக்கீரை முதலாகவும் சித்திரமூல வேர், மிளவாண்ட வேர் இடையாகவும் சுக்கு, தேன் இறுதியாகவும் கொண்ட அறுபது பொருட்களை மருந்தாகப் பயன்படுத்துகின்றனர். மகப்பேறு, விஷக்கடி, விலங்குக் கடி, உடல் நோய், வெட்டுக் காயம், சொறிசிரங்கு ஆகியவற்றுக்கு மருத்துவம் பார்க்கின்றனர், மேலும் விலங்குகளின் நோய்க்கும் மருத்துவம் அறிந்துள்ளனர்.

4. பழங்குடி வாய்மொழி வழக்காறுகள் என்கிற நூல் 2023ஆம் ஆண்டில் வெளிவந்தது. பாடல்கள், பழமொழிகள், விடுகதைகள், கதைகள், வழக்குச் சொற்கள் என இந்த நூல் ஐந்து பகுதிகளாக இருக்கிறது. மார்கழி மாதத்தில் கம்பளிப் பூச்சிகள் தோன்றி பயிர்களைத் தின்று அழிக்கும். இந்தக் கம்பளிப் பூச்சியினை அழிக்கும் தன்மை நிலவுக்கு இருப்பதாக இம்மக்கள் நம்புகின்றனர். அதனால் தை மாதப் பெளர்ணமி அன்று நிலவை நோக்கிப் பாடுகின்றனர். நிலவை ஆணாகப் பாவித்து நிலாசன் என்று குறிப்பிட்டு பாடுகின்றனர்.

நிலாவே நிலாவே அல்லாறும் வந்தாங்கா

எங்க நிலாசனைக் காணோமே எங்க நிலாசன் வந்தாலே

என்னென்ன சொல்லிடு பச்சால அரிசியாம்

பலவரிசி கும்மாவாம் கும்மாங் கும்மாங் கூட்டி

கும்மாஞ்சோறு ஆக்கி பூக்களால் விளக்கேற்றி

சாரா மனைப் போட்டு சாந்திடும் நிலாசா

கோரா மனைப் போட்டு கோந்திடும் நிலாசா

- என்று இப்பாடல் தொடர்கிறது.

ஜவ்வாது வாழ் பழங்குடிகள் பழமொழிகளாக நிறைய பேசுகின்றனர். அவற்றுள் சில:

1. சட்டியில அரிசி இருக்கு ஆக்க முடியல அதை வீட்டில் பெண் இருக்கு கட்டிக்க முடியல
2. ஒரு பிள்ளை இருப்பர்க்கு உரியில சோறாம் நாலு பிள்ளை இருப்பவர்க்கு நடுத்தெருவில் சோறாம்
3. வேட்டைக்காரன் வீட்டிலும் ஆட்டக்காரன் வீட்டிலும் குடிக்கத் தண்ணீர் இருக்காது
4. ஆட்டக்காரன் புளுகு சபைக்குப் போனால்

தெரியும்

வேட்டைக்காரன் புளுகு காட்டுக்குப் போனால் தெரியும்

5. நூலைப் பார்த்துச் சேலை எடு தாயைப் பார்த்துப் பெண் எடு

இவற்றைப்போன்ற பல பழமொழிகளை இந்நூலாசிரியர் திரட்டித் தந்துள்ளார்.

பழமொழிகளைப் போன்று கதைகளையும் இம் மக்கள் பேசுகின்றனர். அதில் குல தெய்வமான வேந்தியப்பனைப் பற்றிக் கதை சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. வேந்தியப்பன் கதை மிகவும் சிறிய கதையாக உள்ளது.

“முன்னொரு காலத்தில் செங்கத்தை ஆண்டு வந்த மன்னருக்கு இரண்டு ஆண்கள், ஒரு பெண் என மூன்று பிள்ளைகள் இருந்தனர். அவர்கள் மூவரும் தன் தந்தையாரின் ஆட்சிக்கு உட்பட்ட சில பகுதிகளைத் தங்களின் கட்டுப்பாட்டுக்குள் வைத்திருந்தனர். வளையாம்பட்டுப் பகுதியில் மன்னனின் மகள் வேந்தியம்மாள் ஆட்சியும் இன்றைய ஜவ்வாது மலையின் (நவிரமலை) கிழக்கு அடிவாரப் பகுதியில் மூத்தவனின் ஆட்சியும் இருந்தது. அவ்வாறே, இளையவன் ஜவ்வாது மலையின் கீழூர்ப் பகுதியைத் தன் கட்டுப்பாட்டிற்குள் வைத்து ஆட்சி புரிகிறான். சில காலத்திற்குப் பிறகு மூவரும் இறந்து போக, அப்பகுதி மக்கள் அவர்களைக் கடவுளாக வைத்துக் குலதெய்வமாக வழிபட்டு வருகின்றனர். இந்தத் தெய்வங்கள் யாவும் வளையாம்பட்டு, சித்தாண்டப்பட்டு வலசை மற்றும் ஜவ்வாதுமலை கீழூர் ஆகிய பகுதிகளில் நடு கற்களாக உள்ளன. இது குறித்த வழக்காற்றியல் ஜவ்வாது மலை கீழூர் பகுதிகளில் உள்ளன.”

இந்த நூலின் இறுதிப் பகுதி "வழக்குச் சொற்கள்" என்ற தலைப்பில் காணப்படுகிறது. மக்கள் பயன்படுத்துகிற சொற்களுக்குப் பொருள் விளக்கம் இதில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது

முனைவர் ரே.கோவிந்தராஜ் எழுதிய இந்த நான்கு நூல்களின் வாயிலாக ஜவ்வாது மலைவாழ் மலையாளிப் பழங்குடிகளைப் பற்றியும், அவர்கள் வாழிடங்களில் காணப்படும் தொல்லியல் தடங்களையும் அறிந்து கொள்ள முடிகிறது. மொத்தத்தில், இந்த நூல்கள் வரலாற்றுத் தடங்களைப் பதித்துள்ளன.

கட்டுரையாளர் :அ.கா.ஈஸ்வரன்

முன்வெளியீட்டு திட்டம்

கடைசி தேதி : 2026 ஜனவரி 31

முன்பதிவில்
இரண்டு பாகம்
₹ 500 மட்டுமே
1200+ பக்கம்

தஞ்சை மண்ணில் மார்க்சிய இயக்கப் போராட்டங்களின் ஒரு நூற்றாண்டு வரலாற்று ஆவணம், விரைவில்...

1920 - 1964 ஆம் ஆண்டு வரை முதல் தொகுதியிலும், 1964 - 2024 ஆம் ஆண்டு வரை இரண்டாம் தொகுதியிலும் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

“இந்த நூலை எழுதிய உணர்வே இப்போது வரை இல்லை. ஒரு நூற்றாண்டு வரலாற்றை வாசித்த பேரனுபவமே நெஞ்சில் சுடர்ந்திருக்கிறது” என்கிறார் நூலாசிரியர்.

₹ 500 கூரியர் ₹ 50 சேர்த்து
9444960935

எண்ணுக்கு Gpay செய்து அதே எண்ணுக்கு வாடல்-அப்பில் பணம்செலுத்திய விவரத்துடன் முகவரி அனுப்பங்கள் புத்தகம் அனுப்பிவைக்கப்படும். மேலும் நேரில் பாரதி புத்தகாலயத்தின் அனைத்து கிளைகளிலும் பதிவு செய்யலாம்.

முன்பதிவிற்கு

9444567935
044 24332924

thamizhbooks.com

நூலைக் குடிநீர்... நூலைக் குடிநீர்... நூலைக் குடிநீர்...

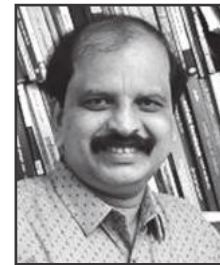
வாங்கி விவரம்: Bharathi puthakalayam
AC No.32682446075 State bank of india,
Teynampet Branch IFSC code SBIN001741
Paytm | Gpay | phone pay | WhatsApp 9444960935

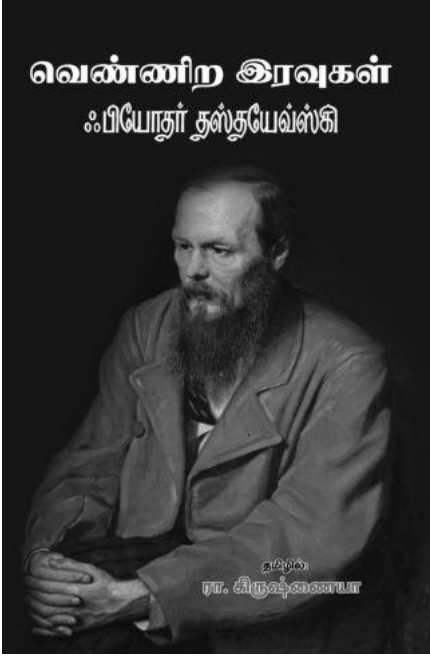
வெண்ணிற இரவுகள் விவரிக்கும் காதலும் மனவெளியும்

ஃபியோதர் தோஸ்தோயெவ்ஸ்கியின் வெண்ணிற இரவுகள் வெளிவந்து, *White Nights* 178 ஆண்டுகள் கடந்து விட்டன. உலகம் முழுவதும் 40க்கும் மேற்பட்ட மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு, உலக இலக்கியத்தில் அதிகமாக மொழிபெயர்க்கப்பட்ட காதல்-உளவியல் படைப்புகளில் ஒன்றாக விளங்குகிறது. இது பல பல்கலைக்கழகங்களின் பாடத்திட்டங்களில் இடம்பெற்று கல்வியியல் முக்கியத்துவத்தைப் பெற்றுள்ளது. மேலும், பல நாடுகளில் திரைப்படம், நாடகம், பாலே போன்ற கலைவடிவங்களாக மாற்றப்பட்டு, பரவலான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது. இந்தப் படைப்பின் மூலம் மனித மனத்தை ஆழமாக ஆராயும் மனவியல் யதார்த்தவாதத்தின் தலைசிறந்த எழுத்தாளராக ஃபியோதர் தோஸ்தோயெவ்ஸ்கி உலக அளவில் அங்கீகரிக்கப்பட்டார்.

ஃபியோதர் தோஸ்தோயெவ்ஸ்கி எழுதிய வெண்ணிற இரவுகள் (*White Nights*) 1848ஆம் ஆண்டில் எழுதப்பட்ட ஒரு குறுநாவல். இது அவரது இலக்கிய வாழ்க்கையின் தொடக்கக்காலப் படைப்பாக இருந்தாலும், மனித மனத்தின் ஆழமான உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தும் சிறந்த படைப்பாகும். *Crime and Punishment*, *The Brothers Karamazov* போன்ற அவரது பிற்கால நாவல்களில் இருப்பதைப் போல சிக்கலான தத்துவ விவாதங்கள் இதில் இல்லை. ஆனால் தனிமை, நிறைவேறாத காதல், ஒரு கணம் கிடைக்கும் மகிழ்ச்சியின் மதிப்பினை வெளிப்படுத்துதல் போன்றவை இந்தக் குறுநாவலை மிகவும் உன்னதமானதாக மாற்றுகின்றன.

பாரதிபாலன்

வெண்ணிற இரவுகள்
ஃபியோதர் தஸ்த்யேவ்ஸ்கி

தமிழில்
ரா. கிருஷ்ணையா

வெண்ணிற இரவுகள்
ஃபியோதர் தஸ்த்யேவ்ஸ்கி
தமிழில்: ரா.கிருஷ்ணையா | விலை: ரூ.80.00

இந்தக் கதை ரஷ்யா நாட்டில் உள்ள செயின்ட் பீட்டர்ஸ்பர்க் நகரத்தில் நடைபெறுகிறது. கோடைக்காலத்தில் அந்த நகரத்தில் இருள் முழுமையாக இறங்காத இரவுகள் இருக்கும். அவற்றையே “வெண்ணிற இரவுகள்” என்று அழைப்பார்கள். இந்தச் சூழல் கதைக்கு ஒரு கனவுத்தன்மையை அளிக்கிறது. பகலும் இரவும் தெளிவாகப் பிரியாத நிலை - அதாவது, இரவும் பகலும் கலந்த நிலை. இது கதாநாயகனின் கனவுக்கும் யதார்த்தத்துக்கும் இடையிலான குழப்பத்தைக் குறிக்கிறது. நகரமே ஒரு மனநிலையாக மாறி, கதையின் உணர்ச்சிகளை வெளிப்படுத்தும் இடமாகச் செயல்படுகிறது.

செயின்ட் பீட்டர்ஸ்பர்க் நகரத்தில், பகலும் இரவும் ஒன்றோடொன்று கலந்திருந்தன. தெருக்கள் மென்மையாக மின்னின; பாலங்களில் மனிதர்களின் மெதுவான காலடி ஓசை; இரவிலும் கால்வாய்களில் வானம் பிரதிபலித்தது. இவைதான் “வெண்ணிற இரவுகள்” – கனவுக்கும் யதார்த்தத்துக்கும் நடுவே தொங்கிக் கொண்டிருக்கும் தருணங்கள். அந்த இரவுகளின் ஒன்றில்தான், தனிமையில் மூழ்கிய ஒரு கனவுலகவாதியான அந்த இளைஞனின் கதை தொடங்குகிறது.

நகரத்தில் எட்டு ஆண்டுகளாக வாழ்ந்திருந்தாலும், அவனுக்கு உண்மையான நண்பர்கள் என்று ஒருவரும் இல்லை. அவனது நாட்கள் தெருக்களில் நடந்து செல்வதிலே கழிந்தன.

மனிதர்களை விட அங்குள்ள கட்டடங்களே அவனுக்கு நெருக்கமானவை. ஒவ்வொரு வீடும், ஒவ்வொரு பால்கனியும், ஒவ்வொரு சுவரும்— அவனுக்கு நன்கு பரிச்சயம். அவன் விரும்பிய ஒரு வீடு புதிய நிறத்தில் பூசப்பட்டிருந்தால், அது அவனுக்குத் துரோகம் செய்ததுபோல் தோன்றும். மனித உறவுகள் அவனை அச்சுறுத்தின. மனிதர்கள் புரியாதவர்கள், அணுக முடியாதவர்கள் என அவனுக்குத் தோன்றியது. ஆகவே அவன் தன்னைக் கனவுலகத்துக்குள் ஒளித்துக் கொண்டான். அங்கே உரையாடல்கள் எளியவை; அன்பு பாதுகாப்பானது.

அவன் தன்னைக் “கனவுலகவாதி” என்று அழைத்துக் கொண்டான். அவன் கனவுகள் பெருமையுடனோ வீரத்துடனோ கூடியவை அல்ல; அவை வெறும் மனித நெருக்கம், நட்பு, அன்பு பற்றிய மெல்லிய கற்பனைகள். அவன் வாழாத வாழ்க்கைகளில் தான் இருப்பதாகக் கற்பனை செய்தான். அவனது சிறிய வாடகை அறையில் தான் அவன் முழு உலகமும் இருந்தது. அவன் அதை அப்படியே உருவாக்கினான். ஆனால் விழித்தபின், வெறுமை இன்னும் கூர்மையாகக் குத்தும். இருந்தாலும், அவன் அந்தத் தனிமையை ஏற்றுக்கொண்டான் - பழகிய நண்பரை போல.

ஓர் இரவு, வழக்கத்தை விட மனம் கலங்கிய நிலையில், அவன் தனக்குத் தெரிந்த பாதைகளைத் தாண்டி நடந்தான். நகரம் அசாதாரணமாக அமைதியாக இருந்தது. மங்கலான ஒளி எங்கும் பரவியிருந்தது. ஒரு பாலத்தைக் கடக்கும்போது, கம்பியில் சாய்ந்து நின்று அழுது கொண்டிருந்த ஓர் இளம் பெண்ணை அவன் கவனித்தான். அவள் அமைதியாக அழுதுகொண்டிருந்தாள். அந்தக் காட்சி அவன் உள்ளத்தில் ஏதோ செய்தது. புதிதாக மனதில் ஒன்று அசைந்தது. மனித உள்ளத்தை நோக்கி ஒரு திடீர் ஈர்ப்பு.

அவன் அவளிடம் பேசத் தயங்கியபோது, ஒரு குடிசாரன் அவளிடம் நெருங்கி அநாகரிகமாக ஏதோ பேசத் தொடங்கினான். அச்சமயம், அவனது தயக்கம் ஒதுங்கியது. அவன் அந்தப் பெண்ணுக்கும் அந்த மனிதனுக்கும் நடுவே போய் நின்றான். மென்மையாகவும் உறுதியாகவும் பேசி, அந்த மனிதனை விரட்டினான். அவன் முணுமுணுத்துக்கொண்டே நகர்ந்து சென்றுவிட்டான். அந்தப் பெண் தன்னைப் பாதுகாத்த அவனைப் பார்த்தாள் - அச்சமும் நன்றியும் கலந்த பார்வையுடன். அந்த நொடி, மிகவும் மென்மையானது; உணர்வுப்பூர்வமானது அதுவே எல்லாவற்றிற்கும் தொடக்கம்.

அவர்கள் சேர்ந்து நடக்கத் தொடங்கினர். ஆரம்பத்தில் அந்தப் பெண் எச்சரிக்கையுடன்

இருந்தாள். தனது நட்பைத் தவறாகப் புரிந்துகொள்ள வேண்டாம் என்று அவனிடம் கூறினாள். அவனை நம்புவதற்கான ஒரே காரணம்— அவன் அவளைக் காத்ததுமட்டுமல்ல, அவனது வெகுளித்தனமான பேச்சும் நேர்மையும் அவனை ஆபத்தில்லாதவனாகக் காட்டின. அவனுக்கு அவளுடன் சேர்ந்து நடப்பதே ஆனந்தம். இதுவே போதும் என்று இருந்தது.

அவள் பெயர் நஸ்தென்கா. இளம்பெண், நேர்மையான மனம், நம்பிக்கையும் சோகமும் கலந்த குரல். அவள் அந்தப் பாலத்திற்கு அடிக்கடி வருவதற்குக் காரணம் ஒருவன். அவன் அது பற்றி அதிகம் கேட்கவில்லை. இந்த மென்மையான உறவு உடைந்து போய்விடுமோ என்ற பயம் அவனை அடக்கியது.

இரவு விரைவாக முடிந்தது. பிரியும் இடத்தில், நஸ்தென்கா தயங்கினாள். மறுநாள் அதே இடத்தில் சந்திக்கலாமா என்று கேட்டாள். அந்தக் கேள்வி அவளை அதிர்ச்சியடையச் செய்தது. எட்டு ஆண்டுகளில் கிடைக்காத மகிழ்ச்சி ஒரு நொடியில் வந்தது. அவன் உடனே சம்மதித்தான். அவள் சென்றபின், அவன் அங்கேயே நின்றான். ஒருவர் தன்னை வாழ்க்கைக்குள் அழைத்திருக்கிறார் என்ற உணர்வில் திளைத்தான்.

அடுத்த இரவு, அவன் மிகவும் முன்பே வந்தான். நஸ்தென்கா வந்தபோது, அவனுக்கு அந்த ஆனந்தம் வலியாகவே இருந்தது. இப்போது அவர்கள் முன்புபோல் இல்லாமல் சுதந்திரமாகப் பேசினர். அவன் தன் தனிமையை அவளுடன் பகிர்ந்தான். கற்பனையில் அதிகம் வாழும் வாழ்க்கையை, மனிதர்களிடம் இருந்து விலகியிருப்பதை, அவன் இதுவரை யாரிடமும் சொல்லாத உண்மைகளை அவளிடம் சொன்னான்.

நஸ்தென்கா அவனை இகழவில்லை. பரிதாபத்துடன் கேட்டாள். அவனது நேர்மை அவளை நெகிழச் செய்தது.

அவள் தன் கதையைச் சொன்னாள். அவள் கண்பார்வை இழந்த தன் பாட்டியுடன் வாழ்ந்தாள். தன் பேத்தியைவிட்டுப் பிரிய மனம் இல்லாத பாட்டி, தினமும் நஸ்தென்காவின் ஆடையுடன் தன் ஆடையையும் இணைத்து ஒரு முடிச்சுப் போட்டு அதில் ஓர் ஊக்கையும் மாட்டிக்கொள்வாள். தினசரியும் இப்படித்தான் அந்தக் கட்டுப்பாடு, அவளைச் சிறையில் அடைத்ததுபோல் இருந்தது,

ஒரு வருடத்திற்கு முன்பு, அவர்கள் வீட்டின் மாடியில் ஓர் இளைஞன் வாடகைக்குத் தங்கியிருந்தான். அவன் நல்லவன், புரிந்துகொள்ளும்

மனம் கொண்டவன். நஸ்தென்கா அவனைக் காதலித்தாள். அவன் சொந்த ஊர்சென்று திரும்பி வந்து அவளை அழைத்துச் செல்வதாக வாக்குறுதி அளித்தான். அவள் நம்பினாள்.

ஒரு வருடம் கடந்தது. அவன் வரவில்லை. ஆனாலும் அவள் தன்னுடைய நம்பிக்கையை விடவில்லை. தினமும் அவர்கள் சந்திக்கும் அந்தப் பாலத்தின் அருகில் காத்திருந்தாள்.

இந்தக் கதையைக் கேட்ட அந்த இளைஞனின் மனம் வருந்தியது. அவளது இதயம் ஏற்கெனவே ஒருவனுக்குச் சொந்தம் என்பதை உணர்ந்தான். இருந்தாலும், அவன் அவளை விட்டு விலகவில்லை. 'நாம் நண்பர்களாக இருப்போம்' என்று கூறி அவளது காத்திருப்பில் துணையாக இருப்பதாக வாக்குக் கொடுத்தான்.

அடுத்தடுத்த இரவுகளில், அவர்களது உறவு மிகவும் ஆழமானது. அவன் அவளைக் காதலிக்கத் தொடங்கினான். அவன் இதுவரை அறியாத உணர்வு அது. அவள் முகபாவனைகள், அவள் குரல்—எல்லாம் அவன் மனத்தில் அப்படியே பதிந்ததுவிட்டன.

ஓர் இரவு, அவன் தன் காதலை அவளிடம் வெளிப்படுத்தினான். அவள் மகிழ்ச்சியில் தடை செய்யமாட்டேன் என்றும் உறுதியோடு கூறினாள். நஸ்தென்கா குழம்பினாள். ஒரு நிமிடம், அவன் மீது அப்படியே சாய்ந்தாள்.

ஆனால் அடுத்த இரவு, அவர்கள் சந்தித்தபோது அவளின் காதலன் திரும்பி வந்திருந்தான். இது எதிர்பாராதது. கனவுலகவாதியான அந்த இளைஞனின் உலகம் உள்ளே சிதைந்தது. ஆனாலும் அவன் சிரித்தான். அவளுடைய மகிழ்ச்சியை விரும்பினான். அந்த மனிதன் வந்தபோது, நஸ்தென்கா உணர்ச்சி பொங்க அவளிடம் ஓடினாள். போகும் முன், அவள் அந்த இளைஞனைப் பார்த்துக் கலங்கினாள், தடுமாறினாள். அவளால் உணர்வுகளைக் கட்டுப்படுத்தமுடியாமல் அவளிடம் வந்து நன்றி சொன்னாள். பின்பு அவனைத் திரும்பித் திரும்பிப் பார்த்துக்கொள்ளே அவள் தன் பழைய காதலுடன் சென்றுவிட்டாள். இப்போது வெண்ணிற இரவுகள் வெறுமையாக இருந்தன. சில நாட்களில் அவளிடமிருந்து ஒரு கடிதம் வந்தது. அவன் செய்த அன்புக்கு நன்றி என்றும், அவனை என்றும் உயிர்நண்பனாக நினைப்பதாகவும் எழுதியிருந்தான்.

அவன் அந்தக் கடிதத்தை வாசித்து அழுதான். கோபம் இல்லை. நன்றியுணர்வே இருந்தது. அந்த நான்கு இரவுகள் அவனை மாற்றியிருந்தன. அவன் வாழ்ந்திருந்தான். காதலித்திருந்தான். இப்போது

அவன் தனியாக இருந்தாலும், வெறுமையில்லை. ஒரு கணம் கிடைத்த உண்மையான அன்பு தன் வாழ்நாளுக்குப் போதுமானது என்று அவன் உணர்ந்தான். வெண்ணிறஇரவுகள் மெல்ல மறைந்தன. இருள் திரும்பியது. ஆனால், அவன் உள்ளத்தில், ஒரு மென்மையான ஒளி எப்போதும் தங்கியிருந்தது.

இந்தக் கதையின் கதைசொல்லி ஓர் இளைஞன். அவனுக்குப் பெயர் குறிப்பிடவில்லை. அவனை நாம் கனவுலகவாதி என்று அழைக்கலாம். அவன் பல ஆண்டுகளாக செயின்ட் பீட்டர்ஸ்பர்க் நகரத்தில் வாழ்ந்தாலும், உண்மையான நண்பர்கள் என்று யாரும் அவனுக்கு இல்லை. அவனது தனிமை சமூக நிராகரிப்பால் உருவானது அன்று; மனிதர்களிடம் நெருங்குவதற்கான மனப்பயத்தால் உருவானது. மனித உறவுகள் அவனுக்குச் சிக்கலானவை. ஆகவே அவன் வாழ்க்கையை வேடிக்கை பார்க்கும் ஒருவனாக மட்டுமே இருந்து, வாழ்வில் பங்கேற்காமல், கனவுகளுக்குள் வாழ்கிறான்.

தோஸ்தோயெவ்ஸ்கி இந்தக் கனவுலகவாதியை மிகுந்த உணர்ச்சியுள்ள மனிதனாக வர்ணிக்கிறார். ஆனால் அதே நேரத்தில், அவன் முழுமையாக மனவளர்ச்சி இல்லாதவனாகவும் காட்டப்படுகிறான். அவன் தனிமையை ஒரு வாழ்க்கை முறையாக ஏற்றுக்கொள்கிறான். உண்மையான உறவுகளைத் தேடாமல், கனவுகள் போதுமானவை என்று தன்னைத் தானே ஏமாற்றிக்கொள்கிறான். இந்த மனப்பாங்கு அவனைத் தற்காலிகமாகப் பாதுகாத்தாலும், அவன் தன்வாழ்க்கையை முழுமையாக வாழ முடியாமல் போகிறான்.

கதை நஸ்தென்கா என்ற இளம் பெண்ணை அந்த இளைஞன் சந்திக்கும் நிகழ்வுடன் தொடங்குகிறது. ஒரு பாலத்தில் அழுதுகொண்டிருந்த அவளை ஒரு குடிக்காரனிடமிருந்து காப்பாற்றும் தருணம், கனவுலகவாதியின் வாழ்க்கையில் முக்கியமான திருப்பமாக அமைகிறது. அந்த நொடியில்தான் அவன் பார்வையாளராக இருந்து, செயலில் இறங்குகிறான். இது அவன் வாழ்க்கையில் யதார்த்தம் நுழையும் முதல் தருணமாகும்.

நான்கு இரவுகள் அந்த இளைஞனும் நஸ்தென்காவும் சந்தித்துப் பேசுகிறார்கள். இந்த உரையாடல்கள்தான் கதையின் மையம். ஒவ்வொரு இரவும் அவர்களுக்கிடையிலான நெருக்கத்தை அதிகரிக்கிறது. அதே நேரத்தில், இந்த உறவு தற்காலிகமானது என்பதையும் வாசகனுக்கு உணர்த்துகிறது. குறுகிய கால எல்லை, அவர்களின் உணர்ச்சிகளின் தீவிரத்தைக் கூட்டுகிறது.

நஸ்தென்கா அந்தக் கனவுலகவாதி

இளைஞனுக்கு எதிர்மறையான பாத்திரம். அவள் கனவுகளில் வாழவில்லை; உண்மையான வாழ்க்கையை விரும்புகிறாள். ஆனால் அவள் மிகுந்த மனச்சார்பு கொண்டவள். அவள் கண் தெரியாத பாட்டியுடன் வாழ்கிறாள். பாட்டியின் அன்பு கட்டுப்பாடாக மாறி, நஸ்தென்காவின் சுதந்திரத்தினைத் தடுக்கிறது. இதன் காரணமாக, அவள் காதல் மீது நம்பிக்கை கொள்கிறாள்.

அவள் தன் காதலனை எதிர்பார்த்துக் காத்திருக்கும் கதை, அவளது மனநிலையை வெளிப்படுத்துகிறது. அவள் வாழ்க்கையின் முழு எதிர்காலத்தையும் ஒரே மனிதனின் மீது வைத்திருக்கிறாள். இது நம்பிக்கையாகத் தோன்றினாலும், ஒரு விதமான மனஅடிமைத்தனமாகவும் இருக்கிறது. இங்கு தோஸ்தோயெவ்ஸ்கி தனிமைக்கு இரண்டு விதமான பதில்களைக் காட்டுகிறார் - கனவுலகவாதியின் கனவுலகத் தப்பிப்பு மற்றும் நஸ்தென்காவின் காதல்.

கனவுலகவாதி நஸ்தென்காவைக் காதலிக்கிறான். அவன் காதல் மென்மையானது, தியாகமானது. அவன் அவளை அடைய முயலவில்லை. அவளது மகிழ்ச்சியே அவனுக்குப் பிரதானம். இது அவனது உயர்ந்த மனநிலையையும், அதே நேரத்தில் அவன் தன்னை மதிக்காத தன்மையையும் காட்டுகிறது.

அந்தக் கனவுலகவாதி தன் காதலை வெளிப்படுத்தும் தருணம் மிகவும் உணர்ச்சிபூர்வமானது. அவன் எந்த எதிர்பார்ப்புமின்றி உண்மையைச் சொல்கிறான். நிராகரிப்பு ஏற்படலாம் என்பதை அறிந்தும், அவன் தன் காதலை வெளிப்படுத்துகிறான். தோஸ்தோயெவ்ஸ்கி ஒருதலைக் காதலை மனித அனுபவத்தின் இயல்பான ஒரு பகுதியாக இங்கு காட்டுகிறார்.

நஸ்தென்காவின் பழைய காதலன் திரும்பி வரும் போது, கதையின் உச்சக்கட்டம் வருகிறது. கனவுலகவாதியின் நம்பிக்கை உடைகிறது. ஆனால் அவன் கோபப்படுவதில்லை. அவளுடைய மகிழ்ச்சிக்காக அவன் விலகி நிற்கிறான். இது அவனது மனிதநேயத்தின் உச்சமாகும். அதே நேரத்தில், அவன் தன்னை இழப்பதையும் காட்டுகிறது.

கதையின் முடிவு அமைதியானது. நஸ்தென்கா சென்றபின், கனவுலகவாதி மீண்டும் தனிமைக்குத் திரும்புகிறான். ஆனால் அவன் பழைய மனிதன் அல்லன்; அவன் உணர்ச்சிகளை அனுபவித்திருக்கிறான். நஸ்தென்காவின் கடிதம், அவர்களது உறவு உண்மையானது என்பதை உறுதிப்படுத்துகிறது.

இந்தக் குறுநாவலின் முக்கிய கருப்பொருள் நகர்ப்புறத் தனிமை ஆகும். மனிதர்கள் அருகருகே வாழ்ந்தாலும், மனதளவில் வெகுதூரம்

இருக்கிறார்கள் என்பதை தோஸ்தோயெவ்ஸ்கி காட்டுகிறார். இந்தக் கருத்து இன்றைய உலகுக்கும் மிகப் பொருத்தமானதாக உள்ளது.

கனவுக்கும் யதார்த்தத்துக்கும் இடையிலான மோதல் மற்றொரு முக்கிய கருப்பொருள். கனவுலகவாதியின் கற்பனை உலகம் அவனைப் பாதுகாக்கிறது; ஆனால் மாற்றத்தை அளிப்பது யதார்த்தமே! என்று இந்தக் கதை சொல்கிறது.

“வெண்ணிற இரவுகள்” என்ற பொருள் (symbol) கதையின் மையமாக உள்ளது. அந்த ஒளி நிரந்தரமன்று; அதுபோலவே கனவுலகவாதியின் மகிழ்ச்சியும் தற்காலிகமானது. இருள் திரும்பும்போது, அவன் வாழ்க்கையை எதிர்கொள்ள வேண்டியுள்ளது.

தத்துவ ரீதியாக, இந்தக் கதை ஒரு கேள்வியை எழுப்புகிறது: ஒரு கணம் கிடைக்கும் உண்மையான மகிழ்ச்சி, ஒரு வாழ்நாளுக்குப் போதுமா? தோஸ்தோயெவ்ஸ்கி இதற்கு ‘ஆம்’ என்று மறைமுகமாகப் பதிலளிக்கிறார்.

மொழிநடை ரீதியாக, White Nights மென்மையான, இசைபோன்ற தன்மையுள்ள எழுத்தாகும். முதல் நபரின் உரையாடல் வாசகனைக் கனவுலகவாதி மனத்துக்குள் அழைத்துச் செல்கிறது. சில நேரங்களில் உணர்ச்சி அதிகமாகத் தோன்றினாலும், அது கதையின் தன்மைக்கு ஏற்றதாக உள்ளது.

வெண்ணிற இரவுகள் (White Nights) என்பது தனிமை, காதல், மனித மனத்தின் பலவீனம் ஆகியவற்றை ஆழமாக ஆராயும் ஓர் அழகான படைப்பு. சிறிய நிகழ்வுகள் மூலம் பெரிய உண்மைகளைச் சொல்வதே இந்தக் கதையின் சிறப்பு. இன்றைய காலத்திலும் இந்தக் குறுநாவல் மனித உறவுகளின் அவசியத்தை நமக்கு நினைவூட்டுகிறது.

மொழி, நடைவிரிப்பு

இந்தக் குறுநாவலின் மொழி மென்மையானது, உணர்ச்சி நிறைந்தது, ஆனால் மிகைப்படுத்தப்படாதது. தோஸ்தோயெவ்ஸ்கியின் ஆரம்பகால எழுத்து என்பதால், இங்கு கவிதைத் தன்மை (lyrical quality) அதிகமாகத் தெரிகிறது. வாக்கியங்கள் நீளமாக இருந்தாலும், அவை மனநிலையின் ஓட்டத்தைப் பிரதிபலிக்கின்றன. கனவுலகவாதியின் உளவுலக அலைச்சல், அவனது எண்ணங்களின் தொடர்ச்சியாக மொழியில் வெளிப்படுகிறது. இதனால் மொழி செயற்கையாக அல்லாமல், மனதிலிருந்து நேரடியாக வெளிவருவது போலத் தோன்றுகிறது.

நடைவிரிப்பு (style) ரீதியாக, இந்தக் கதை மென்மையான ரொமாண்டிக் நடை மற்றும் உளவியல் யதார்த்தவாதத்தின் (psychological realism) கலவையாக

உள்ளது. பிற்கால தோஸ்தோயெவ்ஸ்கியின் கடுமையான, தத்துவ நெறி நிறைந்த நடை இங்கு இல்லை. அதற்குப் பதிலாக, தனிமை, தயக்கம், மெளன வேதனை போன்ற உணர்வுகள் மெதுவாகக் கட்டமைக்கப்படுகின்றன. நகரத்தின் விவரிப்புகள் குறைவாக இருந்தாலும், அவை மனநிலையை உருவாக்குவதில் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன. செயின்ட் பீட்டர்ஸ்பர்க் ஒரு புவியியல்வகையில் இல்லாமல், கனவுலகவாதியின் மனநிலையின் பிரதிபலிப்பாக மாறுகிறது.

கதைசொல்லும் உத்தி (narrative technique) முதல் நபர் உரையாடலாக அமைந்துள்ளது. இந்த உத்தி வாசகனைக் கதையின் உள்ளே இழுத்துச் செல்கிறது. வாசகர் கனவுலகவாதியின் எண்ணங்கள், நினைவுகள், தயக்கங்கள் அனைத்தையும் நேரடியாக அனுபவிக்கிறார். இந்த நெருக்கம், கதையின் உணர்ச்சித் தாக்கத்தை அதிகரிக்கிறது. ஆனால் இதே உத்தி, கதையின் பார்வையை ஒருபக்கமாகவும் மாற்றுகிறது. நஸ்தென்காவை நாம் முழுமையாக அறிய முடியாமல், கனவுலகவாதியின் பார்வை வழியாக மட்டுமே காண்கிறோம்.

கதையின் கால அமைப்பு மிகச் சுருக்கமானது— நான்கு இரவுகள் மற்றும் ஒரு காலை. இந்தக் குறுகிய கால கட்டமைப்பு, கதையின் தற்காலிக மகிழ்ச்சி என்ற கருத்தை வலுப்படுத்துகிறது. கதை நேர்கோட்டில் (linear narrative) நகர்ந்தாலும், நினைவுகள் மற்றும் உள்ளார்ந்த சிந்தனைகள் மூலம் அது ஆழமடைகிறது. வெளிப்படையான நிகழ்வுகள் குறைவாக இருந்தாலும், உள் நிகழ்வுகள் அதிகமாக உள்ளன. இதுவே இந்தக் கதையின் முக்கிய கதைசொல்லும் சிறப்பாகும்.

உரையாடல்கள் இயல்பானவை, நாடகத்தனமில்லாதவை. அவை கதையை முன்னே நகர்த்துவதுடன், பாத்திரங்களின் மனநிலையையும் வெளிப்படுத்துகின்றன. குறிப்பாக, கனவுலகவாதியின் நீண்ட மனமொழிகள், அவனுடைய தனிமையும், உணர்ச்சிப் பசிப்பையும் தெளிவாக காட்டுகின்றன.

மொத்தத்தில், வெண்ணிறஇரவுகள் (White Nights) மொழி, நடை, கதைசொல்லும் உத்தி ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் ஒரு மென்மையான, உணர்ச்சி நேர்மை கொண்ட படைப்பாக மதிப்பிடப்படுகிறது. பெரிய சம்பவங்கள் இல்லாமலேயே, மனித மனத்தின் ஆழமான உண்மைகளை வெளிப்படுத்தும் திறன் இந்தக் குறுநாவலின் இலக்கிய வெற்றியாகும்.

கட்டுரையாளர்: பேராசிரியர், எழுத்தாளர்

**நியூ செஞ்சுரிசின் புதிய வெளியீடாக
மீள் புரிதல் நோக்கில் செவ்வியல் நூல்கள்
தமிழாய்வு வரலாற்றில் ஓர் அரிய முயற்சி**

**கூர்மையான, பல அடுக்குத் திட்டமிடலுடன்
பல முறை பலரால் மதிப்பீடு செய்யப்பெற்று
'விழி' - இணைய அமர்வில் விவாதித்து மேம்படுத்தப்பட்ட**

**64 அறிஞர்களின் ஆய்வுரைகள் 1300 பக்கங்களில்
12 தொகுதிகளாக விரைவில் வெளிவருகின்றன**

உங்கள் நூலகம் சந்தாதாரர்களுக்கு ஒரு வேண்டுகோள்!

**ஜனவரி மாதத்துடன் முடிவடையும்
சந்தாதாரர்களின் ரசீது எண்கள்**

385	1740	8582	4298	6480	2740	8581	6482
6813	5769	394	6814	2575	1188	5251	1743
1141	1189	7994	4112	6478	8578	3257	
1199	1198	2738	6204	5837	8579	2084	
384	8577	5259	4720	2739	8580	1742	

**உங்கள் நூலகம் சந்தாவினைப் புதுப்பிக்காதவர்கள்
தொடர்ந்து உங்கள் நூலகம் இதழினைப் பெற
புதுப்பித்துக் கொள்ளுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறோம்**

தனி இதழ் ₹ 45.00 / ஆண்டு சந்தா ₹ 540.00
மாணவர்களுக்கு ₹ 500.00. / ஆயுள் சந்தா ₹ 5400.00
அயல்நாடு (ஆண்டு சந்தா) ₹ 4050.00

**உங்கள் நூலகம்
நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.,
41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்டிரியல் எஸ்டேட்,
அம்பத்தூர், சென்னை - 600 050.
தொலைபேசி எண் : 044-26251968, 26258410**

சந்தாத் தொகையை
New Century Reader's Sangam
Central Bank of India
Ambattur Branch, Chennai - 600 050
A/c.No. 1035249018
IFSC Code : CBIN0282161
என்ற வங்கிக் கணக்கில் செலுத்தலாம்.

கிளைகள்

அம்பத்தூர் 044 - 2635 9906, ஸ்பென்ஸர் பிளாசா 044-28490027, மதுரை 0452 - 2344106, 4374106,
திருநெல்வேலி 0462 - 2323990, 4210990, திண்டுக்கல் 0451-2432172, கோயம்புத்தூர் 0422 2380554,
சேலம் 0427-2450817, ஈரோடு 0424-2256667, கிருஷ்ணகிரி 04343-234387, ஓசூர் 04344 - 245726,
ஊட்டி 0423 - 2441743 திருச்சி 0431 - 2700885, தஞ்சாவூர் 04362-231371, புதுக்கோட்டை 04322-227773,
விழுப்புரம் 04146-227800, பாண்டிச்சேரி 0413 2280101, வேலூர் 0416-2234495, நாகர்கோவில் 04652 - 234990.

மாணிக்கம் நாவலில் வெளிப்படும் இலக்கண, இலக்கியக் கூறுகள்

எளிய பாமர மக்களும் கதைகளைப் வாசிக்கும் பொழுது தமிழில் உள்ள இலக்கண இலக்கியக் கூறுகளை அறிந்து கொள்ள வேண்டும் என்ற நோக்கில் சு. தமிழ்ச்செல்வி எழுதிய **மாணிக்கம்** நாவல் கிராமத்து மக்களின் பேச்சு வழக்கு நடையிலும், வட்டார வழக்கிலும் எழுதப்பட்டிருந்தாலும் அதில் இலக்கண, இலக்கியக் கூறுகளை அதிகமாகப் பயன்படுத்தி உள்ளார் என்பதை அந்நாவலின் மூலம் அறிந்து கொள்ள முடிகிறது. அந்த வகையில் அவர் நாவலில் பயன்படுத்தியுள்ள இலக்கண, இலக்கியக் கூறுகள் கீழ்க்காணுமாறு:

- எண்ணுப் பெயர்கள்
- வினாத் தொடர்கள்
- இணைமொழிகள்
- அடுக்குத்தொடர்
- இரட்டைக்கிளவி
- எண்ணும்மைகள்
- பழமொழிகள்
- ஆங்கிலச் சொற்கள்
- முரண் தொடை
- நாட்டுப்புறப் பாடல்கள்

எண்ணுப் பெயர்கள்

“எண்ணுப்பெயர்கள் மொழிகளின் அடிப்படைச் சொற்களில் ஒன்றாகக் கருதப்படுகின்றன. உலக மொழிகள் அனைத்திலும் எண்ணுப் பெயர்கள் காணப்படும். எண்ணப்படு பொருள்களின் (Count nouns) எண்ணிக்கையைக் குறிக்கும் பெயர்களையே

த.கோமதி
முனைவர் இரா.சிவகுமார்

எண்ணுப் பெயர்கள் என அழைக்கின்றோம். இப்பெயர்கள் பொருள் அடிப்படையிலும், அமைப்பு அடிப்படையிலும் பிற பெயர்களில் இருந்து வேறுபட்டு நிற்கும். எண்ணிக்கையை அல்லது அளவைக் குறிக்கும் நிலையில், இவை வேறு பல பெயர்களில் இருந்து மாறுபட்டிருக்கக் காணலாம்”. (சா. அகத்தியலிங்கம் மொழியியல் சொல்லியல் ப 131)

எண்ணிக்கையைக் குறிப்பதற்குப் பயன்படும் பெயர்ச் சொற்கள் எண்ணுப் பெயர்கள் எனப்படுகின்றன. தமிழ்மொழியில் உள்ள எண்ணுப் பெயர்களை,

- முழு எண்ணுப் பெயர்கள்
- பின்னங்கள்
- கலப்பு எண்ணுப் பெயர்கள் என மூன்றாக வகுக்கலாம்.

எண்ணுப்பெயர்ச் சொற்களில் பெரும்பாலும் இரண்டு எண்களை இணைத்து தமிழ்ச்செல்வி பயன்படுத்தியுள்ளார். எண்ணுப் பெயர்களைச் செய்யுள் நடையில் மட்டுமல்லாமல், உலக வழிகளிலும் எடுத்துரைத்து உள்ளார்.

- இரண்டு மூன்று வீடுகள் தாண்டியதும் வீட்டுக்குள்ளிருந்து ரோட்டையும் மழையையும் வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டிருந்த வண்டு வாஞ்சேரியக்கா கேட்டாள் - (இரண்டு மூன்று) (மா- 18)
- ஆயிரம் ஐநூறு சம்பாறிச்சாலும் நான் ஓடி கடந்து அலைஞ்சு நடவு நட்டு, களப்பறிச்சு வச்சிருக்க அஞ்சயும் பத்தியுந்தான் கணக்கு பண்ணி கேட்பியா? (ஆயிரம் ஐநூறு, அஞ்சயும் பத்தியும்) - (மா - 30)
- கடைசியா தஞ்சாவூர் மெடிக்கலுக்கு கூட்டிட்டு போனாவோ, அங்க பத்து பயிஞ்சி நாளு வச்சிருந்தாவோ... பத்து பயிஞ்சி) - (மா -38)
- நான்கைந்து மாதங்களுக்கு இங்கேயே தங்கி இருக்கும். ஆள் உயரத்திற்கு நீட்டிக் கொண்டு பார்க்கும். (கூழைக்கிடா நாரை) - (நான்கைந்து மாதங்கள் - மாணிக்கம் 195)
- ஒரு கூழக்கிடாவை எழுநூறு, எண்ணூறு, ஆயிரம் ரூபாய்க்குக் கூட விற்பார்கள். (எழுநூறு எண்ணூறு ஆயிரம் - மாணிக்கம் 195)
- அதிகாரிகளில் சிலர் ஐந்தாறு பேராய் சேர்ந்து வத்தையை வாடகைக்கு எடுத்துக்கொண்டு தெற்கே போவார்கள். (ஐந்தாறு - மாணிக்கம் 196)

எண்ணுப் பெயர்கள் சாரியை, அளவு, நிறைபெயர்களுடனும் மற்றும் ஒன்று, பத்து, நூறு, ஆயிரம் ஆகியவற்றுடனும் சேர்ந்து வரும். ஆனால் தமிழ்ச்செல்வி நான்கைந்து, ஐந்தாறு

என்று எண்களை இணைத்து கூறியுள்ளார். இக்கால வழக்கில் பயன்படுத்தப்படும் எண்ணிக்கை அடிப்படையில் இவற்றைக் கையாண்டு உள்ளார். காலமாற்றத்திற்கு ஏற்ப சில வழக்காறுகளைப் பயன்படுத்துவதன் மூலம் படிக்கும் ஆர்வத்தைத் தூண்டக்கூடிய வகையிலும் எளிமைப்படுத்திக் கூறுவதிலும் தன் எழுத்து நடையை மாற்றி அமைத்துள்ளார்.

வினாத் தொடர்கள்

வினாத்தொடர் என்பது ஒரு கேள்வியின் வடிவம் ஆகும். இதில் விடை தேட, அல்லது ஒரு தகவலை உறுதிப்படுத்த ஒரு கேள்வி கேட்கப்படுகிறது. இது எ,யா,ஆ,ஓ என்ற வினா எழுத்துக்களுடன் முடிவடையும். வினா தொடரின் வகைகளாவன பின்வருமாறு:

- அறிவினா
- அறியா வினா
- ஐய வினா
- கொளல் வினா
- கொடை வினா
- ஏவல் வினா

சு.தமிழ்ச்செல்வி அவர்கள் மாணிக்கம் நாவலில் அதிகமான வினாத் தொடர்களைப் பயன்படுத்தி உள்ளார். பிற வட்டார மக்களுக்குப் புரியாத வட்டார வழக்குச் சொற்களைப் பயன்படுத்தினாலும் அதற்கான விளக்கத்தையும் எடுத்து உரைத்துள்ளார்.

- எனக்கு நீ பெரிய தேங்கா தரணும் தருவியா? (மாணிக்கம் 63) - இதில் ஏவல் வினா இடம் பெற்று வருகிறது.
- இப்ப வந்து சொன்னா காலையிலேயே சொல்ல வேண்டியதுதானே? (மாணிக்கம் 208) - அறிவினா
- ஒன்னக்கிட்ட காசில்லயா? (30) - அறியா வினா
- என்ன சொன்னான் ஜோசியக்காரன்? (மாணிக்கம் 201) - அறியா வினா
- அப்புறம் வாத்தியாரே வாய்மேட்டுல எல்லாரும் சவுரியம் தான? (141) - அறியா வினா

தமிழ்ச்செல்வி அவர்கள் வினாத் தொடர்களிலும், வட்டார வழக்குச் சொற்களைப் பயன்படுத்தியுள்ளதன் அதற்கான பொருளையும் எடுத்துரைக்கின்றார். குறிப்பாக, தேங்காய் என்பது அனைவருக்கும் தெரிந்த ஒன்று. ஆனால் இங்கு, “எனக்கு நீ பெரிய தேங்காய் தரணும்; தருவியா?” என்று வினா எழுப்பி, விடையாக பெரிய தேங்காய் என்பது ஆட்டுக்கிடா என்று அதற்கான பதிலையும் வெளிப்படுத்தியுள்ளார். தன் தொடர்களில் வினாத் தொடர்களை அதிகம் பயன்படுத்தி வினா எழுப்பி விடை கூறுவதன் வாயிலாக படிப்பவர்கள் எளிமையாகக் கருத்தை உள்வாங்கிக் கொள்ள முடியும் என்ற எண்ணத்தைத் தன் நூலின் வாயிலாக

சு.தமிழ்ச்செல்வி வெளிப்படுத்தி உள்ளார்.

இணை மொழிகள்

இணைமொழிகள் என்பது பேச்சிலும் எழுத்திலும் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட சொற்கள் இணைந்து வருவதாகும். ஓசை நயம் பெற்று, பொருட்செறிவுடன் இரு சொற்கள் இணைந்து வருவது இணைமொழி என்றும் அழைக்கப்படும். பல சொற்களில் விளக்க வேண்டிய பொருளை இரண்டு சொற்களில் மிக எளிமையாக விளக்கிவிடுகின்றது.

- நேரிணைச் சொற்கள்
 - எதிரிணைச் சொற்கள்
 - செறியிணைச் சொற்கள்
 - 1. பண்புச் செறியிணைச் சொற்கள்
 - 2. செயல் செறியிணைச் சொற்கள்
- என இணைமொழிகள் மூன்று வகைப்படும்.
- அவன் விருப்பப்படி துணிமணிகளையும் சாமான்களையும் தூக்கிக் கொண்டு ஊர் ஊராய் சுத்த வேண்டும் (மாணிக்கம் பக் 133) - நேரிணைச் சொற்கள்
 - நா அடக்க ஒடுக்கமா இல்லன்னு யாரு சொன்னா? (மாணிக்கம் ப 179) - பண்புச்செறியிணைச் சொற்கள்
 - மீன் பிடிப்பதிலும் எத்தனையோ நுணுக்கங்கள், சவால்கள், நெளிவு சுளிவுகள் இருக்கின்றன. (மாணிக்கம் 300)
 - அஞ்சக்கோட்டையில் யாரிடமும் சொல்லாமல் கொள்ளாமல் கிளம்பிய மாணிக்கம் பேராஹ்ணி பல்சை பிடித்து நேராக கொன்னக் காட்டிற்கு வந்தான் (மா - 116) - செயல் செறியிணைச் சொற்கள்

இத்தொடர்களில் உள்ள துணிமணி என்பது ஆடைகள் மற்றும் ஆபரணங்களையும், அடக்க ஒடுக்கமா என்பது பணியையும் வெளிப்படுத்தும் வகையிலும் ஒத்த கருத்துள்ள இணைமொழிகள் ஆகவும், நெளிவு சுளிவு என்பது உத்திகள் என்ற பொருளின் அடிப்படையில் ஒத்த கருத்துள்ள இணை மொழியாகவும் அமைந்துள்ளன. பொருளை விரைவிலும் எளிமையாகவும் விளங்கிக் கொள்ள இணை மொழிகளை அதிகம் பயன்படுத்தி உள்ளார்.

அடுக்குத் தொடர்

ஒரு சொல் விரைவு, வெகுளி, அச்சம், துன்பம், மகிழ்ச்சி போன்றவை காரணமாக இரண்டு, மூன்று, நான்கு முறை அடுக்கி வருவது அடுக்குத் தொடர். இவை பிரித்தாலும் பொருள் தரும் தன்மை உடையவை ஆகும். அடுக்குத் தொடரின் வகைகளாவன:

- அசைநிலை அடுக்குத் தொடர்
- பொருள் நிலை அடுக்கத் தொடர்
- இசை நிறை அடுக்குத்தொடர்

- அம்மா அம்மா என்று செல்லாயினை கூப்பிட்டான் (மாணிக்கம் ப 21) - அசைநிலை அடுக்குத்தொடர்
 - அவன் பிள்ளைகளுக்கு பாக்கெட் பாக்கெட்டா ரொட்டி கொடுக்கிறான். (மா -152) - பொருள் நிலை அடுக்குத்தொடர்
 - அவரைப் பார்த்ததும் ஆத்திரம் ஆத்திரமாக வந்தது. (மாணிக்கம் 45) - அசைநிலை அடுக்குத்தொடர்
 - கிழவியும் சரசுவும் விழுந்து விழுந்து சிரித்தார்கள் (மாணிக்கம் 119) - இசை நிறை அடுக்குத்தொடர்
- பெரும்பாலும் மாணிக்கம் நாவலில் விரைவு காரணமாக அம்மா என்ற சொல்லையும், கோபத்தை வெளிப்படுத்தும் வகையில் ஆத்திரம் என்ற சொல்லையும், மகிழ்ச்சியை வெளிப்படுத்தும் வகையில் விழுந்து என்ற சொல்லையும் பயன்படுத்தி உள்ளார். அடுக்குத் தொடர்கள் கதையை எளிமையாகப் புரிந்து கொள்வதற்கு மிகவும் உறுதுணையாக அமைந்துள்ளன. இதைப் போன்று இன்னும் பல அடுக்குத் தொடர்கள் இந்நாவலில் பெறுகின்றன.

இரட்டைக்கிளவி

கிளவி என்பது சொல்லைக் குறிக்கும். இரட்டைக்கிளவியைப் பிரிக்க முடியாது. பிரித்தால் பொருள் தராது. இரட்டைச் சொல்லாகவே சேர்ந்து வரும். இரண்டு சொற்களைப் போலத் தோற்றமளித்தாலும் ஒரே சொல்தான். இரட்டைக்கிளவி என்பது இரண்டு சொற்களாய்ச் சேர்ந்து ஒரு தன்மை பெற்று நின்று வினைக்கு அடைமொழியாய்க் குறிப்புப் பொருள் உணர்த்தி வருவதாகும்.

“இசையும் குறிப்பும் பண்பும் பற்றி சில சொற்கள் இரட்டித்தே வரும். அவை இரட்டைக்கிளவி எனப்படும். இரட்டைக்கிளவி அவ்விரட்டில் பிரிந்து தனித்து ஒழியா (சு.கு அருணாசலம் கல்லூரித் தமிழ் இலக்கணத் தெளிவு 128)”

- “இறால்களை 'மளமள'வென்று எடுத்துப் போட்டுக் கொண்டே வந்தார்”. (மாணிக்கம் ப 11)
- “வெங்கிருசாமியும் நாஞ்சியும் மடமடவென உடைத்துப் போட்டார்கள்” (மாணிக்கம் 27)
- கிடாய்களிரண்டுமே நல்ல மேனியாய் கொழுகொழுவென்று வளர்ந்து நின்றன.(மா - 58)
- வேப்பெண்ணையை கடகடவெனக் குடித்தால் (மாணிக்கம் 113)
- மாணிக்கத்தின் உடம்பு கணகணவென்று காய்ந்தது. (மா - 137).

இத்தொடர்களில் மளமள, மடமட, கடகட என்ற சொற்கள் வெவ்வேறாக இருந்தாலும்

விரைவாக என்ற ஒரே பொருளைத் தரக்கூடியனவாக உள்ளன. ஆனால் அந்தந்தச் சூழலுக்குத் தகுந்தபடி வெவ்வேறு இரட்டைக்கிளவிச் சொற்களைப் பயன்படுத்தி இருப்பதன் நோக்கம் தொடர்ந்து ஒரே மாதிரியான சொற்களைப் பயன்படுத்தினால் படிக்கும் வேகம் குறையும் என்பதற்காக வேறுபட்ட இரண்டு கிளவிச் சொற்களைப் பயன்படுத்தி உள்ளார். வேறுபட்ட சொற்கள் வாசகர்களிடம் படிக்கும் ஆர்வத்தை ஏற்படுத்தும் என்பதில் ஐயமில்லை.

எண்ணும்மைகள்

கொடுக்கப்பட்டுள்ள சொற்களில் 'உம்' எனும் விசுதி இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட முறையோ வெளிப்படையாக வருமாயின், அது எண்ணும்மைகள் எனப்படும்.

- மாணிக்கமும் நாஞ்சியும் வீட்டு வாசலில் சைக்கிளை நிறுத்தியது தான் தாமதம் - (மா_2-20) - மாணிக்கமும் நாஞ்சியும்
- தனியாக மகனும் கணவனும் மட்டும் கடலுக்குப் போய் இருக்கிறார்கள் என்பதைக் கேள்விப்பட்டது முதல் வேண்டாத தெய்வங்களை எல்லாம் வேண்டிக் கொண்டிருந்தாள் செல்லாயி - (மா -19) - மகனும் கணவனும்
- சேற்றையும் சுண்ணாம்பையும் காயத்தில் அப்புவாள் - (மா -32) சேற்றையும் சுண்ணாம்பையும்
- வலைத்தென்னி முடித்த போது வலைக்குக் கீழே தரையில் ஒரு முறமளவுக்கு மட்டியும், சங்கும், நெருப்பு நண்டும், அதன் கால்களும், உமிரிச்செடியும் உதிர்ந்து கிடந்தன. - (மா-36)- மட்டியும், சங்கும், நெருப்பு நண்டும், அதன் கால்களும், உமிரிச்செடியும்

இவ்வாறாக 'உம்' எனும் விசுதி வெளிப்படையாக வரும் எண்ணும்மைகளை இந்நாவலில் இன்னும் பல இடங்களில் ஆசிரியர் பயன்படுத்தியுள்ளார்.

பழமொழிகள்

பழமொழி என்பது ஒரு சமுதாயத்தில் நீண்ட காலமாகப் புழக்கத்தில் இருந்து வரும் அனுபவ அறிவுரைகள் ஆகும். இவை பெரும்பாலும் பதிவு செய்யப்படாத வாய்மொழி வழக்காகவும், நாட்டுப்புறவியலின் ஒரு கூறாகவும் அமைகின்றன. பழமொழிகளையும் வட்டார வழக்குத் தன்மையில் எடுத்துரைப்பதன் நோக்கம் அந்தந்த வட்டார வழக்குச் சொற்களை பிற வட்டாரத்தைச் சேர்ந்த மக்களும் புரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்ற அடிப்படைக் காரணமாகும்.

- ரெண்டியருமே ஒரே குட்டையில ஆறுன மட்டதான உனக்கு மட்டும் எங்கே இருந்து வந்துடும் நல்ல புத்தி,? (மாணிக்கம் 37)

- நண்டு கொழுத்த வளயில தங்குமா? (மாணிக்கம் ப 134)
- தாயும் புள்ளையுமாயிருந்தாலும் வாயும் வயிறும் வேற வேறங்குறது உண்மைதானே? (மாணிக்கம் 158)

பழமொழி வழியாக வாசகர்களுக்குக் கருத்துக்களை எடுத்துரைப்பதன் மூலம் வாசகர்கள் கதையை எளிதாகப் புரிந்து கொள்ள முடியும். அதே சமயம் பழமொழிகள் மக்கள் மத்தியில் எளிமையாக புழக்கத்திற்கு வரும்; பழமொழிகளை அழியாமல் காப்பாற்றவும் முடியும் என்ற நோக்கத்தில் பழமொழிகளை மிகுதியாகப் பயன்படுத்தியுள்ளார் நூலாசிரியர்.

ஆங்கிலச் சொற்கள்

காலச்சூழலுக்கு ஏற்ப ஆங்கிலத் தொடர்களை அதிகமாகப் பயன்படுத்தி உள்ளார் ஆசிரியர். முற்காலத்தில் வடமொழி மற்றும் பிற மொழிகளைக் கலந்து எழுதுவதைப் போல இக்காலத்தில் ஆங்கிலத்தைக் கலந்து எழுதும் பழக்கம் அதிகமாகி உள்ளது.

- கப்பல்களில் செல்வோர் பயன்படுத்திவிட்டுப் போகும் தண்ணீர் பாட்டில்கள், டப்பாக்கள் போன்றவை எங்கிருந்து எல்லாமோ மிதந்து வந்து கரையில் ஒதுங்கும். (மாணிக்கம் 300)
- இரண்டு வெல்டிங் மிஷின்களை வாங்கிப் போட்டு எளிமையாக பட்டறையை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்றாலும் குறைந்தது 30,000 ஆவது ஆகுமாம். (மாணிக்கம் 301)

தமிழ், ஆங்கிலம் கலந்து மொழிபெயர்ப்பு செய்து தன் நூலில் ஆசிரியர் பயன்படுத்தி உள்ளார். இதன் வாயிலாக ஆங்கிலச் சொற்களையும் அறிந்து கொள்ள வேண்டும் என்ற கருத்தினை அறிய முடிகிறது.

முரண் தொடை

இலக்கண இலக்கியங்களில் அடியோ சீரோ ஒன்றுக்கொன்று எதிர்நிலையாக நிற்பது முரண் தொடை என்று அழைக்கப்படுகிறது.

படிக்கின்றவரைக் கட்டி இழுத்து ஒரே இடத்தில் அமர்ந்து படிக்கத் தூண்டும் ஆற்றல் உடையது முரண் தொடை. சொல்லும் பொருளும் முரண்பட்டு வருதல் ஐந்து வகைகளில் அமையும்..

1. சொல்லும் சொல்லும் முரண்பட்டு வருதல்
2. பொருளும் பொருளும் முரண்பட்டு வருதல்
3. சொல்லும் பொருளும் சொல்லோடு முரண்பட்டு வருதல்
4. சொல்லும் பொருளும் பொருளோடு முரண்பட்டு வருதல்
5. சொல்லும் பொருளும் சொல்லோடும்

பொருளோடும் முரண்பட்டு வருதல் என எல்லா தொடர்களும் இதன் அடிப்படையிலேயே அமைகின்றன.

“மொழியினும் பொருளினும் முரணுதல் முரணே” (தொல்.பொருள் 1352)

- இரவும் பகலும் உடையப்பனின் பக்கத்திலே இருந்து கவனித்தான் (மா -139) – சொல்லும் சொல்லும் முரண்பட்டு வருதல்
- குறுக்குமாய் நெடுக்குமாய் ஓடியது மாடன் (மா - 60) – பொருளும் பொருளும் முரண்பட்டு வருதல்
- வலையில் அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாக மீன்கள் கிடந்தன. (மாணிக்கம் 10) – சொல்லும் பொருளும் சொல்லோடு முரண்பட்டு வருதல்
- விடிந்ததும் விடியாதுமாய் மாணிக்கம் வந்திருப்பதைக் கேள்விப்பட்டு ஓடி வந்தான் முருகையன் (மா -135) சொல்லும் பொருளும் பொருளோடு முரண்பட்டு வருதல்
- கீழே பாதியும் மேலே பாதியுமாக கொட்டி இறைத்துக்கொண்டே சாப்பிட்டார். (மாணிக்கம் 50)
- பத்தியம் போட்டதிலிருந்து காலையும் மாலையும் இரண்டு வேளை மருந்து மட்டுமே கொடுத்தாள். (மாணிக்கம் 118)

அங்கொன்றும் இங்கொன்றும், கீழே மேலே, காலை மாலை போன்று இன்னும் பல தொடர்களில் முரண்பட்டு வரும் வகையில் அமைத்துள்ளார் ஆசிரியர். முரண் சொற்களைக் கொண்ட தொடர்களை அதிகமாகப் பயன்படுத்தி உள்ளார். இதன் அடிப்படையில் கருத்துக்களை விரைவில் உள்வாங்கி கொள்ள முடியும் என்ற எண்ணத்தின் அடிப்படையில் பதிவு செய்துள்ளார்.

நாட்டுப்புறப் பாடல்

நாட்டுப்புறப் பாடல் என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட சமூகத்தின் அல்லது மக்களின் அன்றாட வாழ்விலும், விழாக்களிலும், இன்பத்திலும், துன்பத்திலும், தொழிற்சார் பணிகளின் போதும் பாடப்படும் பாடல் ஆகும்.

- மாமரத்து கீழ நின்று யாம்
மனக்கொறைய சொன்னேன்னுன்னா
மாங்கா தெரிச்சி வுமும்
மாமரமும் இத்து விமும்.... (மா -44)
- கருவ மரத்தடியே நான்
காயாடும் போதல்லவோ
காயாட்டதத்தாம் மறந்து – இந்த
கருணருக்கு மாலயிட்டேன்... (மா -70)

இப்பாடல்கள் பெண்ணொருத்தியின் மனக்குமுறலைக் கூறுவதாக அமைந்துள்ளது.

- ராராரோ ரா ரி ரா ரோ....
யாங்கண்ணே ராராரோ....

வானத்து மீ...னோ...ஓ...

மேகத்து.... மின்னொளியோ...ஓ.....(மா -114)

மேலே வரும் பாடல் தாய் தன் குழந்தைக்கு பாடும் தாலாட்டு பாடலாக அமைந்துள்ளது.

- சாதி எலுமிச்ச சமுத்திரத்து நீர் வாழ சாதியிலே
காய்க்காமல் சனம்வெலவி காய்ச்சேனே...

(மா -144)

எனத் தொடங்கும் இப்பாடல் ஒரு பெண்ணின் ஒப்பாரிப் பாடலாக அமைகிறது.

தொகுப்புரை

சு.தமிழ்ச்செல்வி அவர்கள் தன் முதல் நாவலான **மாணிக்கம்** நாவலில் சொற்களை இலக்கண, இலக்கியத் தேவையைக் கருதிப் பயன்படுத்தி உள்ளதை கட்டுரையின் வாயிலாக அறிய முடிகின்றது. அதே சமயத்தில், நாவலைப் படித்துக் கதையை அறிந்து கொள்வதோடு மட்டுமல்லாமல் இலக்கண, இலக்கியக் கூறுகளையும், படிக்கின்ற வாசகர்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்ற நோக்கில் எண்ணுப்பெயர், இணைமொழிகள், பழமொழிகள், இரட்டைக்கிளவி, அடுக்குத் தொடர், வினாத் தொடர், ஆங்கில சொற்கள் ஆகியவற்றைப் பயன்படுத்தி உள்ளார். இலக்கண, இலக்கியக் கூறுகளை எளிமைப்படுத்தி நாவலில் பயன்படுத்தி உள்ளதன் அடிப்படையில் மிக எளிமையாகக் கதையைப் புரிந்து கொள்ள வாய்ப்புள்ளது என்பதில் ஐயமில்லை.

துணை நின்ற நூல்கள்

- மாணிக்கம் - சு. தமிழ்ச்செல்வி - நியூ செஞ்சரி புக் ஹவுஸ் சென்னை 2007
- தொல்காப்பியம் தெளிவுரை - ச.வே. சுப்பிரமணியன் - மணிவாசகர் பதிப்பகம் சென்னை 2003
- தொல்காப்பியம் - தமிழண்ணல் - மீனாட்சி புத்தக நிலையம் மதுரை 2010
- மொழியியல் தொல்லியல் அனைத்திந்திய மொழியியல் கழக வெளியீடு - ச.அகத்தியலிங்கம் சென்னை 1979.

கட்டுரையாளர்கள்:

த.கோமதி

முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர் (முழு நேரம்),

முதுகலை & தமிழாய்வுத் துறை,

முத்தூரங்கம் அரசினர் கலைக் கல்லூரி (தன்னாட்சி), வேலூர்-2
திருவள்ளூர் பல்கலைக்கழகம், வேலூர்

நெறியாளர்:

முனைவர் இரா.சிவகுமார்,

இணைப் பேராசிரியர் & நெறியாளர்,

முதுகலை & தமிழாய்வுத் துறை,

முத்தூரங்கம் அரசினர் கலைக் கல்லூரி (தன்னாட்சி), வேலூர்-2
திருவள்ளூர் பல்கலைக்கழகம், வேலூர்

தொன்மத்திற்கும் நவீனத்திற்குமான இணைப்பு

தொன்மத்தைக் கதைக் கருவாகக்கொண்டு நவீன இலக்கியங்கள் தொடர்ந்து எழுதப்பட்டு வருகின்றன. மரபிலக்கியங்கள் பேசாத இடங்களையும் அவ்விலக்கியங்கள் கற்பிக்கும் புனிதங்களையும் நவீன இலக்கியங்கள்தாம் மீள்வாசிப்புக்குள்ளாக்கி பல கேள்விகளுக்கு உட்படுத்தியிருக்கின்றன. இவ்வாறு தொன்மக் கதைமாந்தர்களை மையமிட்டு மீள்வாசிப்பு அணுகுமுறையில் ஆராயப்பட்டு எழுதப்பட்ட கட்டுரைத்தொகுப்பு நூல்தான் எழுத்தாளர் சுப்பிரமணி இரமேஷ் அவர்களுடைய 'தொன்மம் தொடர் கதைகள்'. அகலிகை, தேவந்தி, சுபத்திரை, இராவணனுக்காக அழுத சீதை, கர்ணனின் காதலி பானுமதி, சூதாடத் தெரியாத தருமன், மகனைக் காதலிக்கும் திஷ்யரக்கைஷு போன்ற ஒவ்வொரு தொன்மக் கதைமாந்தரின் மீதும் நவீன ஒளியைப்பாய்ச்சி இந்நூலின் கட்டுரைகள் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன.

தொன்மக் கதைமாந்தர்கள் தவ வலிமையால் பெற்றுக்கொண்ட வரங்கள் ஆரம்பத்தில் அவர்களுக்கு மகிழ்ச்சியைக் கொடுத்தாலும் பிற்காலத்தில் அதுவே அவர்களுக்குச் சாபமாக மாறுகின்ற போக்கினை எடுத்துக்காட்டும் விதமாக இத்தொகுப்பில் இடம்பெற்றுள்ள அகலிகை குறித்த தொன்மக் கதையைக் கூறலாம். அகலிகையை நவீன வாசிப்பிற்கு உட்படுத்தித் தன்னுடைய சாபமே மேல் என்றும் சாப விமோசனம் வேண்டாம் என்றும், மறுத்திருக்கும் நுட்பத்தை எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறார். நவீன இலக்கியத்தின் மையத்தில் பிரதிபலிப்பவை மரபிலக்கியத்தில் மறுக்கப்பட்ட அல்லது மறைக்கப்பட்ட கதைமாந்தர்களின் மன உணர்வே. இந்நவீனயுக காலத்திலும் தொன்மக் கதைமாந்தர்கள் வாழ்ந்துகொண்டு இருக்கும் இருப்புநிலையைக் காட்சிப்படுத்தவும் நவீன இலக்கியங்கள் தவறவில்லை.

சு.தீபிகா

குறிப்பாகப் பலராலும் கவனத்திற்குட்படுத்தப்படும் தொன்ம கதைமாந்தர்களைவிடவும் கவனம்பெறாத மாந்தர்களுக்கே நவீன இலக்கிய எழுத்தாளர்கள் இடமளித்திருக்கும் தன்மையின் நுணுக்கத்தையும் இந்நூலை வாசிப்பதன் மூலம் உணரமுடிகிறது.

இந்நூல் தொன்மத்தைப் பற்றி மட்டுமே பேசுகிறது என்று கூறிவிடுவது எளிதானது. ஆனால் பிரதியாசிரியர் அதனை மட்டும் கைக்கொள்ளாமல் சிறுகதையில் வரும் தொன்ம மாந்தர்களின் இடம் மரபிலக்கியத்தில் எவ்வாறு அமைந்துள்ளது என்பது குறித்தும் அதே கதைமாந்தர்கள் நவீன இலக்கியத்தில் எவ்வாறு மறுவாசிப்புக்கு உட்படுத்தப்பட்டுள்ளார்கள் என்பது குறித்தும் கூறியிருக்கிறார். இந்நூலில் இடம்பெற்றுள்ள கட்டுரைகள் ஒவ்வொன்றும் நாற்பது சிறுகதைகள், நாற்பது நவீன எழுத்தாளர்கள் என இருவகைகளாகப் பிரிந்து ஒரே நேர்கோட்டில் பயணிக்கின்றன. மேலும் தேர்வு செய்யப்பட்டுள்ள சிறுகதைகளில் இடம்பெற்றுள்ள தொன்மம் குறித்துப் பதிவு செய்துள்ள பிற நூல்கள் பற்றிய விளக்கங்களும் நூலில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. தொன்ம நூல்களைக் குறித்துத் தேடும் ஆய்வாளர்களுக்கும் தொன்மத்தின் மீதும் நவீனத்தின் மீதும் ஆழ்ந்த தேடல் உள்ளவர்களுக்கும் பயன்படும் வகையிலும் கட்டுரைகள் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன.

புதுமைப்பித்தன், ஜெயகாந்தன், கு.ப.ராஜகோபாலன், கு.அழகிரிசாமி, க.நாசுப்ரமணியம், எம்.வி.வெங்கட்டராம், அம்பை, தேவிபாரதி, எம்.ஏ.சுசீலா, தேன்மொழி, கல்யாணராமன், அ.வெண்ணிலா, டி.கேசீனிவாசன், எஸ்.ராமகிருஷ்ணன், ஜா.தீபா, அனுராதா, ஜெயமோகன், தி. ஜானகிராமன், சு.வேணுகோபால், கரிச்சான் குஞ்சு, கி.ராஜநாராயணன், தேவகாந்தன், தஞ்சைப்பிரகாஷ், கணேசகுமாரன், லாவண்யா சுந்தரராஜன், தொ.மு.சி.ரகுநாதன், அன்பாதவன், புதிய மாதவி, பாவண்ணன், சுந்தர ராமசாமி, ம.இராசேந்திரன், இமையம், ந.முத்துசாமி, தமிழவன், சா.கந்தசாமி, சுஜாதா, மதி அழகன் பழனிசாமி, அசோகமித்திரன், யுவன் சந்திரசேகர், பிரேம் ஆகியோர் தொன்மத்தை எவ்வாறு தங்களுடைய இலக்கியத்தில் சிறப்பாக அணுகியிருக்கின்றனர் என்பதனை அழகாக வெளிப்படுத்திக் காட்டியிருக்கிறார் நூலாசிரியர். கட்டுரைகளில் தேவையான இடங்களில் நார்த்ராப் பரை, சிம்மண்ட ஃபிராய்ட், கார்ல் யூங் போன்ற திறனாய்வாளர்கள் மற்றும் உளவியலாளர்களின் கோட்பாடுகளை மேற்கோள் காட்டியுள்ளதன் மூலம் பிரதியின் நேர்த்தியை உணர முடிகிறது. மேலும், சிறுகதைகளில் கையாளப்பட்டுள்ள தொன்மத்திற்கு ஏற்றவாறு கட்டுரைகளின் தலைப்புகள் ஈர்க்கும்

வகையில் மிகவும் பொருத்தமாக அமைந்துள்ளன.

‘அகக்காட்சியில் விரியும் நிலம்’ என்னும் கட்டுரையே தொகுப்பின் முதல் கட்டுரையாக அமைந்துள்ளது. புதுமைப்பித்தன் எழுதியுள்ள ‘கபாடபுரம்’ என்ற தொன்மத்தின் காரணத்தை இக்கட்டுரையில் மீளாய்வு செய்திருக்கிறார். ‘கபாடபுரம்’ தவிர்ந்து, தொன்மத்தை மையமாகக் கொண்டு புதுமைப்பித்தனால் எழுதப்பட்ட சிறுகதைகளின் நீள்பட்டியலையும் இக்கட்டுரையில் கொடுத்துள்ளார். ‘நெருப்பை அணைத்த நீர்’ என்னும் கட்டுரையில் ஜெயகாந்தனின் ‘அக்கினிப் பிரவேசம்’ சிறுகதையை மையமாகக்கொண்டு எழுதியுள்ளார். இக்கட்டுரையில் சீதையை அகலிகை தொன்மத்தோடு ஒப்பீடு செய்து அதற்கான காரணங்களையும் ஏற்றுக்கொள்ளும் வகையில் கூறியுள்ளார். நவீன இலக்கியத்தில் புதைந்துள்ள தொன்மத் திரையை இந்நூலில் உள்ள ஒவ்வொரு கட்டுரைகளும் விலக்கிக் காட்டுகின்றது. நவீன இலக்கியத்தில் தொன்மங்களின் பெயர்களை வெளிப்படையாக எழுதுவது ஒரு புறம் இருப்பினும், அதற்கு இணையாகத் தொன்மங்களின் பெயர்களையோ அல்லது கதை நிகழும் இடத்தையோ வெளிப்படையாகக் கூறாமல் தொன்ம உணர்வுகளை வைத்து நவீன இலக்கியங்கள் படைக்கப்படுகின்ற போக்கினை எடுத்துக்காட்டக்கூடிய கதைகள் அடங்கிய கட்டுரைகளையும் சிறப்பாக இந்நூல் கொண்டிருக்கிறது.

கவனிக்கப்படாத தொன்மக் கதாபாத்திரங்களுக்கு நவீன இலக்கியப் படைப்பாளர்கள்தாம் முக்கியத்துவம் அளித்து வருகிறார்கள். அந்த வகையில் பெரிதும் கவனம்பெறாத தொன்மப் பாத்திரம்தான் தேவந்தி. தேவந்தியைப் பற்றி எம்.ஏ.சுசீலா ‘தேவந்தி’ என்ற சிறுகதையினை எழுதியுள்ளார். இச்சிறுகதையின் தொன்மத்தை ஆய்ந்தளிக்கும் கட்டுரை ‘கடவுளுக்கு மனைவியான தேவந்தி.’ தொன்மத்தில் கடவுள் என்ற நிலையில் உள்ள பாசாண்ட்ச்சாத்தான், நவீன இலக்கியத்தில் மாலதி என்ற பெண்ணால் கடவுளாகக் கற்பிதம் செய்யப்பட்ட கதாபாத்திரமாக மாறுகிறது. தொன்மத்தை வாசிக்கும் பொழுது தேவந்தி என்ற கதாபாத்திரத்தின்மீது வாசகர்களுக்குப் பெரிய கவனம் ஏற்படாது. இதற்கான காரணம், “வரலாற்றில் பெரும் புகழ்பெற்றவர்களின் அருகில் இருந்தவர்கள் மிக எளிதாக மறக்கப்படுவார்கள் என்பதற்குத் தேவந்தி ஓர் உதாரணம். பிற்காலத்தில் கண்ணகி அடைந்த புகழ் தேவந்தியின் இருப்பை இல்லாமல் செய்துவிட்டது” (பக்.54) என்ற

கருத்தினைப் பிரதியாசிரியர் முன்வைத்து நகர்ந்திருக்கும் போக்கினையும் உணர முடிகிறது.

‘இராமன்’ என்ற தொன்மக் கதாபாத்திரம் நவீன இலக்கியத்திலும் ஆய்வாளர்களின் பார்வையிலும் பெரும் விமர்சனங்களுக்கு உட்படுத்தப்பட்டுள்ளது. எனினும், இதற்கு விதிவிலக்காக கல்யாணராமன் எழுதிய ‘ஜல சமாதி’ என்ற சிறுகதையில் இராமனின் இயலாமையைக் காட்சிப் படுத்தியுள்ளார். மேலும் இராமன் என்ற தொன்ம பாத்திரத்திற்கு நியாயம் சேர்க்க புனைவில் அவர் போராடும் விதத்தை “இராமனாக வாழ்வதில் உள்ள நெருக்கடிகள் இராமனுக்குத்தான் தெரியும்”. (பக்.64) என நிறைவு செய்யும் முறையைக் கட்டுரையில் நுட்பமாய் ஆராய்ந்திருக்கிறார்.

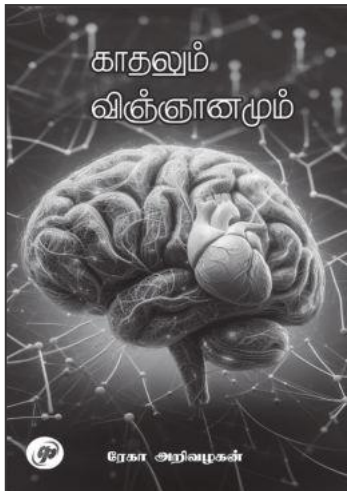
இக்கட்டுரைகளை வாசிக்கும்போதோ, அல்லது வாசித்து முடித்த பிறகோ தொன்மத் தேடலை நோக்கி வாசகனைப் பயணிக்கச் செய்யும் என்பதில் ஐயமில்லை. கட்டுரைகளில் பதிவாகியுள்ள சிறுகதைகளின் விவரங்கள் புத்தகத்தின் பின் பக்கங்களில் நேர்த்தியாகப் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. மேலும், நவீன இலக்கியத்தைப் புரிந்துகொள்ளும் வகையில் எளிமையாகக் கோக்கப்பட்டுள்ள

சான்றுகளுடன் கூடிய வகையில் கட்டுரைகள் பொருந்தியிருக்கின்றன. இந்நூலின் என்னுரையில் நூலாசிரியர் “தொன்மத் திறனாய்வு என்றொரு புதிய வகையையே திறனாய்வில் உருவாகியுள்ளதும் குறிப்பிடத்தக்கது” என்று கூறியுள்ளார். இதன்வழி இந்நூலையும் ஒரு ‘தொன்மத் திறனாய்வு நூல்’ என்று எடுத்துக்கொள்வதற்கு இடமிருக்கிறது. “படைப்பவனை உறிஞ்சிப் பிழைக்கிற ஒட்டுண்ணிகள்தாம் திறனாய்வாளர்கள் என்ற கருத்து படைப்பாளர்களிடையே இருக்கிறது” என்று திறனாய்வாளர் நார்த்தராப் ப்ரை குறிப்பிடுகிறார். நிதர்சனம் என்னவென்றால் படைப்பை அடுத்த கட்டத்திற்கு எடுத்துச் செல்வதே திறனாய்வாளர்கள்தான். இவ்வாறு தொன்ம மாந்தர்களை நவீன படைப்பாளர்கள் எங்ஙனம் அணுகியிருக்கின்றனர் என்பதனை மீளாய்வு செய்யும் நோக்கில் ஆய்வு செய்யப்பட்டுப் புனையப்பட்டுள்ள இந்நூல் தொன்மத்திற்கும் நவீனத்திற்குமான ஓர் இணைப்பாக இருக்கிறது.

கட்டுரையாளர்: உதவிப் பேராசிரியர்,
தருமமூர்த்தி இராவ் பகதூர் கலவல கண்ணன்செட்டி
இந்துக்கல்லூரி, சென்னை - 72

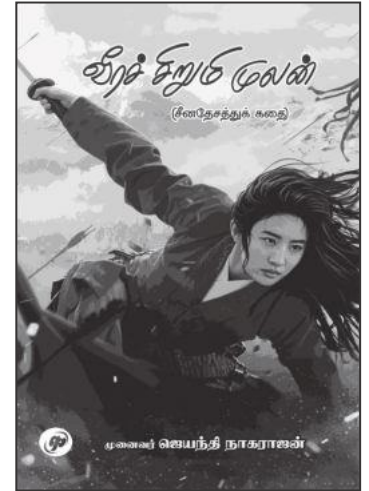
49வது சென்னை புத்தகக் காட்சியில் அறிவுப் பதிப்பகத்தின் புதிய வெளியீடுகள் அரங்கு எண்: 587 - 588

₹ 60/-

₹ 75/-

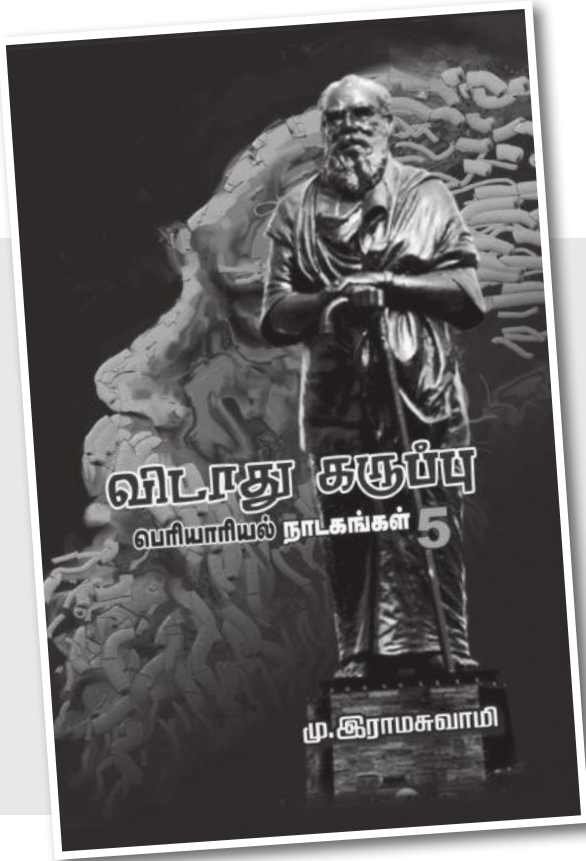
₹ 65/-

அறிவுப் பதிப்பகம் (பி) லிட்.,

16 (142), ஜானி ஜான் கான் சாலை, இராயப்பேட்டை, சென்னை - 600 014

☎ 044 - 28482441 \ www.ncbhpublisher.in | email: arivupathippagam@gmail.com

தத்துவ அரங்கியலை நோக்கீ

மு. இராமசுவாமியின்
'ஏகன் அநேகன்!' நாடகம்

மு.இராமசுவாமி எழுதியுள்ள 'கலகக்காரர் தோழர் பெரியார்', 'தோழர்கள்', 'ஏகன் - அநேகன்', 'விடாது கருப்பு', 'வகுப்பறை' ஆகிய ஐந்து நாடகங்களின் தொகுப்பை நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் பதிப்பகம் 'விடாது கருப்பு: பெரியாரியல் நாடகங்கள்-5' என்ற தலைப்பில் வெளிக்கொணர்ந்துள்ளது. இவ்வய்ந்து நாடகங்களும் தமிழில் மாற்றுச் சிந்தனையை மையப்படுத்திய நவீன நாடகங்களாகும். சமூகத்தில் நிலவுகின்ற பிற்போக்குக் கருத்தியலுக்குச் சவுக்கடி கொடுக்கும் வகையில் இத்தொகுப்பு அமைந்திருக்கிறது.

பேராசிரியர் மு.இராமசுவாமி அவர்களின் 'கலிலியோ', 'ஸ்பார்ட்டாகஸ்', 'கலகக்காரர் தோழர் பெரியார்', 'தோழர்கள்' எனும் நாடகச்செயல்பாடுகள் தத்துவ அறவியலையும், மாந்த இன விடுதலைப் போராளிகளையும் அரங்கக்கலையோடு இணைத்து நிகழ்த்தப்பட்ட நாடகங்களாகும். இதனைத் தொடர்ந்து, 'ஏகன் அநேகன்' நாடகம், இந்தியத் தத்துவத்தின் மேல் உரையாடலை நிகழ்த்துவதோடு வைதிக அதிகாரக் கட்டுமானத்தைக் கட்டுடைக்கும் வகையில் தத்துவ அரங்கியலை நோக்கி நகர்கிறது.

ஓர்மை சார்ந்த ஏகத்துவப் பண்பாட்டில் ஆரியர் எனும் இனக்குழுக்கள் உலக இயங்கியலை ஏற்காதவர்களாக, அலைகுடிகளாக இருந்த காலத்திலிருந்தே ஆரியப் பண்பாட்டு உருவாக்கம் நிகழ்ந்துள்ளது. ஏனைய அலைகுடிப் பண்பாட்டு மரபுகளைப் பின்னுக்குத்தள்ளி, வேதங்களும், உபநிடதங்களும், இதிகாசங்களும், மைய நீரோட்டமாகக் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளதை அவதானிக்கலாம். இந்த மைய நீரோட்டத்தில் பூர்வீக இனக்குழுப் பண்பாட்டுத் தகவமைப்புகள் யாவும் மேனிலையாக்கம் செய்ததோடு,

முனைவர் ம.கருணாநிதி

வைதிக மரபிற்கு எதிரானவற்றை, கீழானவையாகவும் காட்டு மிராண்டித்தனமானவையாகவும் உருவாக்கியுள்ளதை மு.இராமசுவாமியின் 'ஏகன் அநேகன்' நாடகம் வைதிக அரசியலின் மேல் விசாரணை எழுப்புகின்றது.

'ஏகன் அநேகன்' நாடகத்தின் தொடக்கம் பின் குரலாய் ஒலிக்கிறது. "அநாதி காலத்தில் ஒரு நாள்!..." என்று தொடங்குகிறது. சனாதன தர்மம் எனும் ஒற்றை அதிகார பாரம் தாங்காமல் அமுக்கப்பட்ட, தொல்குடியினர் சனநாயகத்திற்கான மார்க்கத்தைத் தேடி வருகிறார்கள். "தொல்குடியினர், அலமரல் கொண்டு தவித்தபோது, தாகம் தனிக்கும் கணையாய், அவர்களின் மூப்பன் - ஆதிக்குடும்பன், ஆதன் சாத்தனைத் தேடி வருகிறது அவர்களின் பெரும்படை!"

ஆதன், சாத்தன், மூப்பன், ஆதிக்குடும்பன் என்போர் பூர்வீக இனக்குழுக்களின் தலைவர்கள் ஆவார்கள். பூர்வீக இனக்குழுச் சமூக உரிமைக்காக தம் தடம் தேடி வருகிறார்கள் என்பதை நாடகம் காட்டுகிறது.

தொல்குடி எனும் பாத்திர உரையாடல்கள் தர்க்கத்தின் வழியாக வைதிக மரபின் சூட்சுமங்களை அவிழ்த்துப் போடுவனவாக அமைந்துள்ளன. சனாதனத்தைக் காப்பாற்றுவதற்கு மனுசாத்திரத்தின் வழி வேத உருவாக்கப் பின்னணி நாடகத்தில் பல இடங்களில் கட்டுடைக்கப்படுகிறது.

குடும்பன் எனும் பாத்திர உரையாடல் புனிதமாகக் கட்டமைக்கப்பட்ட, நிறுவனப்படுத்தப்பட்ட வைதிக சமயக் கட்டுமானங்களை ஒவ்வொன்றாக அவிழ்த்துப் போட்டு வெட்டவெளிப்படுத்துகின்றது.

"உழைப்பின் உவகை தேடும் உங்களைத் தீட்டுத் தடத்தில் புறந்தள்ளும் புனிதத்தின் வைதீக அரசியலை, உங்கள் வழியாகவே இவர்களுக்கும் வார்த்துப் போகிறேன். புனிதம் - புண்ணியம் தேடுவதற்காய், அண்ணாந்து வானம் பார்க்கும் புதுமை அரசியல் அது" என வைதீக உருவாக்கத்தில் பிராமணச் சடங்குகளைக் கேள்விக்கு உட்படுத்துகிறது நாடகம்.

பிரம்மம் மட்டுமே உண்மையானது. இவ்வுலகம் உண்மையானதல்ல. இவ்வுலகமும் இவ்வுலகப் பொருள்களும் உண்மையானவையல்ல. மாயையானவை என வேத மரபு உரைக்கின்றது. பிரம்மம், புனிதம், வேதம் ஆகியவற்றின் மேல் கேள்விகள் எழுப்பப்படும் போது, அவை மாயையானவை எனும் கருத்துருவாக்கமும் கட்டமைக்கப்படுகின்றது. "பிறப்புத் தீட்டு... இறப்புத் தீட்டு... தூமைத்தீட்டு... வாமைத்தீட்டு..."

பிராமணனால் சூத்திர ஸ்திரிக்குப் பிள்ளை பிறந்தால் அப்பிள்ளைக்குத் தந்தை சொத்தில் பங்கில்லை / சூத்திரன் பிராமணப் பெண்ணைப்

புணர்ந்தால் அவனது உயிர்போகும் வரை தண்டிக்கவேண்டும் / பெண்ணையும், சூத்திரரையும் கொல்வது அவர்கள் கணக்கில் மிகக் குறைந்த பாவமாகவே வரவு வைக்கப்படும்." என்கிற மனுதர்ம சாத்திரத்தின் பிற்போக்குத்தனத்தை நாடகம் பேசுகிறது.

பிரம்மம், பிராமணியம் யாருக்காக உருவாக்கப்படுகிறது? யாருக்கான வர்க்க நலன்களைப் பேசுகிறது? என்பதை நாடகத்தின் தர்க்க உரையாடல்களின் வழி விளக்கிப் பேசுவது சிறப்பாக இடம்பெற்றுள்ளது. வைதிகம் X அவைதிகம் எனும் எதிர் முரண்களின் கருத்தியல் பாத்திரங்களின் மொழிதலாக வளர்த்துச் செல்லும் விதம் வைதிகக் கட்டுமானங்களின் மேல் கேள்வி எழுப்புவதோடு சனநாயகம், சமத்துவத்தை நாடகம் பேசுகின்றது.

ஒட்டுமொத்த வேதமரபு கருத்தியல்கள் யாவும் பார்ப்பன வர்க்க நலன்களின் மேல் அக்கறை கொள்ளும் வகையில் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளன. இங்கு, தொல்குடி சார்ந்த இனக்குழுச் சடங்குகளை உள்வாங்கியதோடு பார்ப்பன இனக்குழுச் சடங்குகளை வானுலக வாழ்வுக்கானவையாக உருவாக்கியதோடு வேதம், சடங்கு, சம்பிரதாயம் அனைத்தும் வைதீக சமய உருவாக்கத்திற்கு வழிகோலின. இங்கு பிராமணர்கள் தனி ராஜ்ஜியம் பெறுவதே மூலகர்த்தாவாக உபநிடதத்தின் வழியாக ஏகத்துவத்தை உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. பிராமணர்கள் தன் வர்க்க நலனைக்காக வேண்டும் என்பதற்காகவே பிராமணக்கலப்பு ஏற்பட்டுவிடக்கூடாது என்பதில் கண்ணும் கருத்துமாக இருந்துள்ளனர். இதற்காகவே தீண்டாமையைச் செயல்படுத்துவதற்காகத் தீட்டுக் கொள்கை உருவாக்கப் பின்புலத்தை இந்நாடகம் பதிவுசெய்துள்ளது.

உலகாயத நிலைப்பாடுகளை நிறுவுவதற்கு வரலாற்றுப் பொருள்முதல்வாதக் கருத்தியல் வளர்த்துச் செல்லும் பாங்கு நாடகத்தில் முழுக்க இடம்பெற்றுள்ளது. வைதிக சமயம் அதற்கு எதிர் நிலைப்பாடுகளை மாந்த நேயத்தை முன்மொழியும் வகையில் 'பிறப்பொக்கும் எல்லா உயிர்க்கும்' எனும் பொதுமைச் சிந்தனை வழியாக, ஒடுக்கப்பட்ட உழைக்கும் மக்களின் விடுதலையை உரத்துப் பேசுகிறது - "ஏகன் - அநேகன்" நாடகம்.

சமூகநீதியைக் குழி தோண்டிப் புதைக்கின்ற காலத்தில் வாழும் சூழலில் நாம் இருக்கிறோம் என்பதைக் காட்டுகிறது நாடகம். சமூக நீதி பேசுவதைக்கூட இன்று தீட்டுக்கு உரியதாகவே பார்க்கிறது சனாதனம். இந்நாடகத்தில் பிரம்மத்தின் வழி சனாதன அரசியலைத் தோலுரிப்பது, காலத்தின் தேவைக்கான குரலாக ஒலிக்கின்றது.

பொதுவெளியில் வைதிகத்தின் பெருங்கதையாடலாக இருந்து வருகின்ற

பார்ப்பனியத்தை, அநேகத்தின் வழி உடைக்கவேண்டும் என்றும் சாதியற்ற, அறிவார்ந்த சமூகம் உருவாகவேண்டும் என்றும் ஏகன் - அநேகன் முன்மொழிகிறது. “அறிவு, பகுத்தறிவு அதிகாரத்தை நோக்கி நகரவேண்டும். தொல்குடி மக்கள் அதிகாரமாய் அது மலரவேண்டும். அது தான் மக்கள் அதிகாரம்! உழைக்கும் மக்கள் அதிகாரம்! ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் அதிகாரம்! அதன் பேதமற்ற மாறாத் தத்துவம்... மக்கள் நலன், மாற்றம், முன்னேற்றம் என ‘ஏகன் - அநேகன்’ நாடகம் வைதிகத் தத்துவத்திற்கு எதிராக பௌத்த அறவியலை முன்வைக்கின்றது.

வைதிகம் பல்வேறு வழிபாட்டு மரபினையும், பூர்வ வழிபாட்டு வளமைச் சடங்கையும் மேனிலையாக்கம் செய்துள்ளதோடு பல்வேறு வடிவங்களில் தெய்வத்தை வழிபட்டாலும், பிரம்மம் ஒன்றே தலையாயது என்றுரைக்கும் வைதிக - பார்ப்பனிய மேனிலையாக்கத்தையும், ஒற்றைக் கலாச்சாரத்தை முன்மொழியும் பேரிறைக் கொள்கையையும் மு.இராமசுவாமியின் ஏகன் - அநேகன் விசாரணைக்குட்படுத்துகிறது.

மூப்பனின் உரையாடலில், “அதிகாரத்தைத் துடைத்தெறிகிற யுக்திகளை வகுத்துப் புனிதத்திடமிருந்து தப்பிக்கிற அறிவையும், அதைத்

தாக்கி அழிக்கிற பொறியையும் பெறவேண்டும்” என மொழிவது, ஒடுக்கப்பட்டவர்களுக்கான தத்துவார்த்தத் தளத்தில் நிற்குகொண்டு வைதிக மூலபாடத்தின் மேல் கேள்விகளை எழுப்பி, மாந்த இன விடுதலைக்கான தத்துவப் பதிலுரையாக வெளிப்பட்டுள்ளது. இதோடு மட்டும் நின்றுவிடாமல், வைதிக ஆதிக்கத்தால் பலஆயிரம் சமணமுனிவர்களைக் கழுவேற்றியது நினைவின் வடுக்களாக உறைந்திருப்பதை ‘ஏகன் - அநேகன்’ நாடகம் முன்மொழிகிறது.

சமூகத்தில் உலாவும் சாதியாதிக்கத்தை, மதத்தின் பேரில் உருவாக்கப் படும் பிற்போக்குத்தனத்தை பெரியாரிய, மார்க்சிய, அம்பேத்கரிய சித்தாந்தத்தின் வழி மக்கள் நலம் பெறவேண்டுமென்பதை நாடகம் உரைக்கின்றது. இந்தியத் தத்துவ இயலில் நிலைத்திருப்பவற்றை விவரித்து, நாளைய சமூக நிமிர்வுக்கான தத்துவமாக பெரியாரிய - மார்க்சிய - அம்பேத்கரியத் தத்துவத்தை ‘ஏகன் - அநேகன்’ நாடகம் முன்வைக்கிறது மு.இராமசுவாமி, விடாது கருப்பு பெரியாரியல் நாடகங்கள் 5, வெளியீடு: நியூ செஞ்சரி புக் ஹவுஸ், சென்னை.

கட்டுரையாளர்: தமிழ் உதவிப் பேராசிரியர், தூய நெஞ்சக் கல்லூரி (தன்னாட்சி), திருப்பத்தூர்.

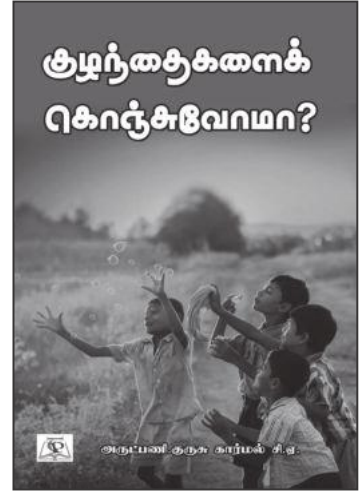
49வது சென்னை புத்தகக் காட்சியில் தாமரை பதிப்பகத்தின் புதிய வெளியீடுகள் அரங்கு எண்: 443 - 444

₹ 50/-

₹ 90/-

₹ 80/-

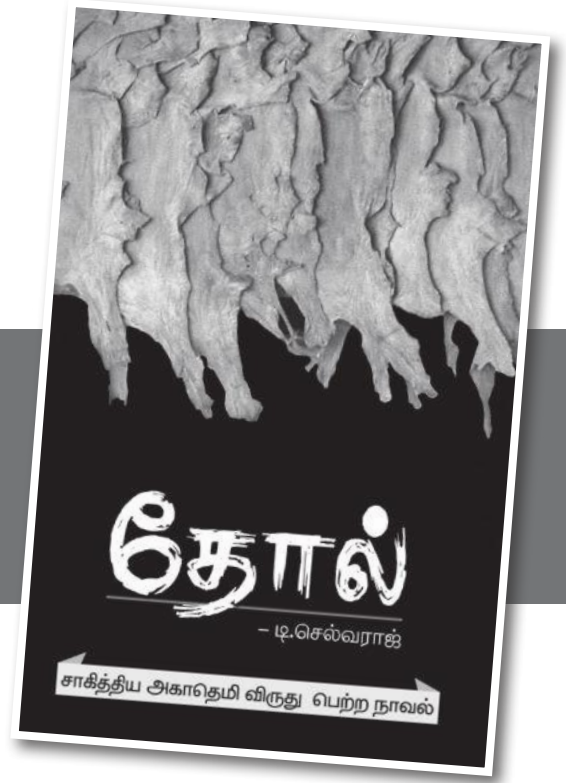
தாமரை பப்ளிகேஷன்ஸ் (பி) லிட்.,

41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட், அம்பத்தூர், சென்னை - 600 050

☎ 044 - 26251968, 26258410 / www.ncbhpublisher.in | email: tamaraipublication@gmail.com

தோல் புதினத்தில் தொழிலாளர்களின் பிரச்சனைகள்

கி. அன்பரசி
முனைவர் ச. வனிதா

முன்னுரை

இறைவனால் படைக்கப்பட்ட ஒவ்வொரு மனிதனும் தன்னுடைய வாழ்க்கையில் மற்றொரு நபரைச் சார்ந்து வாழ்கிறான். உறவு முறைகள் பல சேர்ந்த கூட்டமைப்பு குடும்பம் எனலாம். பல குடும்பங்கள் ஒன்றாகச் சேர்ந்து ஒரு குழுவாக ஒரிடத்தில் வாழ்ந்தால், அது சமுதாயம் என்றழைக்கப்பட்டது. சமுதாயம் தொழில் சார்ந்து காணப்பட்டது. பின்பு காலங்கள் செல்லச் செல்ல அவ்வமைப்பு சாதியாக மாறிவிட்டது. நாவல்கள் பல்வேறு தொழில் செய்யும் மக்களின் வாழ்வியலைத் தெளிவாக படம் பிடித்துக் காட்டுகின்றன. அந்நிலையில், ஆசிரியர் டி.செல்வராஜ் அவர்களின் 'தோல்' நாவலில் இடம்பெற்றுள்ள தொழிலாளர்களின் நிலையை ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாக அமைகிறது.

தோல் நாவலின் அமைப்பு

எழுத்தாளர் டி.செல்வராஜ் அவர்களால் 2010ஆம் ஆண்டு எழுதப்பட்ட ஒரு மாபெரும் படைப்பே 'தோல்' நாவலாகும். இந்நாவலுக்கு 2011ஆம் ஆண்டிற்கான 'இலக்கிய விருதும்', 2012ஆம் ஆண்டிற்கான 'சாகித்திய அகாதெமி' விருதும்

வழங்கப்பட்டன. இந்நாவல் ஐந்து பாகங்களையும், 695 பக்கங்களில் 117 கதை மாந்தர்களையும் கொண்டு 26 அத்தியாயங்களில் எழுதப்பட்டுள்ளது. தோல் நாவல் திண்டுக்கல் பகுதியில் உள்ள தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலைகளில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களின் அவல நிலையை மையமாகக் கொண்டு எழுதப்பட்டது.

தோல் தொழிற்சாலையில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்கள்

உடல் உழைப்பால் ஒரு தனி நபரோ அல்லது குழுவோ ஏதேனும் ஓர் அமைப்பிற்கோ அல்லது நிறுவனத்திற்கோ கூலி பெற்றுக் கொண்டு வேலை செய்பவர்கள் தொழிலாளர்கள் என்றழைக்கப்படுகின்றனர். தொழிலாளர்களைப் பற்றி வள்ளுவப் பெருந்தகை,

"இரவார் இரப்பார்க் கொன்று ஈவர் கரவாது
கைசெய்துண் மாலை யவர்"¹

என்னும் குறளில், 'கையால் தொழில் செய்து உணவு தேடி உண்ணும் இயல்புடைய தொழிலாளர், பிறரிடம் சென்று இரக்கமாட்டார். தம்மிடம் இரந்தவர்க்கு மறைக்காமல் பொருள் ஈவார்' என்று தொழிலாளர்களைப் பெருமைப்படுத்திக் கூறியுள்ளார்.

தொழிலாளர்களின்றி உலகில் எத்தொழிலும் இல்லை எனலாம். தொழிலாளர்கள் உதவியின்றி உலகம் நடைபெறாது. உலகை இயக்கும் மாபெரும் சக்தியாக விளங்குகிறவர்கள் தொழிலாளர்கள். அதற்கு மாற்றுக் கருத்து இருக்கவியலாது.

தோட்டி முதல் தொண்டைமான் வரையிலுள்ள எல்லாரையும் தொழிலாளர்கள் என்று கூறலாம். எல்லா வல்ல இறைவனும் படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அருளல் என்னும் ஐந்தொழிலை நாட்டோறும் ஓயாது செய்து கொண்டே இருக்கிறான். உலகத்தில் எல்லாரையும் தொழிலாளர்கள் எனக் கூறுவது குற்றமாகாது என்கிறார் டி.என். இராமச்சந்திரன்.³

தோல் தொழிற்சாலையில் ஆண்களும் பெண்களும்

தோல் தொழிற்சாலை என்பது இறந்த விலங்குகளின் தோலை ஓரிடத்தில் வைத்து அத்தோலைப் பதப்படுத்தும் இடமாகும். 'பதப்படுத்தல்' என்றால் இறந்த விலங்குகளிலிருந்து உரித்து எடுக்கப்படும் பச்சைத் தோலைக் கெடாதவாறு பாதுகாப்பதாகும். தோல் கெடாமலிருக்க, உரித்தவுடன் பொடிக்கப்பட்ட உப்புத்தூளை அதன் உட்பகுதியில் தடவுவர். அதனை வேதிப் பொருட்கள் கலக்கப்பட்ட நீரில் நன்கு ஊறவைப்பர். இதனால் அழுக்குகள் அப்புறப்படுத்தப்படும்.

அழுக்குகளை அப்புறப் படுத்திய பிறகு, வேதிப் பொருட்கள் கலவையோடு கூடிய சுண்ணாம்புக் கரைசலில் அத்தோலை ஊற வைப்பார்கள். பிறகு தோலிலுள்ள மயிர்கள் நீக்கப்படும். தோலிலுள்ள சுண்ணாம்புக் கரைசலை நீக்கப் பல முறைகள் அமில்ம் கலந்த நீரில் முக்கி எடுப்பார்கள். இறுதியாக, அழுக்கு நீக்கப்பட்ட பச்சைத் தோல் கிடைக்கும்.

தோல் பதனிடும் மூன்று முறைகள்

பொதுவாக, விலங்குகளின் தோலைப் பதப்படுத்துவதற்கு மூன்று முறைகள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

1. தாவரம் பதனிடும் முறை
2. தாது பொருள் பதனிடும் முறை
3. எண்ணெய் பதனிடும் முறை

என மூவகையாகும். தற்காலத்தில் நவீன முறையில் பதப்படுத்தப்படுகிறது.

தோல் தொழிலாளர்களின் வேதனைகளும், இன்னல்களும்

தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலையில் வேலை புரியும் மக்கள் மனதளவிலும், உடலளவிலும் மிகுந்த பாதிப்புக்கு ஆளாகின்றனர். இவர்களால் தங்களுடைய வாழ்க்கையை முழுமையாக

வாழ முடிவதில்லை. தோலைச் சுத்தம் செய்ய சுண்ணாம்புக் குழியில் இறங்குபவர்கள் நரக வேதனையை அனுபவிக்கின்றனர்; பல்வேறு நோய்களுக்கு ஆளாகின்றனர்.

“நாள் முழுவதும் சுண்ணாம்புக் கலவை கலந்த நீரில் நாற்றம் பிடித்த நல்ல நிணவாடை வீசும் மாட்டுத் தோலையும், ஆட்டுத் தோலையும் போட்டு அலசுவதாலும், அதனை மிதித்து சவட்டுவதாலும், பாதங்களும் கைகளின் உட்பகுதியும் வெந்து காயமாகிக் காய்த்துப் போய்விட்டன. பாதங்களில் விப்பும், விரிப்பும் ஏற்பட்டு நடப்பதற்கே சிரமமாக இருந்தன. சுண்ணாம்பு இரசாயனத்தின் வேகத்தில் ரோமக் கால்கள் அத்தனையும் கருகிப்போய் பார்ப்பதற்கு அவலட்சணமாகப்படும்.”⁴

சுண்ணாம்புக் குழியில் வேலை செய்பவர்கள் - அதாவது, தோலைச் சுத்தம் செய்பவர்கள் ஏதாவதொரு நோய்க்கு ஆளாகி இறந்துபடுகின்றனர். சுண்ணாம்புக் குழி காளாவாயிலில் இருந்துவரும் புகையை சுவாசிக்க முடியாமல் “மூச்சு முட்டும் தப்புத் தவறி கால் இடறி குழியில் விழுந்தால் இறந்த போவதுமுண்டு, ஆனால் இவர்களுக்கு வெக்கை நோயாலோ, ஈழல் நோயாலோ மரணம் ஏற்படுவது சாதாரணம்” ஒரு மனிதனின் வாழ்க்கை அவன் செய்யும் தொழிலின் அடிப்படையில் மாற்றங்களுக்கு உட்படுத்தப்படுகிறது என்பதை தெளிவாக அறியமுடிகிறது.⁴

கொத்தடிமை முறை

கொத்தடிமை என்பது பணத்திற்காக ஒரு குடும்பமோ அல்லது ஊரோ தலைமுறை தலைமுறையாகப் பணம் படைத்தவர்களிடம் அடிமைப்பட்டுக் கிடப்பதாகும். அதாவது, 'கொடுத்த கடனுக்கு ஈடாகக் கடன் வாங்கியவனையே அடகுப் பொருளாக வைத்துக் கொள்வது கொத்தடிமை முறை' எனப்படுகிறது. அவ்வாறு அடிமைப்படுத்தப்படுகின்ற மனிதன் பிணையத் தொழிலாளி அல்லது கொத்தடிமை எனச் சொல்லப்படுகிறான்.

தோல் தொழிலாளர்கள் வேலையில் சேர்க்கப்படுவதற்கு முன்னதாகவே முதலாளிகளிடம் அடிமை சாசனத்தில் முறி எழுதி கொடுத்துவிட்டு தான் வேலையைச் செய்ய வேண்டும். ஒருவன் தன்னுடைய கடனை அடைக்கும் வரை முதலாளிகளுக்கு உழைத்து உழைத்து அடிமையாகவே அவன் வாழ வேண்டுமென்பது வாழ வேண்டுமென்பது தான் அடிமை மக்களின் விதியாகும்.⁵

சமூக ஏற்றத்தாழ்வுகளும் ஒடுக்குமுறைகளும்

உலகில் பிறந்த மக்களனைவரும் பிறப்பால் சமமானவர்களே. குலம், தொழில் போன்ற

காரணங்களால் மக்கள் பாகுபடுத்தப்படுகின்றனர். இதனை,

"பிறப்பொக்கும் எல்லா உயிர்க்கும் சிறப்பொவ்வா
செய்தொழில் வேற்றுமை யான்"⁶

என்ற குறளில் வள்ளுவர் எடுத்துரைக்கின்றார். மேலும் இவ்வாறு கூறினாலும் ஏற்றத்தாழ்வுகளும் ஒடுக்குமுறைகளும் சமூகத்தில் இருக்கத்தான் செய்கின்றன. சாதி, பொருளாதாரம், பண்பாடு, மொழி, பாலியல் போன்ற காரணங்களினால் மக்கள் விளிம்புநிலைக்குப் புறந்தள்ளப்படுகின்றனர்.

சுண்ணாம்புக் குழிகளில் பணிபுரியும் நபர்கள் கடுமையான பாதிப்பிற்கு ஆளாகின்றனர். ஆனால் அவர்களது அந்தப் பணிக்குரிய மரியாதை கிடைப்பதில்லை, மாறாக அவர்கள் ஒடுக்குதலுக்கு உள்ளாக்கப்படுகிறார்கள். வேதனை தாளாமல் அவர்கள் வேலையைவிட்டுத் தப்பித்து ஓடுபவர்களைப் பிடிக்க தனிக் குழுவையே வைத்திருக்கின்றனர்.

"வேலைப் பளுவும், கொடுமையும் தாங்காமல் தப்பியோடும் தோல் ஷாப்புத் தொழிலாளர்களைப் பிடிப்பதற்கும், அவர்களை உரிய இடத்தில் ஒப்படைக்கவும், முதலாளிகள் ரெயில்வே ஸ்டேசனிலும், பஸ் நிலையங்களிலும் நியமித்திருக்கும் அடியாட்கள் இவர்களென்பது ஒசேப்புக்கு விளங்கிவிட்டது."⁷ இது ஒசேப்புக்கு மனத்திற்குள் தோன்றியதாகும். அவன் ஒடுக்கப்படுகிறோம் என்பதையுணர்ந்து தப்பிக்க நினைக்கிறான். ஆனால் கழுவத்தேவனிடம் மாட்டிக் கொள்கிறான் என்ற கருத்தை நாவலில் இடம்பெற்றுள்ள பாத்திரப் படைப்பின் மூலம் அறியமுடிகின்றது.

மனித உடல் உழைப்பு உறிஞ்சப்படுதல்

மனிதனின் உழைப்பு, ஆற்றல் ஆகிய திறன்களுக்கு ஏற்ப ஊதியம் வராமல் அவர்களுடைய உடல் திறன்களைப் பயன்படுத்தி உழைப்பை உறிஞ்சி அதிக இலாபத்தைச் சிலர் அடையும் முறை சுரண்டலாகும். முதலாளி அல்லது பண்ணையார், ஒருவனது உழைப்பை மட்டும் அதிகமாக வாங்கிவிட்டு அதற்குரிய கூலியைக் கொடுக்காமல் ஏமாற்றுவது உழைப்புச் சுரண்டலாகும்.

சுண்ணாம்புக் குழிகளே மக்களின் சீவனில் பாதியைத் தின்று விடுகின்றன. இதனை வருடமெல்லாம் என் உழைப்பையும் என் இரத்தத்தையும் உறிஞ்சினது போதாதா? எங்கிட்ட வாங்கிய ஒப்பந்த பத்திரம் கெடு முடிஞ்சு போயிட்டது. ஒப்பந்த பத்திரம் என் கைக்கு வரவேண்டா நல்லாருக்காது" என்று மம்முதன் கோவமாக முஸ்தாபா மீரானிடம் கேட்டான்.

இதிலிருந்து மக்களின் உடல் வேதனையும், மன வேதனையும் இந்த உரையாடல் வழி புலப்படுகிறது.⁸

அடிமைச் சமூகம்

செல்வ நிலையில் கீழ் நிலையில் இருப்பவர்கள் உழைப்பாளிகள் ஆவர். ஒரு பண்டத்தை உற்பத்தி செய்து அதனை விற்பனைக்குரியதாக மாற்றும் தொழிலாளிகளுக்கும் அப்பண்டத்திற்கும் தொடர்பே இல்லாமல் போய்விடுகிறது. மாறாக, முதலீடு செய்யும் முதலாளி அப்பண்டத்திற்கு உரியவராகிறார். அதன் மூலமாகக் கிடைக்கும் பயனைப் பெறக்கூடியவராக இருக்கிறார். முதலாளியின் சொத்து உயர்வடைகிறது. தொழிலாளியின் நிலை தாழ்வடைகிறது.

அடிமைச் சமூகத்தில் மனிதனும் ஒரு பண்டமாக்கப்பட்டு விற்பனை செய்யப்பட்டான். இந்த அடிமை வாணிபம் மனிதச் சமூகத்தில் ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக நீடித்தது. இத்தகைய அடிமைச் சமூகத்தினைப் பற்றி, "தோல் ஷாப்புக்கு பணிக்குக்கூட போகமுடியாமல் மார்க்கெட்டில் குப்பையள்ளிப் போட்டதில் கிடைத்தைக் கொண்டு 'வரகரிசி கஞ்சி' வைப்பதற்குத்தான் போதுமானதாக இருந்தது."⁹

வறுமை உணவு நெருக்கடி

வாழ்வியல் களஞ்சியம், "வறுமை என்பது இல்லாமை, ஒருமனிதன்தன்வருமானம்போதாததாலோ அல்லது அறிவற்ற செலவினங்களாலோ தன்னுடைய மன நிலையையும் உடல் நிலையையும் ஏற்றதாக வைத்துக் கொள்ளவும், தன்னைச் சார்ந்தவர்களைத் தான் வாழும் சமுதாயம் எதிர்பார்க்கும் அளவுக்கு வசதிகளோடு காப்பாற்றவும் முடியாத நிலையே ஏழ்மை" என்று பொருள் கூறுகிறது.¹⁰

தோல் பதனிடும் தொழிலாளர் சங்கத்தின் சார்பில் பஞ்சப்படி, சம்பள உயர்வு கேட்டும், போனஸ் கோரிக்கை வைத்தும், தோல் ஷாப்பு முதலாளிகள் ஒத்து வராததால் மூன்று மாதங்களாக வேலைநிறுத்தம் செய்வதால் மக்கள் பசி பட்டினியோடு துன்புறுகின்றனர். மேலும் முதலாளிகளின் அடியாட்களின் இன்னல்களையும் சந்திக்கின்றனர்.

கிராமங்களில் அரிசியும் நவதானியமும் கிடைக்காமல் போய் விட்டதால், உள்ளது உரியது என்று அத்தனைப் பொருட்களையும் அடமானம் வைத்தும், தெருத் தெருவாக மீன் விற்று, குப்பைகளைப் பொறுக்கியும் அதை விற்று அதில் கிடைக்கும் சொற்ப வருமானத்தில் குடும்பம் நடத்தி வந்தனர்.¹¹

தீண்டாமைக் கொடுமை

தீண்டாமை என்பது ஒரு மனிதனை இன்னொரு மனிதன் சமமாகக் கருதாமையாகும். குறிப்பிட்ட இனத்தைச் சேர்ந்த மக்கள் பொது வழியைப் பயன்படுத்தத் தடை, பொதுக் குளத்தைப் பயன்படுத்தத் தடை, கிணற்றில் தண்ணீர் எடுக்கத் தடை, கோயிலில் வழிப்படத் தடை, உயர்ந்த இனத்தினத்தைக் கண்டால் தூரப் போய்விடுதல் எனப் பல வடிங்களில் தீண்டாமை என்னும் பெருங்குற்றம் சமூகத்தில் தலைவிரித்து ஆடிக்கொண்டுதான் இருக்கிறது.

நாவலில் ஊருணிக்குப் பக்கத்தில் இறந்து கிடந்த சின்னக்கிளியின் சடலத்தை இடுகாட்டிற்குக் கொண்டு செல்வதில்தான் சிக்கல் ஏற்படுகிறது.

மேல் சாதிக்காரர்கள் கருமாரியம்மன் கோவில் வழியாகப் பிணத்தைக் கொண்டு செல்லவிடாமல் தடுக்கின்றனர். அப்போது சங்கரனிடம் காக்கையன் என்கிற வெட்டியான், “சாமி நீங்கதான் எங்கள் காப்பாத்தனும், பரம்பரை பரம்பரையா இந்த ஊர்சனங்களுக்குத் தொண்டூழியம் செஞ்ச இத்துப் போனேன். உப்ப எம் பேத்தியோட பொணத்த கூட இடுகாட்டுக்குக் கொண்டு போக உடமாட்டேண்டு மறிக்காவ ஆண்டைக்” என்று கூறுகிறார்.¹⁸

1. தங்கசாமி போன்ற கீழ் ஜாதி சேரிப்பிள்ளைகள் அனைவரும் தனியாக ஒதுக்கித் தரையில் உட்கார வைக்கப்பட்டிருந்தனர்.
2. மண் பானையில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் தண்ணீரைக் கூட கீழ் ஜாதிக்கார மாணவர்கள் தொடமுடியாது. தீட்டுப்பட்டுவிடும் என்று தண்ணீர்கூட அவர்களுக்கு விலக்கப்பட்டிருந்தது.
3. மாணவர்கள் என்ன ஆசிரியர்கள் மட்டத்திலும் அந்த நோய் பரவியிருந்தது.
4. பஞ்சாங்கம் சாரும் இஸபெல்லா டீச்சரும் மேல்ஜாதியைச் சேர்ந்த ஆசிரியர்களால் விலக்கி வைக்கப்பட்டிருந்தார்கள்.
5. கார்ப்பரேஷன் குழாயில் தண்ணீர் வராததால் ஆசிரியர்கள் ஓய்வறையில் வைக்கப்பட்டிருந்த மண்பானைத் தண்ணீரை பஞ்சாங்க சாரும் இஸபெல்லா டீச்சரும் உபயோகப்படுத்தி தண்ணீரை தீட்டுப்பட்டு விட்டதாக கருதினார்கள்.

இதுபோன்ற சாதிவெறி நிகழ்வுகள் இன்றளவிலும் நடைபெற்றுக் கொண்டுதான் இருக்கின்றன.¹⁹

முடிவுரை

சமுதாயத்தில் நடக்கும் பல பிரச்சினைகளில் தொழிற்சாலைப் பிரச்சினைகளும் ஒன்றாகும்.

தொழிற்சாலையில் மக்களுக்கு நடக்கும் அநீதிகளும் அவர்களின் அடிமை வாழ்க்கை முறைகளும் காலம் காலமாக நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. அவர்களின் உழைப்பிற்கேற்ற ஊதியம் வழங்கப்படுவதும் இல்லை. அவர்களின் வாழ்க்கையில் போராட்டங்கள் தான் மிகுதியாக நடக்கின்றன.

முதலாளிகளின் ஆதிக்கம் மேலும் மேலும் வளர்ச்சி பெற்றுக் கொண்டே போகின்றது. கீழ்சாதி மக்கள் அடிமைகளாகவே உள்ளனர். தோல் தொழிலாளர்களின் இன்னல்களும், உணர்வுகளும் நாவலில் படம் பிடித்துக் காட்டப்படுகின்றன.

அடிக்குறிப்புகள்

1. மு. வரதராஜன் (உ.ஆ.), குறள். 1035.
2. டி.என். இராமச்சந்திரன், திரு.வி.க.வின் தேசபக்தன் கட்டுரைகள், ப. 113.
3. டி.செல்வராஜ், தோல், ப. 60.
4. மேலது., ப. 85
5. மேலது., ப. 86.
6. மு. வரதராஜன் (உ.அ.), குறள். 972.
7. மேலது., 59.
8. வாழ்வியல் களஞ்சியம், தொகுதி-9, ப. 265.
9. டி. செல்வராஜ், தோல், ப. 206.
10. மேலது., ப. 151.
11. வாழ்வியல் களஞ்சியம், தொகுதி-9, ப. 86.
12. டி. செல்வராஜ், தோல், ப. 105.
13. மேலது., ப. 308.

குணைநின்ற நூல்கள்

1. மு. வரதராஜன் (உ.ஆ.), திருக்குறள், இனிய உரை, இரா. நாராயணசாமி, ஆகஸ்ட் 1997.
2. டி.என். இராமச்சந்திரன், திரு.வி.க.வின் தேசபக்தன் கட்டுரைகள், பூம்புகார் பதிப்பகம்.
3. டி. செல்வராஜ், தோல், நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்., சென்னை, 2010.
4. மு. வரதராஜன் (உ.அ.), திருக்குறள், இரா. நாராயணசாமி, ஆகஸ்ட், 1991.
5. வாழ்வியல் களஞ்சியம், தொகுதி-9, வாழ்வியல் களஞ்சியம் பதிப்பகம்.

கட்டுரையாளர்கள் :

கி. அன்பரசி
முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், தமிழியல்துறை
அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்.

முனைவர் ச. வனிதா

உதவிப்பேராசிரியர், தமிழியல்துறை,
அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம், அண்ணாமலைநகர்

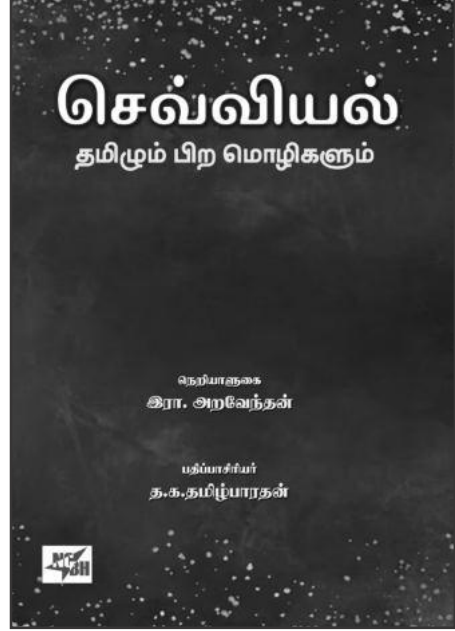

49வது சென்னை புத்தகக் காட்சியில்
நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனத்தின்
புதிய வெளியீடுகள்

அரங்கு எண்:
என்சிபிஎச்
F7

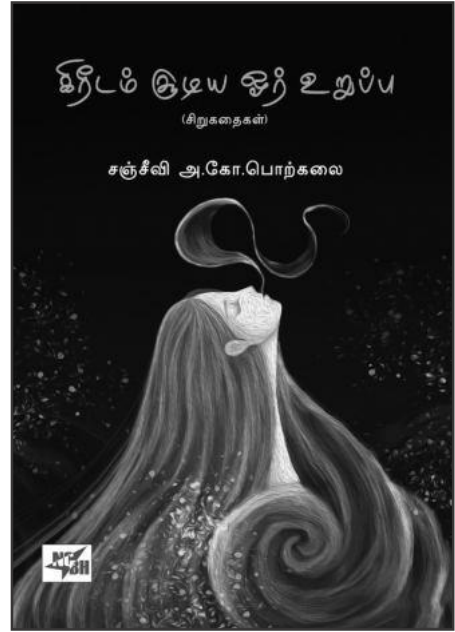
₹ 230/-

₹ 90/-

₹ 135/-

₹ 220/-

நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட.,

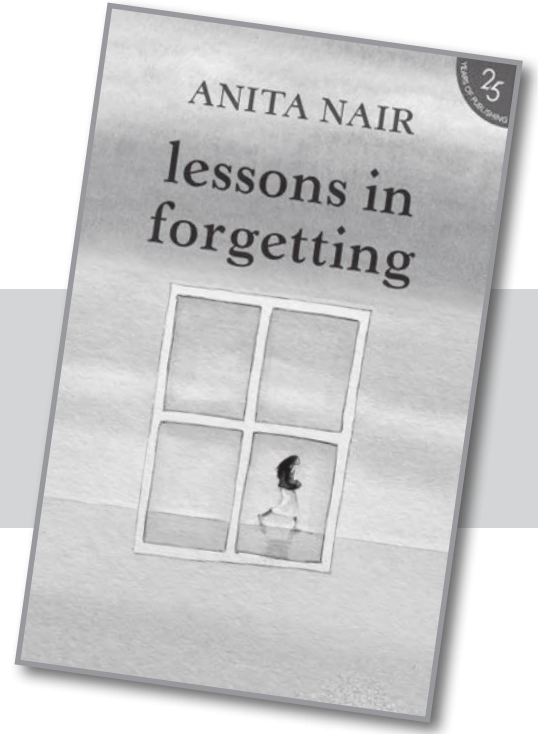
41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட், அம்பத்தூர், சென்னை - 600 050.

☎: 044-26251968, 26258410 Email: info@ncbh.in | www.ncbhpublisher.in

MARRIAGE CRISIS IN ANITA NAIR'S LESSONS IN FORGETTING

K. Nesapriya
Dr. K. Karthikeyan

No society in the world has ever remained static whether ancient or modern but it is ever changing. So, it becomes necessary to understand our social system and the nature of social change comprehensively. It is from this point view of the history that recent changes, especially social changes, in our traditional social set-up need to be looked at. This study provides basic framework to its evaluation. “The social and economic distortions created by colonialism, emergence of the ideology of freedom movement, its crystallization in the form of the Indian constitution and implementation of new planning and historical factors responsible for bringing social changes in present India.” (Singh 22)

Marriage and family are the most important institutions of our society. Endogamy has been the outstanding feature of caste in India. These social institutions have never been stable but continuously changing. Joint family system or extended family has been replaced by nuclear family. “Marriage is one of the most important and sacred institutions of society because it is a socially approved sex relationship of the two or more people of the opposite sex which is defined and sanctioned by custom and law also expected to endure beyond the time required for gestation and the birth of children” (Rao 327).

After independence partition was considered one of the biggest traumas in Indian history. This was the period of confusion for India. The highest-flying character in this period was B.R. Ambedkar the maker of Indian Constitution. He was the guide to scheduled people. Hindu Code Bill ensured the rights of women with regards to property, marriage, and divorce. Women’s active part was included in all the agendas. Women’s movements were divided into three phases: firstly Reform Movements in the nineteenth century, secondly struggle for independence, thirdly struggle for social events.

Moreover only in post-colonial India education for women was considered essential and compulsory. Education provided those good jobs as well as good marriage as it became a part of match making in Indian arranged marriages. Equal status for women is the primary goal of the Indian Constitution. The first four five-year plans prioritized women’s education, organized different welfare initiatives, and gave women equal status. The health, education, and employment of women were the main topics of the fifth and sixth five-year plans. The seventh five-year plan has placed a strong emphasis on initiatives to find and support programs that will assist women in every way. A 33% reservation for women at all levels of government was suggested in the eighth five-year

plan, which focused on women's empowerment. The mechanisms that have hampered women politically, socially, racially and economically were put to the test by their fights.

Women are knitted around the captive web in the name of family and society that trim their feathers of innovation and the cripples of pandemonium surrounds them. Few women who have courage to come out of this web created by men are branded as devilish as they break the norms of the society and family.

The last six decades played key role in bringing changes in its traditional pattern because the arrival of industrialization, urbanization, Westernization and advancement of IT contributed much to the family disorganization. Agriculture industry began to lose its traditional set-up, daily earning and factory-going unskilled workers were also affected this new emerged development. This new life pattern brought changes in their way of life, attitudes, emotions, and psyche to the traditional family system which gave rise to modern family system or nuclear family system. Work demarcation in nuclear family set-up is quite different to the joint family system where both the person may be working also. In modern family set-up, a husband may be projected helping to his wife in the kitchen and other household works also that had been taboo in traditional Indian family system. (Prasad 50)

Anita Nair has taken an unenviable task of telling the lives of women in the society and so the real women know how they are shunned by society and family. Women understand how they sacrifice their lives for the sake of family and society. She suggests cool ways for their fiery soul so far subordinated and subjugated in a domestic sphere and also in a public sphere. One of the cool ways is to satisfy the desires of the soul and body as long as one has not rejected the world.

Anita Nair's fiction adds feminine angle which facilitates more comprehensive inferences about contemporary Indian cultural practices manifested in the fictional works created since the onset of liberalization, privatization and globalization. Education, family and marriage, the three cardinal institutions of society, are undergoing transformation at a very fast pace these days and Bhagat, Adiga and Anita Nair respond to this transformation in their novels. Their novels are inhabited by both kinds of characters—frozen in old times and products of the new era.

Anita Nair's *Lessons in Forgetting* discusses on secrecy and suspense; nevertheless Anita Nair's feministic concerns are noticeable through her female characters. They depict different shades of women's lives. She portrays the present scenario of the women's sufferings as well as their development, their psyche and also the influence of the social conditioning.

The protagonist Meera in *Lessons in Forgetting* is a lovable wife of Giri, and the queen of her house, affectionate mother of two children, writer of books on cookery, and adviser of corporate wives. Meera is compared to Goddess Hera and her husband Giridhar to the God Zeus. Even though she is educated she wants to be a typical house wife as her husband Giri likes only that. Most south Indian women have a good relationship with her husband, being faithful and obedient. Every male wants his wife to be at home to look after him and his children. This is the attitude of Meera's husband.

As Zeus on whose bidding even the heavenly bodies obeyed, Giri, as all men in general, presents himself as an authoritarian and dictates Meera on how she ought to be. Even from the beginning of the novel, Meera is named as Meera Hera who should always listen to the dictates of Giri. In general, the role of women all over the nation is the same. It is very pathetic to see the status of Meera. "Wives are the same everywhere." (LF 5)

Human beings exist and struggle throughout their lives to attain some harmony. But it is very pathetic to note that as long as one goes near it, it will show its ugly grins on them by moving far away from them. What acts as a hurdle or hindrance to them are the past and the future? If a person can fix one away from the burden of one's past and the fear or knowledge of the future, then one can reach harmony. But that cannot be possible in one's day-to-day life where one is constantly reminded of one's past or future.

Giri has left Meera without giving any prior information to her. Meera's mind starts to ruminate on what has happened to Giri and why has he left them all of a sudden. She innocently compromises her son Nikhil by saying that he might have gone to some business meet and compromises herself saying that probably he might have reached home even before their arrival to their home from Sunday brunch.

Giri has left the three generation women and a young boy under the custody of Meera without any loyal feeling. Meera with a hope and confusion hides

all her pain in her heart and behaves normally to her mother and grandmother but suffocates within herself. For, how can a woman say that her husband has left her without any utterance? This is a society, which will blame and kill a woman with its arrows of questions if her husband leaves her after marriage. Whatever may be the crime that has been done by her husband, the society will give her lame excuses stressing that, how cruel or bad her husband may be, it is the duty of a wife to have a strong grip over him.

Once before marriage, Meera had a good time with her pet geese and soon after their meeting Giri called her his pet goose. According to this society, Goose can be the correct synonym to a woman, for this is how the fundamental character of a woman is expected. She should be soft without any intelligence or uniqueness as a goose. She questions on his choice once amidst all smart, competent women with careers at their hands, why had he chosen her who had a postgraduate degree in English then and stewardship of that house. Poor Meera took that as a compliment and assured him that she would be the woman behind his success and decided to be there for him and would build their lives together.

Though Giri and Meera have been living as husband and wife for years together, they miss to understand the world of each other. The email that Meera happens to see from the drafts folder of Giri makes her identify the real state of their marriage. He wishes to sell their Lilac house and gets permission from Meera. Meera, being a mother and a corporate wife insists him not to sell that. The email that he has written brings to limelight the real character of Giri and his eagerness to sell Lilac house.

The three factors attachment, frustration and rejection affect one's life. These factors lead a way for one's self-realizations. At first, Meera becomes attached the most to her husband Giri and so herself is forgotten. Her frustration in life after the rejection of Giri carves a way to get herself. Meera, who has undergone deep crisis in her married life, emerges a new woman after realising herself. Her emotional trauma affects her identification of her own self. After emerging as a new woman she has a thought, "If you love your life, you are lovable. If you hate your life, you become hate worthy" (LF 82). Anita Nair presents the character Meera as a sufferer of the domination of patriarchal system yet at last she makes her rebellious against patriarchy. All her

women characters deem patriarchy as the battle field to conquer their tormenters. The novel *Lessons in Forgetting* depicts the inner struggle of Meera. She signifies the modern women who are well educated and those who move to their inner world.

Conventionally, the images of women have been designed as how men decide it to be. Men classify them into 'excellent' and 'terrible.' A lady who is cautious, meek, obedient, good, modest, gentle and selfless is considered "excellent." A "terrible" woman is one who is bold, courageous, vivacious, articulate, astute and inquisitive; this type of woman is not valued by the patriarchal culture. Hence Giri is in calculative state where as Meera is in emotional state. Giri's calculative mind tries to own the house of Meera where as Meera's emotional mind tries to get the love of Giri.

Giri's betrayal leads his wife Meera to an emotional ruin. At the initial stage, she is unable to tackle the unforeseen pain. Meera does not have a part in his life. He suppresses Meera in all the ways possible. He suppresses her in every stage of their married life. As a typical Indian house wife, she has surrendered her love, body and soul to her husband Giri. For her, whatever he has done is right. She has unconditional love for her husband and because of this, she forgets herself. She thinks that everything got over in her life when her husband deserts her.

After getting removed from Meera, Giri never felt bad for what he has done and more over he wants to legalize their separation. Nayantara, an adult child fails to understand the reason behind Meera's situation and blindly supports her father. Meera who has questioned herself on many reasons which might have separated her from her husband decides to change everything. It is very ironic to note that she is ready to change everything only after the absence of Giri. The interaction between Kala and Meera brings to limelight the real status of women in India. Kala addresses Meera that women in general are brought up to believe that their husbands are their Gods. Their husband's wishes are theirs and without them they are nothing. She insists whether he is hard as a rock or as worthless as a weed, a husband is a husband and questions on how she can make a life without her husband.

Woman is trained and taught to be under the control of the head of the family, that is, man. She performs her role by sincerely committing to the system called family. She who has done everything

as by the dictates of the head feels shocked to accept or imagine a life without him. She is in a motionless state totally confused of how to react. She is forced to undergo mental pain, and alienates herself first from the rest of the members at her home.

Meera portrays herself as a fearless individual who, from the start of their marriage, will not permit Giri to make fun of her mother and grandmother. She claims that if he criticizes them, it is equivalent to criticizing her and she once became enraged at Giri for making fun of them, expressing her complete distaste for his actions. However, she never fails to treat Giri with the deference she deserves. Even though this incident demonstrates Meera's stubbornness and straightforwardness, Giri, a male chauvinist, couldn't stand it. How could his goose girl, Meera, be able to correct him? It has become commonplace in this male-dominated society for women to be unable to criticize their husbands, even when they are in error. They correct that she should always appease her spouse and behave submissive while confronting his errors simply because she is a woman.

Though this incident sounds very ordinary one, it includes in it the most important value of one's character. Giri wishes that at least for his sake, she should not have joined him in ridiculing her own mother and grandmother. But he fails to analyze practically that if she can be a traitor to her mother and grandmother why can't she be the same to him one day. This is where the stupidity of Giri and the whole men folk lies. It has become the universal norm that every husband wishes his wife to be loyal to him alone and should be ready to throw everything for his sake. But he fails to understand or analyze that, she, who is ready to throw everything for him can throw him one day if he is not up to her satisfaction.

Meera wishes to reassure that all is well and good. She doesn't behave foolishly as a normal woman does when she misses her husband. She being a bold feminist fixes her mind to precede her life further even without Giri. This is what Existentialism highlights, life is nothing and whatever happens, it ought to be continued. "Giri may have left but they will survive. One way or the other" (LF 90). As a boy, now a man of this family, Nikhil understands the financial position of this family and asks his mother whether they have to sell his i-pod as an initial step towards making both ends meet. Meera is ready to forgive Giri for what he has done to her, Saro, and Lily but she cannot to, what he has done to her son. Though Meera, being an active

feminist believes that she can manage everything in the midst of Giri's absence, searches for remedy to escape from this constant fear of penury.

It has become an unbearable situation to Meera, for all these years she has Giri to lean on as her constant support and now his absence makes her feel lonely and alienated. Man is fixed as the head of the family and it becomes the mandatory duty of a woman to obey him without questioning anything. As this has become the quality of a good wife, she becomes a parasite who can survive only with the help of her husband. Meera stands as a meek person unable to know or fix her next step. The most important thing that Meera couldn't bear is that she is not sure of the reason why Giri has left her and his family. Many times man takes decision and commits himself totally to it but woman accepts decision and is forced to commit to it seriously.

Giri heartlessly leaves Meera without thinking of the hurdles that she has to meet to take care of her children, mother, grandmother and the maid. She proves herself as an energetic feminist for even in the midst of her existential struggles she has not taken any foolish decisions by putting an end to her life rather she decides to be the head of the family. She fixes her mind that headship is not in power but in performing duties. So she decides to be the head of the family. She develops her economical status to run the family. It doesn't mean that she becomes lethargic by putting an end to Giri, but in the midst of all her committed duties she gives room to think about Giri's absence and her lonely state.

The feminine heart of Meera bleeds to find out the reason behind Giri's absence. She innocently thinks about the incident that had happened the day before Giri left that home. When Giri insists the fragrance of the new perfume, Meera innocently refers to him that, as he once said that, he liked hers she continues that without thinking of anything else. But Giri insults her saying, "I used to like this fragrance once. Not anymore." (LF106)

Before realizing herself Meera feels alienated and she thinks no more to live. When Giri deserts her after eighteen years of their married life, she collapses completely. Even she is not able to publish her cookery book after losing her identity as Giri's wife. She wonders why the society denies her a platform to come up with her own identity. She has become perplexed and worried. She has come out of this shell and starts living for her children, her mother,

grandmother and for herself. She gets her identity as herself Meera and not as Giri's wife. Her renovation starts with a new hair style. She conveys her feelings to the lady of beauty parlour as, "My hair, my home, my dreams, myself. I so wanted it to be what he wanted." (LF 177)

Meera emerges as a courageous woman who does not compromise anything for anyone. In spite of being misunderstood by her husband she fights alone to achieve an independent position. Anita Nair makes the character strong by allowing her to work with Jak. She herself generates a happy life for her, coming out of the hurdles in her life.

Meera, being brilliant boldly utters that her mother and grandmother will be with her always. This has become one more reason for kindling his anger. This patriarchal society encourages woman to bring jewels and valuable things from her parent but not her parent as such. The continuous accusation of Giri demands that the loyalty of a good wife is to obey her husband's commands. Meera is not an exception to a loyal wife who wishes to satisfy the expectations of her husband. It is to Vinnie that she utters the truth that the house is not hers or her mother's or her grandmother's rather they are allowed to live there. She says, her great grandfather took the house on a ninety nine years lease and forty five years from now it will be back to its owners. The most important thing that ought to be noted is that if Giri comes to know it is not theirs, then he will disown Meera too.

The absence that Giri has created in the life of Meera makes her become a prey to Soman who is very much younger to her. Though she is sure that this cannot be a permanent or perfect relationship to her, she does that unknowingly and at one stage decides to put an end to it when it is looked down upon by her own daughter. This is how one's life alters. Knowingly or unknowingly both man and woman needs the comfort and solace of his / her opposite sex in reality. None can live life alone without the help of his / her opposite sex, no matter whether it is male or female. This is how human creation is determined. And when something happened negatively to disturb that system, human mind searches a remedy to fill the gap.

Meera starts to evaluate her own life. It is after missing Giri her mind starts to ruminate on the life she has lived with her husband. Almost all her external appearance and even her character change after Giri's disappearance. She being a traditional housewife cannot fix her mind in this new life she has attained,

rather guilt consciousness sticks her mind always. But what is interesting to note is that now she feels for what Jak will think of her more than Giri. To her, the life she lived with Giri is of no worth. That was the life they spent for mundane duties such as breakfast, lunch, dinner, shopping and vacation. According to Meera, they played out their lives without ever speaking a true word to each other and without ever knowing each other.

Fear engulfs the life of Meera. She herself feels that her life is filled with questions, puzzlement, curiosity and fear. She who is in the position to quell her children's fear finds it a great risk to do that. Because of the misunderstanding of the husband and wife, it is the children who are forced to undergo all unbearable and unutterable pains. Meera often thinks of the advice of her mother which is on keeping up standards. She insisted her saying, "Your life may fall apart, your heart may be breaking, but by keeping a semblance of order in your routine and day, your life will be yours again." (LF 227)

Giri has become totally indifferent to the feelings of Meera and his own members of the family. He never turned up to attend Saro, his mother-in-law's funeral after being informed by Meera that she had died in an accident. And it is only then; Nayantara who has supported her father so far alters from her wrong judgement.

The one thing that torments Meera is that her children know of her relationship with Soman. "I am so afraid that I am robbing him of his childhood; his father and I. It's sad, isn't it, how children have to suffer the sins of their parents" (LF 230). Through Meera, one could easily understand the pain of a mother who is ashamed of her own status in not being loyal to her own level as a mother. No external force can teach her mistakes rather it is her own guilt consciousness that acts as a master taming all her mistakes. At the same time, as by the words of Jak, "children cope better than adults" (LF 230), Meera feels comfort. But Jak utters those words to soothe her mind with the idea that she hadn't failed as a parent. The real fact that he hides from her is that she cannot escape from it and how can children cope easily. For, they have a greater depth of understanding than adults expect them to have. Nikhil may not forgive her now and there will come a time when he understands her circumstances and may come out with acceptance and forgiveness, until then it is Meera's fate to seek refuge in her thoughts that he will cope. "How can adults expect forgiveness of children? It is an adult

emotion” (LF 231). The world of children varies from the world of adults.

Meera is also presented as a vibrant feminist throughout the novel. But the situation under which she is enmeshed prohibits her from enjoying her freedom. She literally suffocated in the hands of Giri and life became tasteless even before Giri’s absence which she couldn’t sense out. It is only after Giri’s absence Meera selects her own path searching for freedom and individuality. It is no doubt in the midst of her quest for identity she was misdirected here and there by Rishi Soman who was much younger to her at times and the story ends with her choice of Jak as her companion who was unlike Giri and Rishi Soman. It is only after her union with Jak that she understands her real capacity.

The end of the novel *Lessons in Forgetting* portrays various solutions chosen by various characters which means thinking and feeling of women vary from person to person. If that is the case how can all women be uniformly threatened in the name of tradition and culture to follow set norms blindly without questioning whether that can be applicable to her level or situation. Women commit to certain rules and regulations voluntarily; it doesn’t mean that they become slaves accepting the norms framed by men. Rather she, a genuine feminist never withdraws herself from duties that she herself feels it as mandatory and important. No female character is an exception to that. Whether it is Meera, Kala or Smriti all these female characters behave true to their selves.

Though none can escape the absurdity of life, it is in women’s case she struggles a lot to escape from life and in addition to that from men’s dictates. Man himself cannot escape the absurdity of life as such, it has become compulsory for him to obey the universal system passively. Though he is sure that life is nothing, he should not stop his actions and cannot escape from his responsibilities. But it is very stupid on his part to behave like master implementing his own dictums on women. It is a bitter fact that the kingdom of life is not permanent to him, then how can he rule his kingdom imagining himself as ‘the king’ with women as substitutes.

Meera throughout her life gives priority to her real ‘self’ and never allowed her to be cheated by the external forces in the name of tradition or society, because what is considered as rational or logical, fails to save her life from treachery. Had the entire society been good to her, she would not have stood like an orphan without anybody to help her. Thus, the feminist

who has undergone all her existential struggle, boldly protests against rationalism which has failed to give comfort to her life. To her, she is a good wife, good daughter, good granddaughter, good mother, good worker and more than all a good comforter. But in the midst of all her existential struggles she proves herself as a feminist and undergoes all challenges that come in her way.

In order to find their own terms, Anita Nair's female protagonists struggle against patriarchal conventions. In their quest to become autonomous people, they oppose and critique the cultural ideas that stand in their way. The reader can understand the pains of the characters to come over their hurdles and to search a meaningful definition for their life. Even though they are in different positions in the society, all of them have an equal inner independence in their life.

References:

- Iyer, Sharda. “Preface.” Musings on Indian Writing in English, Vol.II (Poetry). New Delhi: Sarup & Sons, 2005. Print.
- Monti, Alessandro. and R.K. Dhawan. “Preface.” Discussing Indian Women Writers Some Feminist Issues. New Delhi: Prestige Books, 2002: 9. Print.
- Mukerjee, Meenakshi. “From Purana to Nutana”. Realism and Reality: The Novel and Society in India. Oxford University Press, 1994: 3-18. Print.
- Nair, Anita. Lessons in Forgetting. India: Harper Collins Publishers, 2010.
- Prasad, Gitanjali. The Great Indian Family: New Roles and Old Responsibilities. New Delhi: Penguin Books, 2006. Print.
- Rao, C. N. Shankar. Sociology: Principles of Sociology with an Introduction to Social Thought. New Delhi: S. Chand and Company, 2013. Print.
- Singh, Yogendra. Social Change in India Crisis and Resilience. New Delhi: Anand Publications, 1993. Print.
- Tripathi, B.L. Anita Desai Dimensions of the Inner World. New Delhi: Prestige Books, 2007. Print.

K. Nesapriya

Ph.D., Research Scholar, Department of English,
Maruthupandiyar College (Affiliated to Bharathidasan
University), Thanjavur-613403, Tamil Nadu, India.

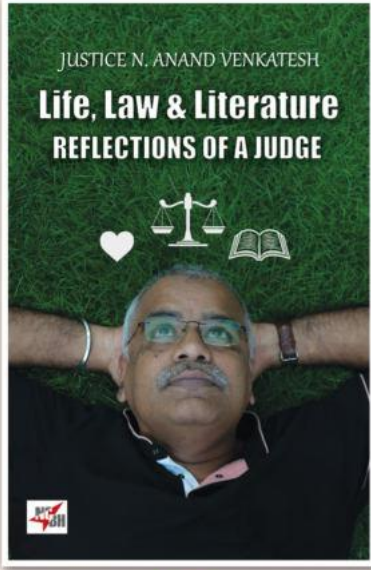
Dr. K. Karthikeyan

Assistant Professor, Department of English, Maruthupandiyar
College (Affiliated to Bharathidasan University),
Thanjavur-613403, Tamil Nadu, India.

49வது சென்னை புத்தகக் காட்சியில்

நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனத்தின் புதிய வெளியீடுகள்
அரங்கு எண்: என்சிபிஎச் - F7

ரூ 460/-

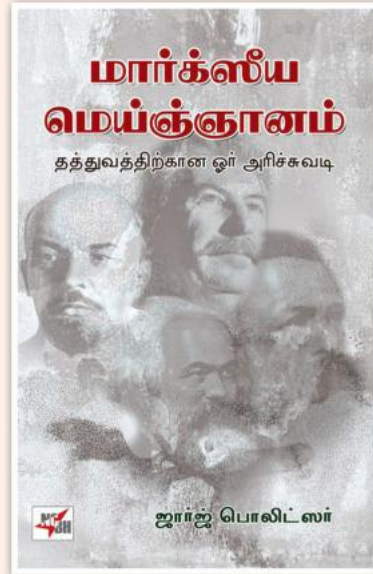
ரூ 550/-

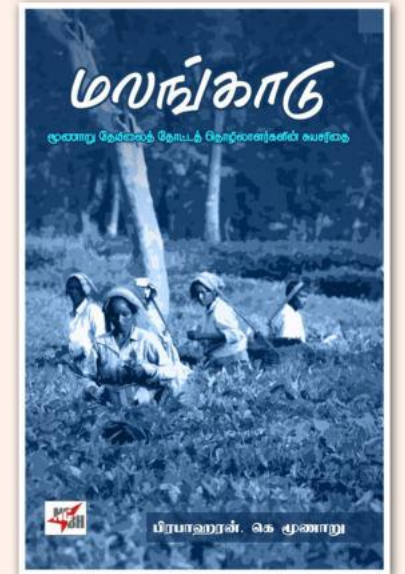
ரூ 190/-

ரூ 220/-

ரூ 250/-

ரூ 450/-

நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.,

41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட், அம்பத்தூர், சென்னை - 600 050.

☎ 044 - 26251968, 26258410 | www.ncbhpublisher.in | info@ncbh.in

நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனத்தின் அனைத்து கிளைகளிலும் மற்றும் புத்தகக் கண்காட்சி அரங்குகளிலும் கிடைக்கும்.

Published by Shanmugam Saravanan on behalf of New Century Reader's Sangam
at 16 (142), Jani Jhan Khan Road, Royapettah, Chennai - 600 014 and Printed by A.Sivakumar at Pavai Printers (P) Ltd.,
16 (142), Jani Jhan Khan Road, Royapettah, Chennai - 600 014. Editor: T.Stalin Gunasekaran

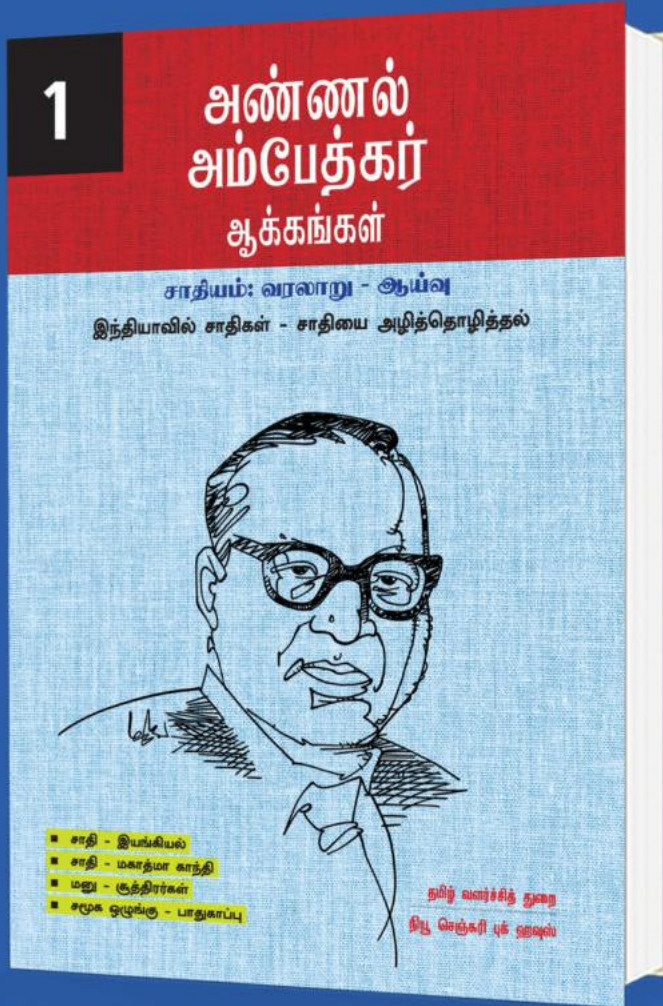
தமிழ் வளர்ச்சித் துறை

நியூ செஞ்சுரி பக் ஹவுஸ்

அண்ணல் அம்பேத்கர் ஆக்கங்கள்

தமிழ்நாடு அரசின்
மக்கள்
பதிப்பு
100
தொகுதிகள்

27 தொகுதிகள்
தற்போது விற்பனையில்

8500 பக்கங்கள்

ரூ 2700/-

27 தொகுதிகளும் சேர்த்து

நியூ செஞ்சுரி பக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.,

41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட், அம்பத்தூர், சென்னை - 600 050.
☎ 044 - 26251968, 26258410, | www.ncbhpublisher.in | email: info@ncbh.in